

Projekt z dnia 02. 12. 2005 r.

USTAWA

z dnia2005 r.

o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257 i Nr 68, poz. 623) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1a w brzmieniu:

„^{1a)} Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- Dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przemieszczania oraz kontrolowania (Dz. Urz. WE L 076 z 23.03.1992 str. 0001 – 0013; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 09, t. 01, str. 179),
- Dyrektywy Rady 83/183/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień od podatku stosowanych do przywozu na stałe z Państw Członkowskich majątku prywatnego osób fizycznych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.04.1983 str. 0064 – 0067; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 09, t. 01, str. 117),
- Dyrektywy Rady 83/182/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień podatkowych we Wspólnocie, dotyczących niektórych środków transportu czasowo wwożonych do jednego Państwa Członkowskiego z innego Państwa Członkowskiego (Dz. Urz. WE L 105 z 23.04.1983 str. 0059 – 0063; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 09, t. 01, str. 112),
- Dyrektywy Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992 str. 0008 – 0009; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 03, t. 13, str. 202),
- Dyrektywy Rady 92/80/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od wyrobów tytoniowych innych niż papierosy (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992 str. 0010 – 0011; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, 03, t. 13, str. 204),
- Dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992 str. 0021 – 0027; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 09, t. 01, str. 206),
- Dyrektywy Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992 str. 0029 – 0031; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 09, t. 01, str. 213),
- Dyrektywy Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych (Dz. Urz. WE L 291 z 06.12.1995 str. 0040 – 0045; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 09, t. 01, str. 283),

- Dyrektywy Rady 95/60/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie banderolowania olejów napędowych i nafty (Dz. Urz. WE L 291 z 06.12.1995 str. 0046 – 0047; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 09, t. 01, str. 289),
- Dyrektywy Rady 2002/10/WE z dnia 12 lutego 2002 r. zmieniająca dyrektywy 92/79/EWG, 92/80/EWG i 95/59/WE w związku ze strukturą oraz stawkami akcyzy stosowanymi od wyrobów tytoniowych (Dz. Urz. WE L 046 z 16.02.2002 str. 0026 – 0028; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 03, t. 35, str. 182),
- Dyrektywy Rady 1999/81/WE z dnia 29 lipca 1999 r. zmieniająca dyrektywę 97/79/EWG w sprawie ujednoczenia podatków od papierosów, dyrektywę 92/80/EWG w sprawie ujednoczenia podatków od wyrobów tytoniowych innych niż papierosy i dyrektywę 95/59/WE w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych (Dz. Urz. WE L 211 z 11.08.1999 str. 0047 – 0049; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 09, t. 01, str. 326),
- Dyrektywy Rady 96/99/WE z dnia 30 grudnia 1996 r. zmieniająca dyrektywę 92/12/EWG w sprawie ogólnych ustaleń dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz. Urz. WE L 008 z 11.01.1997 str. 0012 – 0013; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 09, t. 01, str. 307),
- Dyrektywy Rady 94/74/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. zmieniająca dyrektywę nr 92/12/EWG w sprawie ogólnych ustaleń dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, zmieniająca dyrektywę 92/81/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych oraz zmieniająca dyrektywę 92/82/EWG w sprawie zbliżenia stawek podatków akcyzowych od olejów mineralnych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994 str. 0046 – 0051; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 09, t.01, str. 264),
- Dyrektywy Rady 92/108/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. zmieniająca dyrektywę 92/12/EWG w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, jak również zmieniająca dyrektywę 92/81/EWG (Dz. Urz. WE L 390 z 31.12.1992 str. 0124 – 0126; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 09, t. 01, str. 235).”;

2) art. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) wyroby akcyzowe - wyroby energetyczne, energię elektryczną, napoje alkoholowe oraz wyroby tytoniowe, określone w załączniku nr 1 do ustawy;
- 2) terytorium kraju – terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) terytorium państwa członkowskiego - terytorium państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, które według prawa Wspólnoty jest traktowane jako terytorium tego państwa członkowskiego dla celów stosowania przepisów dotyczących wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem terytorium kraju;
- 4) terytorium Wspólnoty Europejskiej - terytorium kraju, jak również terytoria państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej;
- 5) terytorium państwa trzeciego - terytorium inne niż terytorium kraju i terytorium państwa członkowskiego;
- 6) eksport - wywóz wyrobów akcyzowych z terytorium kraju poza terytorium Wspólnoty Europejskiej potwierdzony przez graniczny urząd celny państwa członkowskiego, z którego dokonano faktycznego wyprowadzenia tych wyrobów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej; nie jest eksportem wywóz tych wyrobów, jeżeli są oznaczone znakami akcyzy;

- 7) import - przywóz wyrobów akcyzowych z terytoriów państw trzecich na terytorium kraju;
- 8) dostawa wewnątrzspółnotowa - przemieszczenie wyrobów akcyzowych z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego;
- 9) nabycie wewnątrzspółnotowe - przemieszczenie wyrobów akcyzowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju;
- 10) skład podatkowy - miejsce, w którym określone wyroby akcyzowe są produkowane, przetwarzane, magazynowane, przeładowywane, do którego są wprowadzane lub z którego są wyprowadzane, z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy; w przypadku składu podatkowego znajdującego się na terytorium kraju miejsce to jest określone w zezwoleniu wydanym przez właściwego naczelnika urzędu celnego;
- 11) zarejestrowany handlowiec - podmiot, któremu wydano zezwolenie na nabywanie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
- 12) niezarejestrowany handlowiec - podmiot, któremu wydano jednorazowe zezwolenie na nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
- 13) administracyjny dokument towarzyszący - dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 14) uproszczony dokument towarzyszący - dokument, na podstawie którego przemieszcza się, w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub nabycia wewnątrzspółnotowego, wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą;
- 15) znaki akcyzy - znaki służące do oznaczania wyrobów akcyzowych, podlegających obowiązkowi oznaczania;
- 16) faktura - dokument w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług;
- 17) nabywca końcowy – podmiot nabywający energię elektryczną, nie posiadający koncesji na przesyłanie, dystrybucję lub obrót tą energią w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 z późn. zm.^{1b)}).

Art. 3. 1. Do celów poboru akcyzy i obowiązku oznaczania wyrobów znakami akcyzy stosuje się klasyfikację wyrobów akcyzowych w układzie odpowiadającym Scalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego (CN).

2. Zmiany w Scalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego (CN) nie powodują zmian w opodatkowaniu wyrobów akcyzowych, jeżeli nie zostały określone w ustawie.”;

3) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opodatkowaniu akcyzą podlegają:

- 1) produkcja i przetwarzanie wyrobów akcyzowych;
- 2) wyprowadzenie wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego;
- 3) wprowadzenie wyrobów akcyzowych do składu podatkowego;
- 4) sprzedaż wyrobów akcyzowych na terytorium kraju;
- 5) eksport i import wyrobów akcyzowych;
- 6) nabycie wewnątrzspółnotowe i dostawa wewnątrzspółnotowa wyrobów akcyzowych.”

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. W przypadku produkcji, przetwarzania i wprowadzania do składu podatkowego wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, a także ich wyprowadzania ze składu podatkowego, obowiązek podatkowy powstaje wyłącznie w stosunku do podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

7. W przypadku energii elektrycznej, opodatkowaniu akcyzą podlega:

- 1) nabycie wewnątrzspółnotowe energii elektrycznej przez nabywcę końcowego, przy czym ust. 3 - 5 stosuje się odpowiednio;
- 2) sprzedaż energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju, przy czym ust. 2 pkt 1-8 i 10 oraz ust. 3-5 stosuje się odpowiednio;
- 3) zużycie energii elektrycznej przez podmiot posiadający koncesję, o której mowa w art. 2 pkt 17;
- 4) zużycie energii elektrycznej przez podmiot nie posiadający koncesji, o której mowa w art. 2 pkt 17, który wyprodukował tę energię,
- 5) import energii elektrycznej przez nabywcę końcowego, przy czym ust. 3 - 5 stosuje się odpowiednio.”;

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Akcyzie podlegają ubytki wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy. Przez ubytki wyrobów akcyzowych rozumie się wszelkie straty powstałe w czasie stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy podczas ich produkcji, magazynowania, przetwarzania, zużycia, przemieszczania lub przeładowywania, bez względu na przyczynę i sposób ich powstania.

2. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych powstałe wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej.

3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 2, ma zastosowanie pod warunkiem, że podmiot uprawniony do zwolnienia wykaże zaistnienie okoliczności, o których mowa w ust. 2.

4. Zwalnia się od akcyzy:

- 1) ubytki wyrobów akcyzowych,
- 2) zużycie wyrobów akcyzowych do wytwarzania innych wyrobów
- do wysokości ustalonej dla danego podatnika przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, nie ma zastosowania w przypadku ubytków powstałych w wyniku popełnienia przestępstw przeciwko mieniu.

6. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala, w drodze decyzji, dla poszczególnych podatników akcyzy, z urzędu lub na wniosek podatnika:

- 1) normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych, w wysokości nie wyższej niż określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 9;
- 2) dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, w przypadku ich zużycia do wytwarzania innych wyrobów.

7. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustalając normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia, uwzględnia:

- 1) rodzaj wyrobów;
- 2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, o których mowa w ust. 1;
- 3) warunki techniczne i technologiczne występujące u podatnika.

8. Rozliczenia ubytków i zużycia, o których mowa w ust. 4, dokonuje za okresy roczne właściwy naczelnik urzędu celnego.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych powstających podczas wykonywania wszystkich lub niektórych czynności, o których mowa w ust. 1;
- 2) szczegółowy zakres i sposób ustalania norm dopuszczalnych ubytków lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych;
- 3) sposób rozliczania ubytków w szczególności w przypadkach rozpoczęcia czynności, o których mowa w ust. 1 lub zmiany warunków technicznych występujących u

podatnika dokonującego tych czynności, do czasu ustalenia w tych przypadkach przez właściwego naczelnika urzędu celnego norm dopuszczalnych ubytków.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 9, uwzględnia:

- 1) rodzaj wyrobów;
- 2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, o których mowa w ust. 1;
- 3) warunki techniczne występujące u podatników oraz stosowane przez nich technologie.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, krótsze okresy rozliczania ubytków niż określone w ust. 8, nie krótsze jednak niż okresy kwartalne, uwzględniając rodzaj wyrobów.”;

5) w art. 6 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku ubytków wyrobów akcyzowych obowiązek podatkowy powstaje z dniem ich powstania, a jeżeli tego dnia nie można ustalić – z dniem ich stwierdzenia przez uprawniony podmiot.

5. W przypadku energii elektrycznej obowiązek podatkowy powstaje z dniem:

- 1) upływu terminu płatności wynikającego z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony, z ostatnim dniem miesiąca w którym wystawiono fakturę – w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 2) upływu terminu płatności, określonego w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw dla energii elektrycznej, a jeżeli termin ten nie został określony, z dniem upływu terminu płatności wynikającego z faktury, jeżeli natomiast termin ten nie został określony, z ostatnim dniem miesiąca w którym wystawiono fakturę – w przypadku sprzedaży energii elektrycznej na terytorium kraju;
- 3) zużycia energii elektrycznej - w przypadkach, o których mowa w art. 4 ust. 7 pkt 3 i 4;
- 4) powstania długu celnego – w przypadku importu energii elektrycznej przez nabywcę końcowego.”;

6) w art. 8 uchyla się pkt 1;

7) w art. 10 uchyla się ust. 1 i ust. 5 – 9;

8) w art. 11:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) u których powstają ubytki wyrobów akcyzowych,”,

b) dodaje się ust. 3 – 7 w brzmieniu:

„3. W przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego od podmiotu zagranicznego, nie mającego siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju, podmiot zagraniczny wyznacza podmiot reprezentujący. W tym przypadku podatnikiem jest podmiot reprezentujący.

4. Podmiotem reprezentującym może być jedynie podmiot posiadający siedzibę na terytorium kraju i posiadający koncesję na przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.

5. Nabywca końcowy, o którym mowa w ust. 3 obowiązany jest przesłać kopię faktury, o której mowa w art. 6 ust. 5 pkt 1 podmiotowi reprezentującemu w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.

6. W przypadku nie wyznaczenia podmiotu reprezentującego lub nie przesłania kopii faktury, o której mowa w art. 6 ust. 5 pkt 1 w wymaganym terminie, stosuje się odpowiednio ust. 2 pkt 1.

7. Podmiot reprezentujący jest obowiązany złożyć zgłoszenie rejestracyjne właściwemu naczelnikowi urzędu celnego zgodnie z art. 14. W tym przypadku zgłoszenie rejestracyjne

zawiera dodatkowo wskazanie podmiotu zagranicznego nie mającego siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju, reprezentowanego przez podmiot reprezentujący.”;

9) w art. 13 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 1, właściwość miejscową organów podatkowych ustala się ze względu na miejsce rozpoczęcia czynności, w trakcie których powstają ubytki wyrobów akcyzowych.”;

10) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Jednostką współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku akcyzowego jest centralne biuro łącznikowe ELO, któremu przekazuje się obowiązki określone w Rozporządzeniu Rady Nr 2073/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia, określi organizacyjne podporządkowanie centralnego biura łącznikowego ELO, a także zasady jego współpracy z organami podatkowymi w zakresie akcyzy.”;

11) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych jest obowiązany, przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu, złożyć zgłoszenie rejestracyjne właściwemu naczelnikowi urzędu celnego. Zgłoszenie rejestracyjne zawiera w szczególności dane identyfikacyjne podmiotu, adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego pisemnie potwierdza dokonanie zgłoszenia rejestracyjnego.

3. Jeżeli dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym ulegną zmianie, podmiot jest obowiązany zgłosić zmianę naczelnikowi urzędu celnego w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

4. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku pomiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy.

5. W przypadku zmiany zerowej stawki akcyzy na inną stawkę akcyzy, zgłoszenie rejestracyjne, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 14 dni od dnia zmiany stawki.”;

12) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Naczelnik urzędu celnego prowadzi rejestr podatników, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 5. Rejestr ten zawiera w szczególności dane identyfikacyjne podatników, adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.”;

13) w art. 16 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany stawki akcyzy na zerową stawkę akcyzy.”;

14) w art. 17 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Osoba przystępująca do egzaminu, o którym mowa w ust. 2, wnosi opłatę egzaminacyjną.”;

15) art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Art. 18. 1. Podatnicy są obowiązani składać w urzędzie celnym deklaracje dla podatku akcyzowego zwane dalej „deklaracjami podatkowymi”, za okresy miesięczne w terminie do

25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy podatników prowadzących działalność gospodarczą wyłącznie w zakresie wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy lub objętych zerową stawką akcyzy.

3. Podatnicy prowadzący składy podatkowe są obowiązani składać deklaracje podatkowe za każdy miesiąc, nawet jeżeli nie powstał w tym miesiącu obowiązek podatkowy, w terminie do 25 dnia następnego miesiąca.

4. Przepis ust. 1 nie dotyczy importu.

5. Zobowiązanie podatkowe przyjmuje się w wysokości wynikającej z deklaracji podatkowej, chyba że organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej określi inną wysokość tego zobowiązania.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory deklaracji podatkowych, zamieszczając objaśnienia co do sposobu prawidłowego składania deklaracji podatkowych, informacje o terminach i miejscu ich składania, pouczenie podatnika, że stanowią one podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, jak również zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

Art. 19. 1. Podatnicy są obowiązani do obliczenia i zapłaty akcyzy za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, a w przypadku akcyzy, której pobór jest zawieszony, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym procedura zawieszenia poboru akcyzy uległa zakończeniu, na rachunek właściwej izby celnej.

2. Kwotę akcyzy pomniejsza się o kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy, wpłaconą w celu ich otrzymania, nie wcześniej jednak niż następnego dnia po prawidłowym naniesieniu tych znaków na dany wyrób i pod warunkiem, że o kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy nie zostały pomniejszone wpłatyienne, o których mowa w ust. 5.

3. Prowadzący składy podatkowe i zarejestrowani handlowcy są obowiązani do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresyienne.

4. Wstępnych wpłat akcyzy za okresyienne, zwanych dalej „wpłatami dziennymi”, dokonuje się nie później niż 25 dnia po dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy, a w przypadku akcyzy, której pobór jest zawieszony, nie później niż 25 dnia po dniu, w którym uległa zakończeniu procedura zawieszenia poboru akcyzy. Wpłatyienne dokonywane za okresyienne w miesiącu rozliczeniowym są uwzględniane w rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1, za dany miesiąc.

5. Wpłatyienne są pomniejszane o:

1) kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy, wpłaconą w celu otrzymania tych znaków; pomniejszenie może być dokonane nie wcześniej niż następnego dnia po prawidłowym naniesieniu znaków akcyzy na dany wyrób;

2) kwoty przysługujących podatnikowi zwolnień i pomniejszeń akcyzy.

6. Przepisy ust. 1 i 3 – 5 nie dotyczą akcyzy płaconej przez podatników od dokonywanego przez nich importu.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy tryb lub warunki dokonywania rozliczeń akcyzy, w szczególności przypadki pomniejszenia kwoty należnej akcyzy o kwotę akcyzy zapłaconą w cenie zakupu wyrobów akcyzowych zużytych do wytworzenia innych wyrobów akcyzowych,

2) dłuższe niż wymienione w ust. 1 i 4 okresy rozliczeń lub terminy płatności akcyzy

- uwzględniając zasadę jednokrotnego opodatkowania akcyzą, częstotliwość powstawania obowiązku podatkowego w akcyzie oraz konieczność zapewnienia prawidłowego wykonania obowiązku podatkowego.”;

16) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, w odniesieniu do terminów i sposobu uiszczania akcyzy w imporcie stosuje się odpowiednio przepisy prawa celnego o terminach i sposobach uiszczania należności celnych, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia terminu płatności oraz innych ułatwień płatniczych określonych tymi przepisami.”;

17) w art. 23:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podstawą zwolnienia, o którym mowa w ust. 3, jest posiadanie przez sprzedającego energię elektryczną nabywcy końcowemu lub przez podmiot zużywający energię elektryczną, o którym mowa w art. 4 ust. 7 pkt 3 i 4, dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii w rozumieniu przepisów prawa energetycznego.”,

b) dodaje się ust. 5 – 15 w brzmieniu:

5. Zwalnia się od akcyzy wyroby energetyczne i energię elektryczną w przypadku, gdy są zużywane w procesie produkcji energii elektrycznej w elektrowniach lub w elektrociepłowniach, oraz energię elektryczną, gdy jest zużywana w celu podtrzymywania tych procesów produkcyjnych.

6. Zwalnia się od akcyzy wyroby energetyczne wykorzystywane na terenach zakładów, w których są one produkowane, pod warunkiem że zużycie to odbywa się w ramach procesów służących produkcji tych wyrobów.

7. Zwalnia się od akcyzy wykorzystywane do statków powietrznych: benzyny silnikowe lotnicze do silników tłokowych, paliwa do lotniczych silników turbinowych lub oleje smarowe do silników lotniczych, które są:

1) wyprowadzane ze składu podatkowego na terytorium kraju do:

a) podmiotu posiadającego statek lub statki powietrzne,

b) nabywcy dokonującego sprzedaży tych wyrobów podmiotowi, o którym mowa w lit. a;

2) sprzedawane przez nabywcę, o którym mowa w pkt 1 lit. b, podmiotowi, o którym mowa w pkt 1 lit. a;

3) importowane przez podmiot:

a) posiadający statek lub statki powietrzne,

b) dokonujący sprzedaży tych wyrobów podmiotowi, o którym mowa w lit. a - pod warunkiem wcześniejszego wprowadzenia ich do składu podatkowego.

8. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 7, nie stosuje się w przypadku prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym, za które uważa się użycie statku powietrznego przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, które korzystają z niego na podstawie umowy najmu lub umowy o podobnym charakterze, do celów innych niż gospodarcze, w szczególności innych niż przewóz pasażerów lub towarów albo świadczenie usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz organów publicznych.

9. Zwalnia się od akcyzy energię elektryczną wytwarzaną na statku i zużywaną do celów żeglugi (włączając rejsy rybackie).

10. Zwalnia się od akcyzy, wykorzystywane do celów żeglugi (włączając rejsy rybackie), oleje smarowe oznaczone kodem CN 2710 19 81, oleje napędowe lub oleje opałowe, które są:

- 1) wyprawdane ze składu podatkowego na terytorium kraju do:
 - a) podmiotu posiadającego jednostkę lub jednostki pływające,
 - b) nabywcy dokonującego sprzedaży tych wyrobów podmiotowi, o którym mowa w lit. a;
- 2) sprzedawane przez nabywcę, o którym mowa w pkt 1 lit. b, podmiotowi, o którym mowa w pkt 1 lit. a;
- 3) importowane przez podmiot:
 - a) posiadający jednostkę lub jednostki pływające,
 - b) dokonujący sprzedaży tych wyrobów podmiotowi, o którym mowa w lit. a - pod warunkiem wcześniejszego wprowadzenia ich do składu podatkowego.

11. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 10, nie stosuje się w przypadku prywatnych rejsów o charakterze rekreacyjnym, za które uważa się każde użycie statku przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, które korzystają z niego na podstawie umowy najmu lub umowy o podobnym charakterze, do celów innych niż gospodarcze, w szczególności innych niż przewóz pasażerów lub towarów albo świadczenie usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz organów publicznych.

12. Zwalnia się od akcyzy alkohol etylowy:

- 1) wprowadzany do obrotu handlowego w postaci alkoholu etylowego całkowicie skażonego środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993 r. p. 12-15 z późn. zm.^{1c)});
- 2) skażony środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie przepisów odrębnych wydanych na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z późn. zm.^{1d)}) i wykorzystywany do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.

13. Zwalnia się od akcyzy alkohol etylowy lub napoje alkoholowe inne niż alkohol etylowy używane:

- 1) do produkcji octu oznaczonego kodem CN 2209;
- 2) do produkcji leków;
- 3) do produkcji olejków eterycznych, mieszanin substancji zapachowych, stosowanych do wytwarzania artykułów spożywczych i napojów bezalkoholowych o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 1,2% objętości;
- 4) bezpośrednio lub jako składnik do półproduktów służących do wytwarzania artykułów spożywczych - rozlewanych lub innych, pod warunkiem że w każdym przypadku zawartość alkoholu w tych produktach nie przekracza 8,5 litra czystego alkoholu na 100 kg produktu dla wyrobów czekoladowych i 5 litrów czystego alkoholu na 100 kg produktu dla wszystkich innych wyrobów.

14. Zwalnia się od akcyzy wyroby akcyzowe, jeżeli wynika to z porozumień międzynarodowych i zasady wzajemności wobec - organizacji międzynarodowych, przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz członków personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają stałego pobytu na terytorium kraju.

15. Zwalnia się od akcyzy wyroby akcyzowe przeznaczone dla sił zbrojnych Państw - Stron Traktatu Północnoatlantyckiego, sił zbrojnych uczestniczących w Partnerstwie dla Pokoju oraz dla Kwatery Głównej Wielonarodowego Korpusu Północno - Wschodniego i członków

jej personelu oraz dowództw sojusznicznych w szczególności Centrum Szkolenia Sił Połączonych i członków ich personelu.”;

18) art. 24 i 25 otrzymują brzmienie:

„Art. 24. Zwolnienie od akcyzy może być również stosowane, gdy:

- 1) uzasadnia to ważny interes związany z bezpieczeństwem publicznym, obronnością państwa lub ochroną środowiska;
- 2) wynika to z przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej;
- 3) wynika to z umów międzynarodowych;
- 4) wynika to z konieczności uniknięcia wielokrotnego opodatkowania wyrobów akcyzowych;
- 5) na podstawie przepisów prawa celnego wyroby akcyzowe są objęte zawieszającą procedurą celną lub zwolnione od należności celnych przywozowych.

Art. 25. 1. Ulgi i zwolnienia podatkowe udzielone na podstawie odrębnych ustaw nie mają zastosowania do akcyzy.

2. Zwolnienia od akcyzy, o których mowa w art. 24, mogą być całkowite lub częściowe.

3. Zwolnienie od akcyzy może być realizowane również przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy.

4. W przypadku zwolnienia realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu celnego w drodze decyzji określa wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

5. W przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy, warunkiem ich zwolnienia jest zastosowanie dokumentu dostawy wyrobów zwolnionych od akcyzy.

6. Dokument dostawy wyrobów zwolnionych od akcyzy może być zastąpiony innym dokumentem, który zawiera wszystkie informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 25a ust. 2 pkt 1 i znajduje swoją podstawę w porozumieniach międzynarodowych lub w przepisach prawa Wspólnoty Europejskiej.

7. Warunkiem zastosowania zwolnienia od akcyzy w przypadku podmiotu, który nabywa wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie w celu ich sprzedaży – jest złożenie przez ten podmiot zabezpieczenia akcyzowego, które podlega zwrotowi po przedstawieniu naczelnikowi urzędu celnego kopii dokumentu dostawy wyrobów zwolnionych od akcyzy z potwierdzeniem odbioru tych wyrobów przez podmiot je zużywający.

8. Wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy mogą podlegać szczególnemu nadzorowi podatkowemu na podstawie odrębnych przepisów.”;

19) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres oraz warunki i tryb stosowania zwolnień od akcyzy, o których mowa w art. 23 ust. 5 - 7, 10, 12 i 13 oraz w art. 24,
- 2) szczegółowy zakres oraz warunki i tryb stosowania zwolnień od akcyzy, o których mowa w art. 23 ust. 14 i 15

- uwzględniając specyfikę obrotu zwolnionymi wyrobami akcyzowymi oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli i możliwość sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór i sposób stosowania dokumentu dostawy wyrobów zwolnionych od akcyzy,
- 2) sytuacje, w których nie stosuje się dokumentu dostawy wyrobów zwolnionych od akcyzy

- uwzględniając konieczność skutecznego funkcjonowania zwolnień od akcyzy, konieczność zapewnienia właściwej kontroli oraz możliwość sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego, a także konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących wyrobów zwolnionych od akcyzy.”;

20) art. 26 - 28 otrzymują brzmienie:

„Art. 26. 1. Pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych jest zawieszony, jeżeli wyroby są:

- 1) produkowane, przetwarzane, magazynowane lub przeładowywane w składzie podatkowym;
- 2) przemieszczane między składami podatkowymi na terytorium kraju;
- 3) przemieszczane ze składu podatkowego do granicznego urzędu celnego na terytorium kraju w celu dokonania eksportu.

2. Pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych jest również zawieszony, jeżeli wyroby są:

- 1) przemieszczane między składami podatkowymi na terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 2) przemieszczane ze składu podatkowego na terytorium kraju przez terytorium państw członkowskich w celu dokonania eksportu;
- 3) dostarczane wewnątrzspółnotowo ze składu podatkowego na terytorium kraju do: nabywcy będącego podmiotem upoważnionym przez właściwy organ podatkowy państwa członkowskiego do stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do wymienionych w art. 23 ust. 1 Dyrektywy 92/12/EWG sił zbrojnych lub organizacji.

3. Pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych:

- 1) zawieszają się jeżeli:
 - a) wyroby te są objęte zawieszającą procedurą celną,
 - b) wyroby te, importowane lub przeznaczone na eksport, są wprowadzane do obszaru wolnocłowego bądź składu wolnocłowego,
 - c) wyroby te są wysyłane do państw członkowskich przez terytorium państwa Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) lub do państwa EFTA, w ramach wewnątrzspółnotowej procedury tranzytu,
 - d) wyroby te są wysyłane do państw członkowskich przez terytorium jednego lub większej liczby państw trzecich spoza państw EFTA na podstawie karnetu TIR, o którym mowa w Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetu TIR (Konwencja TIR), sporządzonej w Genewie dnia 14 listopada 1975 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 17, poz. 76 oraz z 2000 r. Nr 40, poz. 476 i Nr 43, poz. 494), lub karnetu A.T.A., o którym mowa w Konwencji celnej w sprawie karnetu A.T.A. dla odprawy warunkowej towarów (Konwencja A.T.A.), sporządzonej w Brukseli dnia 6 grudnia 1961 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 30, poz. 242 oraz z 1998 r. Nr 14, poz. 61);
- 2) może być zawieszony, jeżeli wyroby te otrzymały inne przeznaczenie celne na podstawie przepisów prawa celnego lub bezpośrednio po dokonaniu importu są przemieszczane do składu podatkowego.

4. Procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się do wyrobów określonych w załączniku nr 2 do ustawy. W przypadku wyrobów oznaczonych kodami CN 2710 11 21, 2710 11 25 oraz 2710 19 29 procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się, jeżeli wyroby te przemieszczane są luzem.

5. Procedura zawieszenia poboru akcyzy na terytorium kraju może być stosowana do wyrobów akcyzowych innych, niż wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż zerowa.

6. Nie stosuje się procedury zawieszenia poboru akcyzy w przypadku produkcji lub przetwarzania wyrobów akcyzowych z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych, od których

została zapłacona akcyza, jeżeli kwota należnej akcyzy jest równa lub niższa od kwoty uprzednio zapłaconej akcyzy.

7. Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się do energii elektrycznej.

Art. 27. 1. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z prowadzeniem składu podatkowego, to warunkiem zawieszenia poboru akcyzy jest zezwolenie na prowadzenie przez podmiot składu podatkowego wydane przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

2. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy dostawy wewnątrzspółnotowej do podmiotu nie prowadzącego składu podatkowego, warunkiem zawieszenia poboru akcyzy jest: upoważnienie wydane przez właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego do odbioru przez nabywcę wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadku wymienionych w art. 23 ust. 1 Dyrektywy 92/12 EWG sił zbrojnych i organizacji międzynarodowych - zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w Rozporządzeniu Komisji 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 8 z 11.01.1996).

3. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, warunkiem zawieszenia poboru akcyzy jest łączne spełnienie przez podatnika następujących warunków:

- 1) dołączenie do przewożonych wyrobów akcyzowych administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
- 2) złożenie we właściwym urzędzie celnym zabezpieczenia akcyzowego.

4. Administracyjny dokument towarzyszący może być zastąpiony innymi dokumentami, jeżeli zawierają wszystkie informacje wymagane dla administracyjnego dokumentu towarzyszącego.

5. Warunkiem zawieszenia poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych w przypadkach, o których mowa w art. 26 ust. 3, jest zastosowanie dokumentów określonych w przepisach prawa celnego, z uwzględnieniem ust. 6.

6. Warunkiem zawieszenia poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych, które są objęte zawieszającą procedurą celną albo otrzymały inne przeznaczenie celne na podstawie przepisów prawa celnego, jest złożenie we właściwym urzędzie celnym zabezpieczenia akcyzowego.

7. Procedura zawieszenia poboru akcyzy nie ma zastosowania wobec wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy w dostawie wewnątrzspółnotowej i obrocie na terytorium kraju, z wyjątkiem przemieszczania wyrobów akcyzowych między składami podatkowymi tego samego podatnika.

8. Podatnicy wykonujący czynności z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy są objęci przepisami o szczególnym nadzorze podatkowym.

9. Właściwy naczelnik urzędu celnego i podmioty korzystające z procedury zawieszenia poboru akcyzy w związku z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych są obowiązane do prowadzenia ewidencji administracyjnych dokumentów towarzyszących.

Art. 28. 1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje w przypadku:

- 1) otrzymania przez prowadzącego skład podatkowy administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzowych przez odbiorcę, a w przypadku eksportu z jego potwierdzeniem przez właściwe władze podatkowe państwa, z którego dokonano faktycznego wywozu poza terytorium Wspólnoty Europejskiej, w części objętej potwierdzeniem; zobowiązanie podatkowe w akcyzie ciężące na tym podatniku wygasa z dniem otrzymania przez niego administracyjnego dokumentu towarzyszącego w części objętej potwierdzeniem;
- 2) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;

- 3) zużycia wyrobu akcyzowego w składzie podatkowym; zobowiązanie podatkowe od tych wyrobów wygasa z chwilą ich zużycia do wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego;
 - 4) nieotrzymania przez prowadzącego skład podatkowy, w terminie dwóch miesięcy od dnia wysyłki ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych, administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem ich odbioru, jeżeli przemieszczanie miało miejsce na terytorium kraju;
 - 5) nieotrzymania przez prowadzącego skład podatkowy, w terminie czterech miesięcy od dnia wysyłki ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych, administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem ich odbioru, jeżeli przemieszczanie miało miejsce w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu przez terytorium państwa członkowskiego;
 - 6) naruszenia procedury zawieszenia poboru akcyzy.
2. W przypadku naruszenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, akcyza jest należna w państwie, na terytorium którego doszło do tego naruszenia, i jest obliczana z zastosowaniem stawek podatkowych obowiązujących w danym państwie.
3. W przypadku otrzymania przez prowadzącego skład podatkowy administracyjnego dokumentu towarzyszącego lub jego duplikatu z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzowych po upływie terminów, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 oraz po zapłaceniu należnej akcyzy, prowadzącemu skład podatkowy przysługuje, na jego pisemny wniosek, zwrot kwoty zapłaconej akcyzy.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, może być złożony w terminie 3 lat od dnia wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego.”;

21) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór formularza administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
- 2) warunki, na jakich inne dokumenty mogą zastąpić administracyjny dokument towarzyszący;
- 3) szczegółowy sposób stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, w szczególności sposób obiegu kart administracyjnego dokumentu towarzyszącego, terminy ich zwrotu, sposób ich ewidencji, sposób potwierdzania odbioru wyrobów akcyzowych;
- 4) sposób uzyskiwania formularzy administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
- 5) sposób postępowania w przypadku braku zwrotu administracyjnego dokumentu towarzyszącego oraz terminy uzyskania potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych w tym przypadku;
- 6) szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy w przypadku otrzymania potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych po upływie wyznaczonego terminu;
- 7) wykaz wyrobów akcyzowych importowanych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie art. 26 ust. 3 pkt 2;
- 8) inne przypadki, w których następuje zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:

- 1) specyfikę poszczególnych wyrobów akcyzowych oraz obrotu tymi wyrobami;
- 2) konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 3) konieczność zapewnienia właściwej kontroli i sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego nad wyrobami akcyzowymi;

- 4) specyfikę zastosowanych środków transportu używanych do przemieszczania wyrobów akcyzowych;
- 5) konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy;
- 6) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.”;

22) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje również z dniem:

- 1) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub upływu okresu, na jaki zostało ono wydane;
 - 2) zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą;
 - 3) likwidacji przedsiębiorstwa podatnika;
 - 4) wygaśnięcia zabezpieczenia akcyzowego lub upływu okresu, na jaki zostało wydane zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podatnicy są obowiązani do:
- 1) sporządzenia spisu z natury wyrobów akcyzowych, zwanego dalej „spisem z natury”, według stanu na dzień zakończenia procedury poboru akcyzy w terminie 21 dni od tego dnia;
 - 2) powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o sporządzeniu spisu z natury i ustalonej ilości wyrobów akcyzowych, a także kwocie należnej akcyzy, w terminie 14 dni, od dnia zakończenia sporządzenia tego spisu.
3. Jeżeli spis z natury nie zostanie sporządzony w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, lub zostanie sporządzony w sposób nierzetelny, właściwy naczelnik urzędu celnego określa:
- 1) ilość wyrobów akcyzowych w drodze oszacowania,
 - 2) wysokość zobowiązania podatkowego w akcyzie
- przy zastosowaniu najwyższej dla danego wyrobu akcyzowego stawki akcyzy, obowiązującej w dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy w akcyzie.”;

23) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Tworzy się System Kontroli Przemieszczania Wyrobów Akcyzowych, zwany dalej „Systemem”, umożliwiający w przypadku, gdy wyroby akcyzowe są przemieszczane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy:

- 1) przesyłanie w formie elektronicznej administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
 - 2) usprawnienie kontroli, związanych z obrotem wyrobami przemieszczanymi z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.
2. Systemem administruje minister właściwy do spraw finansów publicznych.
3. Użytkownikami Systemu będą podmioty przemieszczające wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz organy podatkowe właściwe w zakresie akcyzy.”;

24) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. W składzie podatkowym może być prowadzona działalność polegająca na produkcji, przetwarzaniu, przeładunku lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych oraz na ich przyjmowaniu i wysyłce.

2. Produkcja, przetwarzanie, a także przeładunek wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z zastrzeżeniem art. 26 ust. 6. W sytuacjach losowych, jeżeli nie jest możliwe dokonanie przeładunku w składzie podatkowym, może on nastąpić w miejscu zdarzenia losowego.

3. Prowadzącym skład podatkowy może być wyłącznie podmiot, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego.

4. W składzie podatkowym miejsce przeznaczone do magazynowania wyrobów akcyzowych powinno być wyodrębnione i przeznaczone tylko do przechowywania tych wyrobów.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki prowadzenia składów podatkowych, w tym dotyczące miejsca, w którym wyroby akcyzowe będą magazynowane, uwzględniając:

- 1) specyfikę produkcji poszczególnych wyrobów akcyzowych i obrotu tymi wyrobami;
- 2) konieczność właściwego zabezpieczenia wyrobów akcyzowych przed ich wyprowadzeniem ze składu podatkowego w sposób sprzeczny z obowiązującymi przepisami;
- 3) konieczność zapewnienia właściwej kontroli i sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego;
- 4) specyfikę środków transportu zastosowanych do przewozu wyrobów akcyzowych.”;

25) w art. 31:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzi co najmniej jeden rodzaj działalności polegającej na produkcji, przetwarzaniu, przeładowywaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych;”;

- pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nie karane za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub za przestępstwo skarbowe;

4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe, z wyjątkiem postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu;”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Podmiot prowadzący wyłącznie działalność polegającą na magazynowaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych lub przetworzonych przez inny podmiot, poza warunkami określonymi w ust. 1, jest obowiązany dodatkowo spełniać warunki w zakresie:

- 1) minimalnej wysokości obrotu wyrobami akcyzowymi;
- 2) wysokości złożonego zabezpieczenia akcyzowego;
- 3) sposobu lub minimalnego okresu magazynowania wyrobów akcyzowych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, w przypadku podmiotów, o których mowa w ust. 2, wymagane minimalne wysokości obrotu wyrobami akcyzowymi dla poszczególnych grup wyrobów akcyzowych, sposób ustalania wysokości składanego zabezpieczenia akcyzowego oraz sposób lub minimalny okres magazynowania wyrobów akcyzowych, uwzględniając:

- 1) specyfikę obrotu poszczególnymi wyrobami akcyzowymi;
- 2) możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności w zakresie wyrobów akcyzowych;
- 3) konieczność zapewnienia właściwej kontroli i sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego;
- 4) zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia na terytorium kraju w paliwa ciekłe wynikające z odrębnych przepisów.”;

26) w art. 32:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego może być wydane na czas oznaczony albo na czas nieoznaczony.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności dane identyfikacyjne podatnika, adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej numer identyfikacyjny REGON oraz określenie rodzaju i zakresu działalności, która będzie prowadzona w składzie podatkowym.”;

27) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego określa:

- 1) numer akcyzowy składu podatkowego;
- 2) adres, pod którym zlokalizowany jest skład podatkowy;
- 3) rodzaj prowadzonej działalności w składzie podatkowym;
- 4) rodzaj wyrobów akcyzowych.

2. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego wskazuje w szczególności:

- 1) adresy, pod którymi zlokalizowane są, powstałe już, inne składy podatkowe prowadzone przez ten sam podmiot, wraz z numerami akcyzowymi tych składów;
- 2) rodzaj i wysokość zabezpieczenia akcyzowego, a także termin obowiązywania zabezpieczenia.”;

28) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego wydając zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, nadaje numer akcyzowy składu podatkowego.

2. Dla każdego składu podatkowego wydaje się odrębne zezwolenie oraz określa się odrębny numer akcyzowy.

3. Podatnik jest obowiązany umieszczać numer akcyzowy składu podatkowego w administracyjnym dokumencie towarzyszącym oraz innych dokumentach przewozowych.

4. W przypadku gdy podatnik prowadzi więcej niż jeden skład podatkowy, jest obowiązany w deklaracji podatkowej wykazywać wszystkie numery akcyzowe składów podatkowych, których deklaracja ta dotyczy.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi komputerową bazę danych, która zawiera wykaz podatników prowadzących składy podatkowe oraz adresy, pod którymi zlokalizowane są składy podatkowe.

6. Wykaz, o którym mowa w ust. 5, zawiera w szczególności:

- 1) dane identyfikacyjne podatnika, adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania, określenie rodzaju prowadzonej działalności oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych;
- 2) numery akcyzowe składów podatkowych oraz adresy, pod którymi zlokalizowane są składy podatkowe.

7. Dane z wykazu, o którym mowa w ust. 5, w zakresie numerów akcyzowych składów podatkowych, prowadzących je podatników, są:

- 1) potwierdzane na wniosek zainteresowanych podmiotów;
- 2) udostępniane właściwym władzom państw członkowskich.”;

29) w art. 35 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku cofnięcia zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego lub upływu okresu, na który zostało ono wydane, właściwy naczelnik urzędu celnego przesyła informację

o cofnięciu lub wygaśnięciu tego zezwolenia właściwemu organowi koncesyjnemu lub zezwalającemu na prowadzenie działalności gospodarczej.”;

30) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Prowadzący skład podatkowy jest obowiązany zawiadomić właściwego naczelnika urzędu celnego najpóźniej, jeżeli przepisy o szczególnym nadzorze podatkowym nie stanowią inaczej, w terminie 3 dni, przed dniem dokonania wysyłki, o zamiarze wyprowadzenia ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy; zawiadomienie powinno określać odbiorcę, rodzaj i ilość wyrobów akcyzowych wyprowadzanych ze składu podatkowego.

2. W przypadku wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy prowadzący skład podatkowy jest obowiązany wystawić administracyjny dokument towarzyszący.

3. Prowadzący skład podatkowy jest obowiązany prowadzić ewidencję ilościową lub ilościowo-wartościową wyrobów akcyzowych umożliwiającą:

- 1) ustalenie ilości wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz wyłączonych z tej procedury;
- 2) wyodrębnienie kwoty akcyzy należnej do zapłaty oraz kwoty akcyzy, której pobór podlega zawieszeniu;
- 3) określenie ilości wyprodukowanych wyrobów akcyzowych.

4. Administracyjny dokument towarzyszący jest ewidencjonowany i opieczętowany urzędowymi pieczęciami przez właściwego naczelnika urzędu celnego nie później, niż przed wyprowadzeniem wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

5. Prowadzący skład podatkowy jest obowiązany potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych przez uzyskanie pieczęci właściwego urzędu celnego na administracyjnym dokumencie towarzyszącym.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji ilościowej lub ilościowo - wartościowej wyrobów akcyzowych, o której mowa w ust. 3, uwzględniając konieczność prawidłowego dokumentowania ilości wyrobów akcyzowych oraz określenia kwot akcyzy.”;

31) w art. 37:

a) ust. 1 - 4 otrzymują brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu celnego może, na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu, wydać zezwolenie na nabywanie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej „zezwoleniem na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec”. Naczelnik urzędu celnego wydając zezwolenie nadaje numer akcyzowy miejsca odbioru.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane identyfikacyjne podatnika, adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, oraz numer identyfikacyjny REGON.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się w szczególności plan miejsca odbioru wyrobów akcyzowych nabytych przez zarejestrowanego handlowca oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 31 ust. 1 pkt 2-6.

4. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec jest udzielane podmiotom, które spełniają warunki wymienione w art. 31 ust. 1 pkt 2-6.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do odmowy wydania zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec, a także do cofnięcia lub upływu okresu na jaki zostało wydane to zezwolenie, stosuje się odpowiednio art. 35.”,

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec może być wydane na czas oznaczony lub nieoznaczony.”;

32) art. 38 i 39 otrzymują brzmienie:

„Art. 38. 1. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec określa:

- 1) numer akcyzowy miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;
- 2) adres, pod którym zlokalizowane jest miejsce odbioru wyrobów akcyzowych;
- 3) rodzaj wyrobów akcyzowych.

2. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec wskazuje w szczególności:

- 1) adresy, pod którymi zlokalizowane są, istniejące już, inne miejsca odbioru wyrobów akcyzowych należące do tego samego zarejestrowanego handlowca wraz z numerami akcyzowymi tych miejsc;
- 2) wysokość zabezpieczenia akcyzowego, a także termin obowiązywania zabezpieczenia.

3. Dla każdego miejsca odbioru wyrobów akcyzowych wydaje się odrębne zezwolenie oraz określa się odrębny numer akcyzowy miejsca odbioru.

4. W komputerowej bazie danych, o której mowa w art. 34 ust. 5, umieszcza się również wykaz zarejestrowanych handlowców oraz adresów, pod którymi, są zlokalizowane miejsca odbioru wyrobów akcyzowych. Art. 34 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

Art. 39. 1. Zarejestrowany handlowiec nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Obowiązek podatkowy dla zarejestrowanego handlowca powstaje z dniem nabycia wyrobów akcyzowych.

3. Za datę nabycia uważa się dzień, w którym wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do określonego w zezwoleniu miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.

4. Zarejestrowany handlowiec jest obowiązany:

- 1) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych przez uzyskanie pieczęci właściwego urzędu celnego na administracyjnym dokumencie towarzyszącym;
- 2) prowadzić ewidencję nabytych wyrobów akcyzowych.

5. Zarejestrowany handlowiec powinien posiadać wyodrębnione miejsce przeznaczone do odbierania wyrobów akcyzowych.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki dotyczące miejsca odbioru wyrobów akcyzowych, nabytych przez zarejestrowanego handlowca;
- 2) sposób prowadzenia ewidencji nabytych wyrobów akcyzowych;
- 3) poziom minimalnej kwoty zabezpieczenia akcyzowego.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ustalając warunki dotyczące miejsca, w którym będą odbierane wyroby akcyzowe oraz sposób prowadzenia ewidencji nabytych wyrobów akcyzowych, uwzględni konieczność zapewnienia właściwej kontroli i sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego, a określając poziom minimalnej kwoty zabezpieczenia akcyzowego - konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych.”;

33) w art. 40:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu celnego może, na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu, wydać jednorazowe zezwolenie na nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwanym dalej „zezwoleniem na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane identyfikacyjne podatnika, adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, oraz numer identyfikacyjny REGON.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Zezwolenie na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec jest udzielane podmiotom, które spełniają warunki wymienione w art. 31 ust. 1 pkt 2 - 6.

5. Do odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec, stosuje się odpowiednio art. 35.”;

34) art. 41 i 42 otrzymują brzmienie:

„Art. 41. 1. Zezwolenie na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec określa:

1) rodzaj wyrobów akcyzowych;

2) adres, pod którym zlokalizowane jest miejsce odbioru wyrobów akcyzowych.

2. Zezwolenie na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec wskazuje w szczególności wysokość zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 42. 1. Niezarejestrowany handlowiec nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Obowiązek podatkowy dla niezarejestrowanego handlowca powstaje z dniem nabycia wyrobów akcyzowych.

3. Za datę nabycia uważa się dzień, w którym wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do wskazanego w zezwoleniu miejsca odbioru.

4. Niezarejestrowany handlowiec jest obowiązany:

1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju:

a) dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego,

b) przesłać podmiotowi wysyłającemu wyroby akcyzowe dokument potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju w zakresie złożenia zabezpieczenia akcyzowego;

2) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych przez uzyskanie pieczęci właściwego urzędu celnego na administracyjnym dokumencie towarzyszącym;

3) złożyć deklarację uproszczoną i dokonać zapłaty akcyzy w terminie 3 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego.

5. Niezarejestrowany handlowiec przed wysłaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. b jest obowiązany uzyskać na tym dokumencie potwierdzenie przez właściwego naczelnika urzędu celnego złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

6. Niezarejestrowany handlowiec powinien posiadać wyodrębnione miejsce przeznaczone do odbioru wyrobów akcyzowych.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) poziom minimalnej kwoty zabezpieczenia akcyzowego składanego przez niezarejestrowanego handlowca;

2) warunki dotyczące miejsca odbioru.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określając poziom minimalnej kwoty zabezpieczenia akcyzowego, uwzględni konieczność właściwego zabezpieczenia należności

akcyzowych, a ustalając warunki dotyczące miejsca odbioru - konieczność zapewnienia właściwej kontroli i sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a,
 - 2) wzór deklaracji uproszczonej, o której mowa w ust. 4 pkt 3,
- uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy lub z zapłaconą akcyzą oraz kwot należnej do zapłaty akcyzy.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. b, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji o złożonym zabezpieczeniu akcyzowym lub zapłaconej kwocie akcyzy.”;

35) w art. 43:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący skład podatkowy, zarejestrowany handlowiec, niezarejestrowany handlowiec, podatnik o którym mowa w art. 55 ust. 1, podmiot, który nabywa wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie w celu ich sprzedaży, oraz przedstawiciel podatkowy są obowiązani do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej zobowiązanie podatkowe.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy w ramach: nabycia wewnątrzspółnotowego, dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu przez terytorium Wspólnoty Europejskiej, zabezpieczenie akcyzowe powinno pokrywać zobowiązanie podatkowe mogące powstać na terytorium państw członkowskich podczas przemieszczania tych wyrobów.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zabezpieczenie akcyzowe może być stosowane jako zabezpieczenie generalne lub ryczałtowe.”;

36) w art. 44:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu celnego zwalnia podmioty prowadzące składy podatkowe i korzystające z procedury zawieszenia poboru akcyzy z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podmioty te spełniają warunki określone w ust. 2.”,

b) w ust. 2:

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie posiadają zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne;”,

- dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) są podmiotami, których działalnością kierują osoby nie karane za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub za przestępstwo skarbowe.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności określenie rodzaju prowadzonej działalności oraz przewidywanej maksymalnej kwoty zobowiązania podatkowego podlegającego zabezpieczeniu akcyzowemu.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy dla dostawy wewnątrzspółnotowej, nabycia wewnątrzspółnotowego, eksportu oraz przemieszczania między składami podatkowymi na terytorium kraju wyrobów akcyzowych, z zastrzeżeniem ust. 6a.”,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, może być stosowane w przypadku przemieszczania rurociągami ropopochodnych wyrobów akcyzowych pomiędzy składami podatkowymi prowadzonymi przez ten sam podmiot na terytorium kraju.

6b. Podmiot zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego jest obowiązany do powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku o zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego oraz dołączonych dokumentach, w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana.”,

f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania spełnienia warunków określonych w ust. 2, w tym rodzaj dokumentów potwierdzających ich spełnienie, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 4, a także szczegółowy sposób udzielania i cofania zwolnień, o których mowa w ust. 1, uwzględniając rodzaj prowadzonej działalności, wysokość zobowiązania podatkowego oraz konieczność zapewnienia przepływu informacji o zwolnieniach z zabezpieczenia akcyzowego.”;

37) w art. 45:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szacunkowej kwocie maksymalnej wynikającej z mogącego powstać zobowiązania podatkowego.”,

b) ust. 2 – 4 otrzymują brzmienie:

2. W przypadku, o którym mowa w art. 43 ust. 1a, zabezpieczenie generalne nie może być mniejsze od kwoty najwyższego zobowiązania podatkowego mogącego powstać na terytorium Wspólnoty Europejskiej.

3. W przypadku gdy jest przyjmowane zabezpieczenie generalne zobowiązań podatkowych, których wysokość może ulec zmianie z upływem czasu, podmioty, o których mowa w art. 43 ust. 1, są obowiązane wstępnie oszacować wysokość takiego zabezpieczenia na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie ich zobowiązań podatkowych.

4. Na wniosek prowadzącego skład podatkowy, który spełnia warunki określone w art. 44 ust. 2 pkt 1, 3, 4 i 6, w przypadkach, o których mowa w ust. 6, właściwy naczelnik urzędu celnego wyraża zgodę na stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego. Prowadzący skład podatkowy potwierdza spełnienie niniejszych warunków dokumentami wskazanymi przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w określony przez niego sposób, na podstawie art. 44 ust. 8.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których można stosować zabezpieczenie ryczałtowe, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych.”;

38) w art. 46 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i miejsce składania zabezpieczenia akcyzowego, wzory druków służących do potwierdzenia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego oraz sposób dokonania potwierdzenia

oraz rodzaje innych dokumentów mających wartość płatniczą, które mogą być przyjmowane jako zabezpieczenie akcyzowe, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych.”;

39) w art. 48:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Gwarant powinien zobowiązać się na piśmie do zapłacenia solidarnie z podatnikiem, bezwarunkowo i nieodwołalnie, na każde wezwanie właściwego naczelnika urzędu celnego, zabezpieczonej kwoty zobowiązania podatkowego, jeżeli jej zapłacenie stanie się wymagalne.
2. Gwarantami mogą być jedynie posiadające, na podstawie przepisów odrębnych, uprawnienie do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych:

- 1) osoby trzecie, mające swoją siedzibę na terytorium kraju, lub
- 2) działające w kraju oddziały banków zagranicznych lub zagranicznych zakładów ubezpieczeń.”,

b) uchyla się ust. 3;

40) w art. 51 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podmiot, który złożył zabezpieczenie akcyzowe z określonym terminem ważności, jest obowiązany najpóźniej na miesiąc przed upływem tego terminu udokumentować przedłużenie jego ważności lub złożyć nowe zabezpieczenie akcyzowe.”;

41) po art. 51 dodaje się art. 51a w brzmieniu:

„Art. 51a. 1. Jeżeli określona lub zadeklarowana kwota akcyzy nie została uiszczona w terminie, organ podatkowy pokrywa ją ze złożonego zabezpieczenia akcyzowego.

2. Jeżeli w celu pokrycia kwoty akcyzy nieuiszczonej w terminie wymagana jest sprzedaż zabezpieczenia akcyzowego, do sprzedaży stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.^{1e)}).

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, od zaległości podatkowej naliczane są odsetki za zwłokę do dnia pokrycia kwoty akcyzy.”;

42) w art. 52:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do celów związanych z rozliczaniem zabezpieczenia akcyzowego naczelnik urzędu celnego może stwierdzić wygaśnięcie zobowiązania podatkowego również na podstawie administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzowych przemieszczanych na terytorium kraju, przesłanej w formie elektronicznej, w tym telefaksem, w szczególności jeżeli przesłany w tej formie administracyjny dokument towarzyszący nie budzi wątpliwości.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wygaśnie lub nie może już powstać, zabezpieczenie akcyzowe zostaje zwrócone w terminie 7 dni.”;

43) art. 54 – 58 otrzymują brzmienie:

„Art. 54. 1. Dostawa lub nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona akcyza, są dokonywane na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego. Uproszczony dokument towarzyszący może być zastąpiony przez dokument handlowy w przypadku, gdy dokument ten zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla uproszczonego dokumentu towarzyszącego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór oraz sposób obiegu uproszczonego dokumentu towarzyszącego, warunki na jakich dokument handlowy może zastąpić uproszczony dokument towarzyszący, przypadki, w których urząd celny potwierdza nabycie wewnątrzwspólnotowe, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwot należnej do zapłaty akcyzy.

Art. 55. 1. W przypadku gdy podatnik prowadzący działalność gospodarczą nabywa wyroby akcyzowe z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju, jest obowiązany:

- 1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego i złożyć zabezpieczenie akcyzowe;
- 2) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych na uproszczonym dokumencie towarzyszącym oraz dołączyć do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego, dokument potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju;
- 3) złożyć deklarację uproszczoną i dokonać zapłaty akcyzy na terytorium kraju w terminie 10 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego;
- 4) prowadzić ewidencję nabywanych wyrobów akcyzowych.

2. Do dokumentu potwierdzenia złożenie zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju stosuje się odpowiednio wzór określony w przepisach wydanych na podstawie art. 42 ust. 10.

3. Podatnik, o którym mowa w ust. 1 przed dołączeniem do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 jest obowiązany uzyskać na tym dokumencie potwierdzenie przez właściwego naczelnika urzędu celnego złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, obowiązek podatkowy powstaje z dniem otrzymania wyrobów akcyzowych przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą, nie później jednak niż w 7 dniu, licząc od dnia dokonania wysyłki określonej w uproszczonym dokumencie towarzyszącym.

5. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt. 1 i deklaracji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym oraz wzór deklaracji uproszczonej, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 42 ust. 9.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia sposób prowadzenia ewidencji nabywanych wyrobów akcyzowych, o której mowa w ust. 1 pkt 4, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwot należnej do zapłaty akcyzy.

Art. 56. 1. Nie podlegają akcyzie wyroby akcyzowe z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego nabywane przez osobę fizyczną i przywożone przez tę osobę osobiście na jej własny użytek.

2. W przypadku przywozu przez osobę fizyczną wyrobów akcyzowych w celach handlowych na terytorium kraju, obowiązek podatkowy powstaje w dniu nabycia tych wyrobów. Jeżeli nie można określić dnia nabycia wyrobów, za datę nabycia uznaje się dzień, w którym uprawniony podmiot stwierdzi zaistnienie okoliczności powodujących powstanie obowiązku podatkowego w akcyzie. Przepis art. 55 ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, ilości wyrobów akcyzowych, które wskazują na przeznaczenie tych wyrobów do celów handlowych, uwzględniając:

- 1) status nabywcy wyrobów akcyzowych;
- 2) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie podatku akcyzowego;
- 3) rodzaj wyrobów akcyzowych.

Art. 57. 1. Jeżeli osoba fizyczna nabywa wyroby akcyzowe z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego i wyroby te są jej dostarczane na terytorium kraju, to takie nabycie może być dokonane wyłącznie za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego.

2. Przedstawiciela podatkowego na terytorium kraju wyznacza sprzedawca.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, obowiązek podatkowy ciąży solidarnie na przedstawicielu podatkowym i sprzedawcy; obowiązek podatkowy powstaje z dniem dostarczenia wyrobów akcyzowych do odbiorcy na terytorium kraju.

Art. 58. 1. Przedstawicielem podatkowym może być wyłącznie prowadzący skład podatkowy albo zarejestrowany handlowiec.

2. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany:

- 1) uzyskać zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego na terytorium kraju;
- 2) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju zgłaszać każdą przesyłkę takich wyrobów właściwemu naczelnikowi urzędu celnego i składać w imieniu sprzedawcy zabezpieczenie akcyzowe;
- 3) dokonywać zapłaty należnej akcyzy;
- 4) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklarację podatkową;
- 5) prowadzić ewidencję wyrobów akcyzowych, dostarczanych na terytorium kraju przez sprzedawcę, którego jest przedstawicielem.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe czynności wykonywane przez przedstawiciela podatkowego oraz sposób prowadzenia ewidencji określonej w ust. 2 pkt 5, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego wyrobów akcyzowych oraz kwot należnej do zapłaty akcyzy.”;

44) w art. 59 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności dane identyfikacyjne sprzedawcy, adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania, określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, dane identyfikacyjne przedstawiciela podatkowego, o których mowa w art. 37 ust. 2, oraz oświadczenie o wyrażeniu zgody przez przedstawiciela podatkowego.”;

45) Art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Art. 60. 1. Podmiotowi, który dokonał dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy, na jego pisemny wniosek, złożony przed dokonaniem dostawy wewnątrzspółnotowej, wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium kraju.

2. Zwrot akcyzy przysługuje również na pisemny wniosek podmiotu w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju.

3. Podmiot występujący z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1 i 2 jest obowiązany, po dokonaniu dostawy wewnątrzspółnotowej, przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych, dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy w państwach członkowskich lub dokonanie eksportu.

4. Zwrotowi nie podlega akcyza od dostawy wewnątrzspółnotowej i eksportu wyrobów oznaczonych znakami akcyzy, a także kwota niższa od minimalnej kwoty zwrotu określonej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie ust. 6.

5. Właściwy naczelnik urzędu celnego dokonuje weryfikacji wniosku, o którym mowa w ust. 1 i 2, w oparciu o dokumenty, o których mowa w ust. 3.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy, terminy zwrotu, minimalną kwotę zwrotu, wzór wniosku o zwrot oraz wykaz przedkładanych właściwemu naczelnikowi urzędu celnego wymaganych dokumentów uwzględniając:

- 1) konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości dostarczanych lub eksportowanych wyrobów akcyzowych;
- 2) konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy.”;

46) w art. 61:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wydanie, odmowa wydania oraz cofnięcie zezwolenia na:

- 1) prowadzenie składu podatkowego,
- 2) nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec,
- 3) nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec,
- 4) wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego

- następuje w drodze decyzji administracyjnej.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób wydawania oraz cofania zezwoleń na prowadzenie składu podatkowego, na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec, na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec, a także na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego;
- 2) wzór wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec, na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec oraz na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego, a także rodzaje dokumentów, które powinny być dołączane do tych wniosków.”,

d) w ust. 4 uchyla się pkt 1 i 2;

47) w dziale III Przepisy szczegółowe, rozdział 1 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 1

Wyroby energetyczne i energia elektryczna

Art. 62. 1. Do wyrobów energetycznych, w rozumieniu ustawy, zalicza się wyroby:

- 1) oznaczone kodami CN od 1507 do 1518, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
- 2) oznaczone kodami CN od 2705 do 2715;
- 3) oznaczone kodami CN 2901 i 2902;
- 4) oznaczone kodem CN 2905 11 00, nie będące pochodzenia syntetycznego, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
- 5) oznaczone kodem CN 3403;
- 6) oznaczone kodem CN 3811;
- 7) oznaczone kodem CN 3817;

- 8) oznaczone kodem CN 3824 90 99, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
- 9) pozostałe wyroby przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych oraz do celów opałowych, bez względu na kod CN.

2. Paliwami silnikowymi w rozumieniu ustawy są wyroby energetyczne oferowane na sprzedaż, przeznaczone lub wykorzystywane do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do tych paliw.

3. Olejami opałowymi w rozumieniu ustawy są wyroby energetyczne oferowane na sprzedaż, przeznaczone lub wykorzystywane do celów opałowych, z wyłączeniem wyrobów, o których mowa w ust. 2.

Art. 63. 1. Producentem wyrobów energetycznych w rozumieniu ustawy jest podmiot wytwarzający wyroby energetyczne, w tym również w drodze mieszania lub przeklasyfikowania komponentów paliwowych, a także dokonujący rozlewu gazu płynnego oraz barwienia i znakowania wyrobów energetycznych.

2. Nie uznaje się za producenta wyrobów energetycznych podmiotu, który uzyskuje niewielką ilość wyrobów energetycznych jako produkt uboczny w procesie wytwarzania wyrobów nie będących wyrobami akcyzowymi. Przez niewielką ilość rozumie się ilość wyrobów energetycznych, z których osiągnięty obrót stanowi nie więcej niż 0,1 % całości obrotu uzyskiwanego z prowadzonej działalności gospodarczej w okresie poprzedniego roku obrotowego lub deklarowanego w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, obowiązany jest:

- 1) w terminie 14 dni od dnia uzyskania wyrobów po raz pierwszy, o których mowa w ust. 2, do powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów;
- 2) na zakończenie każdego roku obrotowego przedstawić właściwemu naczelnikowi urzędu celnego informację odnośnie uzyskanego obrotu z wyszczególnieniem ilości uzyskanych wyrobów, o których mowa w ust. 2, a także kwoty uzyskanej z ich sprzedaży.

Art. 64. 1. Podstawą opodatkowania wyrobów energetycznych jest ich ilość, wyrażona, w zależności od rodzaju wyrobów, w litrach gotowego wyrobu w temperaturze 15°C lub w kilogramach gotowego wyrobu.

2. Podstawą opodatkowania energii elektrycznej jest jej ilość wyrażona w liczbie megawatogodzin (MWh).

3. Podstawą opodatkowania w przypadku użycia olejów opałowych do celów napędowych jest ich ilość, która może być przechowywana w zbiorniku podłączonym do odmierzacza paliw ciekłych lub w zbiorniku pojazdu bądź innego środka przewozowego.

4. Za użycie, olejów opałowych, o których mowa w ust. 3 do celów napędowych traktuje się również posiadanie lub ich sprzedaż ze zbiornika podłączonego do odmierzacza paliw ciekłych.

5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli akcyza została zadeklarowana i zapłacona na ogólnych zasadach, w należnej wysokości, obliczonej przy zastosowaniu stawki przewidzianej dla oleju napędowego, o zawartości siarki powyżej 0,001 % do 0,005% włącznie.

Art. 65. 1. Stawka akcyzy na wyroby energetyczne wynosi 2000 zł od 1000 litrów gotowego wyrobu, z tym, że w przypadku ciężkich olejów opałowych, gazu ziemnego i metanu - 1000 zł od 1000 kilogramów gotowego wyrobu, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Stawka akcyzy na wyroby energetyczne, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 oprócz wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 – oleje białe, parafina ciekła oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99, przeznaczone do celów innych niż

opałowe, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do tych paliw wynosi 0 zł.

3. Stawka akcyzy na energię elektryczną wynosi 22,20 zł za 1 MWh.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy określone w ust. 1 i 2, oraz różnicować je w zależności od rodzaju lub przeznaczenia wyrobu, a także określać warunki ich stosowania, uwzględniając:

- 1) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, a także udział w tych wyrobach komponentów wytwarzanych z surowców odnawialnych;
- 2) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy;
- 3) konieczność zapewnienia prawidłowego obrotu wyrobami energetycznymi lub energią oraz specyfikę ich produkcji.

Art. 66. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych do celów stosowania zwolnień lub kontroli obrotu wyrobami energetycznymi, może wprowadzić, obowiązek ich znakowania i barwienia.

2. Obowiązek znakowania i barwienia wyrobów energetycznych, w przypadku jego wprowadzenia, ciąży na prowadzących składy podatkowe, importerach, podmiotach dokonujących nabycia wewnątrzspółnotowego i przedstawicielach podatkowych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wprowadza, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w drodze rozporządzenia, określając również:

- 1) wyroby energetyczne podlegające obowiązkowi znakowania i barwienia;
- 2) rodzaje substancji stosowanych do znakowania i barwienia wyrobów energetycznych;
- 3) minimalne ilości substancji stosowanych do znakowania i barwienia, wyrażone w mg/l wyrobu energetycznego, po dodaniu których wyrób uważa się za prawidłowo oznaczony i zabarwiony.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględni:

- 1) sytuację rynkową w obrocie wyrobami energetycznymi, a zwłaszcza konieczność przeciwdziałania unikaniu opodatkowania akcyzą;
- 2) techniczne możliwości zapewniające prawidłowe oznaczenie i zabarwienie wyrobów energetycznych.

Art. 66a. 1. Podatnik dokonujący sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu, zużywający energię elektryczną w sytuacji o której mowa w art. 4 ust. 7 pkt 3 i 4, a także podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 11 ust. 3 jest obowiązany do prowadzenia ewidencji ilościowej energii elektrycznej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych u nabywcy końcowego, a w przypadku braku takich możliwości na podstawie dokumentów rozliczeniowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji ilościowej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 uwzględniając:

- 1) konieczność wykazania ilości energii elektrycznej podlegającej opodatkowaniu;
- 2) wyodrębnienie kwoty akcyzy należnej do zapłaty od energii elektrycznej;
- 3) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.”;

48) w art. 68:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do piwa w rozumieniu ustawy zalicza się wszelkie wyroby oznaczone kodem CN 2203 00 oraz wszelkie wyroby zawierające mieszaninę piwa z napojami bezalkoholowymi, oznaczone kodem CN 2206 00, jeżeli w każdym wypadku rzeczywista zawartość alkoholu w tych wyrobach przekracza 0,5 % ich objętości.”;

b) uchyla się ust. 6 i 7;

49) w art. 69:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Winem w rozumieniu ustawy są:

- 1) wino niemusujące - wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wina musującego określonego w pkt 2:
 - a) o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % objętości, lecz nie przekraczającej 15 % objętości, pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji,
 - b) o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 15 % objętości, lecz nie przekraczającej 18 % objętości, pod warunkiem że nie zawiera żadnych dodatków wzbogacających oraz że cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;
- 2) wino musujące - wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 oraz 2205, które łącznie spełniają następujące warunki:
 - a) znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się nadciśnieniem wynoszącym co najmniej trzy bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze,
 - b) mają rzeczywistą zawartość alkoholu przekraczającą 1,2 % objętości, lecz nie przekraczającą 15 % objętości,
 - c) cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.”

b) uchyla się ust. 5 i 6;

50) w art. 70:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Napojami fermentowanymi w rozumieniu ustawy są:

- 1) inne niemusujące napoje fermentowane - wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 69 ustawy, oraz wyroby oznaczone kodem CN 2206 00, z wyjątkiem innych musujących napojów fermentowanych, określonych w pkt 2, oraz wszelkich wyrobów, określonych w art. 68:
 - a) o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % objętości, lecz nie przekraczającej 10 % objętości,
 - b) o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 10 % objętości, lecz nie przekraczającej 15 % objętości, pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;
- 2) inne musujące napoje fermentowane - wszelkie wyroby oznaczone kodem CN 2206 00 oraz wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 i 2205, niewymienione w art. 69, które znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się nadciśnieniem wynoszącym co najmniej trzy bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze:
 - a) mają rzeczywistą zawartość alkoholu przekraczającą 1,2 % objętości, lecz nie przekraczającą 13 % objętości, albo

- b) mają rzeczywistą zawartość alkoholu przekraczającą 13 % objętości, lecz nie przekraczającą 15 % objętości, pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.”,
b) uchyla się ust. 5 i 6;

51) w art. 71:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wyrobami pośrednimi w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % objętości, lecz nie przekraczającej 22 % objętości, oznaczone kodami CN 2204, 2205 i 2206 00, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 68 – 70 ustawy.”,

b) uchyla się ust. 5 i 6;

52) w art. 72:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Alkoholem etylowym w rozumieniu ustawy są:

- 1) wszelkie wyroby o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % objętości, oznaczone kodami CN 2207 i 2208, nawet jeżeli są to wyroby stanowiące część wyrobu należącego do innego działu Scalonej Nomenklatury Towarowej Handlu Zagranicznego;
- 2) wyroby oznaczone kodami CN 2204, 2205 i 2206 00, o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 22 % objętości;
- 3) napoje zawierające rozcieńczony lub nierozcieńczony alkohol etylowy.”,

b) uchyla się ust. 5 i 6;

53) po art. 72 dodaje się art. 72a w brzmieniu:

„Art. 72a. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy określone w art. 68 ust. 4, art. 69 ust. 4, art. 70 ust. 4, art. 71 ust. 4, art. 72 ust. 4 oraz różnicować je w zależności od rodzaju wyrobu, a także określać warunki ich stosowania.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględni konieczność zapewnienia prawidłowego obrotu napojami alkoholowymi.”;

54) w dziale III Przepisy szczegółowe rozdział 3 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 3
Wyroby tytoniowe

Art. 73. 1. Do wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy zalicza się bez względu na kod CN:

- 1) papierosy;
- 2) tytoń do palenia;
- 3) cygara i cygaretki.

2. Definicje wyrobów tytoniowych wymienionych w ust. 1 określa załącznik nr 3 do ustawy.

3. Producentem wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy jest podmiot wytwarzający te wyroby lub dokonujący ich pakowania.

4. Stawki akcyzy na wyroby tytoniowe wynoszą:

- 1) dla papierosów – 120 zł za każde 1000 sztuk i 50% maksymalnej ceny detalicznej;

- 2) dla tytoniu do palenia - 120 zł za każdy 1 kilogram i 50% maksymalnej ceny detalicznej;
 - 3) dla cygar i cygaretek – 150 zł za każde 1000 sztuk.
5. Dla papierosów i tytoniu do palenia nie objętych obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy i nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną, stawki akcyzy wynoszą :
- 1) dla papierosów – 300 zł za każde 1000 sztuk;
 - 2) dla tytoniu do palenia – 300 zł za każdy 1 kilogram.
6. Za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się cenę wyznaczoną i wydrukowaną przez producenta, importera lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego na opakowaniu jednostkowym wyrobu tytoniowego, z zastrzeżeniem art. 74 ust. 4.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, minimalną stawkę akcyzy dla papierosów w wysokości 90% całkowitej kwoty podatku akcyzowego, naliczonego od ceny równej najpopularniejszej kategorii cenowej, uwzględniając krajowy popyt rynkowy na papierosy.
8. Najpopularniejszą kategorią cenową jest, ustalana na dzień 1 stycznia każdego roku, cena stosowana w obrocie dla grupy papierosów o największej sprzedaży w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, obliczana według ilości sprzedanych papierosów, na podstawie maksymalnych cen detalicznych, w przeliczeniu na 1000 sztuk. Najpopularniejsza kategoria cenowa jest ogłaszana w drodze obwieszczenia w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
9. Producent, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego oraz importer papierosów są obowiązani do sporządzania i przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji o wielkości rocznej sprzedaży poszczególnych marek papierosów oznaczonych maksymalną ceną detaliczną.
10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, termin, formę oraz zakres przekazywania informacji, o których mowa w ust. 9, uwzględniając potrzebę ustalenia najpopularniejszej kategorii cenowej.
11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy na wyroby tytoniowe, o których mowa w ust. 4 i 5, a także określać warunki ich stosowania, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obrotu wyrobami tytoniowymi oraz specyfikę ich produkcji.
12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, obniżając stawki akcyzy, o których mowa w ust. 4, w przypadku papierosów, obniża w takim samym stopniu stawkę kwotową i procentową, przy czym stawka procentowa nie może być niższa niż 25% maksymalnej ceny detalicznej.
- Art. 74. 1. Obowiązek podatkowy, poza przypadkami określonymi w art. 4, powstaje również:
- 1) przy każdorazowej sprzedaży wyrobów tytoniowych:
 - a) w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną,
 - b) powyżej maksymalnej ceny detalicznej, w tym w połączeniu ze sprzedażą innych towarów lub usług lub w połączeniu z przyznaniem nabywcy nieodpłatnej premii w postaci innych towarów lub usług;
 - 2) w przypadku ujawnienia poza składem podatkowym wyrobów tytoniowych w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną, z zastrzeżeniem art. 73 ust. 5.
2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do cygar i cygaretek.
3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b stosuje się stawkę akcyzy w wysokości 70% maksymalnej ceny detalicznej, wydrukowanej na opakowaniu jednostkowym.
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit a i pkt 2, stosuje się odpowiednio stawkę akcyzy w wysokości określonej w art. 73 ust. 4, przy czym za maksymalną cenę detaliczną

przyjmuje się trzykrotną wartość najpopularniejszej kategorii cenowej, ogłoszonej w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

55) w dziale III Przepisy szczegółowe uchyla się rozdział 4 „Wyroby akcyzowe niezharmonizowane”;

56) w art. 83 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy podlegają wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 4 do ustawy.”;

57) w art. 84 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wytwórca znaków może wydawać znaki akcyzy wyłącznie właściwym naczelnikom urzędów celnych lub podmiotom przez nich upoważnionym.”;

58) w art. 85 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Legalizacyjne znaki akcyzy są potwierdzeniem prawa podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, do przeznaczenia wyrobu akcyzowego do sprzedaży.”;

59) art. 86 i 87 otrzymują brzmienie:

„Art. 86. 1. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy ciąży na prowadzącym skład podatkowy, importerze, podmiocie dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego i przedstawicielu podatkowym.

2. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych legalizacyjnymi znakami akcyzy powstaje w przypadku wystąpienia poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi.

3. W przypadku wyrobów, o których mowa w ust. 2, przeznaczonych do dalszej sprzedaży, posiadacz tych wyrobów, a w odniesieniu do wyrobów akcyzowych zbywanych przez właściwy organ administracji publicznej – nabywca tych wyrobów, jest obowiązany zakupić znaki akcyzy i oznaczyć nimi wyroby. Z czynności oznaczania sporządza się protokół.

4. Posiadacz wyrobów, o których mowa w ust. 2, przeznaczonych do dalszej sprzedaży jest obowiązany sporządzić ich spis i przedstawić go do potwierdzenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, wykonującemu zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju.

5. Przepisów ust. 4 nie stosuje się do wyrobów, od których została uiszczona należna akcyza, ponownie rozlanych lub rozważonych w inne opakowania jednostkowe w miejscu ich sprzedaży detalicznej.

Art. 87. 1. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy powinny być prawidłowo oznaczone odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Wyroby akcyzowe, podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy, nie mogą być:

- 1) importowane, chyba że zostaną objęte procedurą składu celnego lub wprowadzone do wolnego obszaru celnego lub składu wolnoćlowego i prawidłowo oznaczone przed zakończeniem procedury składu celnego lub wyprowadzeniem z wolnego obszaru celnego lub składu wolnoćlowego;
- 2) przywiezione na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

3) przywiezione na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzspółnotowego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przez zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca.

3. Z uwzględnieniem ust. 1 i 2, wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy nie mogą być przedmiotem sprzedaży na terytorium kraju bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi znakami akcyzy.”;

60) w art. 88:

a) w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) wyprowadzane ze składu podatkowego i przeznaczone do dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej lub na eksport;

3) umieszczane w składach wolnocłowych i wolnych obszarach celnych i przeznaczone do sprzedaży w sklepach tam usytuowanych;”;

b) ust. 4 i 5 otrzymuje brzmienie:

„4. Prowadzący składy podatkowe, importerzy i podmioty dokonujące nabycia wewnątrzspółnotowego są obowiązani do prowadzenia ewidencji rodzaju, ilości i wartości wyrobów akcyzowych, określonych w ust. 1.

5. Wyroby akcyzowe, określone w ust. 1 pkt 2 i 3, mogą być wydane lub przywiezione na terytorium kraju bez znaków akcyzy, pod warunkiem pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego, wykonującego zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju, w terminie co najmniej 7 dni przed planowanym dniem wydania wyrobów akcyzowych albo ich przywozu na terytorium kraju. Właściwy naczelnik urzędu celnego, wykonujący zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju może zarządzić konwojowanie wyrobów akcyzowych do granicy terytorium kraju w przypadku ich wywozu lub do momentu umieszczenia ich w składzie wolnocłowym albo wolnym obszarze celnym. Konwojowanie odbywa się na koszt prowadzącego skład podatkowy lub odbiorcy tych wyrobów.”;

61) w art. 92 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może ogłosić, w formie komunikatu w dzienniku urzędowym, dla ułatwienia weryfikacji znaków akcyzy, kryteria jakościowe znaków akcyzy, kolorowe wzory znaków akcyzy oraz sposób ich weryfikacji.”;

62) w art. 93 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Znaki akcyzy mogą być zdjęte z wyrobów oznaczonych tymi znakami, jeżeli wyroby akcyzowe nie będą sprzedawane na terytorium kraju.”;

63) w art. 94 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wprowadza obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w drodze rozporządzenia określając również szczegółowe warunki, sposób i tryb kasowania znaków akcyzy, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.”;

64) w art. 95:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzący składy podatkowe;”;

- uchyla się pkt 5,

b) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) posiadaczom występujących poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi;
2) nabywcom wyrobów określonych w pkt 1, zbywanych przez właściwy organ administracji publicznej.”;

65) w art. 96 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zaległościach podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa lub ich braku;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zgłoszeniu planowanego nabycia wewnątrzspółnotowego, w przypadku o którym mowa w art. 55 ust. 1;”;

d) w pkt 6 lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) nabywania wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec,

c) nabycia wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec;”;

66) w art. 98:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 3;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wydanie znaków akcyzy przez właściwego naczelnika urzędu celnego lub ich wytwórcę następuje na podstawie upoważnienia do odbioru znaków wydanego przez właściwego naczelnika urzędu celnego, na wniosek podmiotu obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.”;

67) w art. 101 w ust. 2 uchyla się pkt 2;

68) w art. 102:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku utraty, zniszczenia, uszkodzenia, wydania lub zwrotu znaków akcyzy na terytorium kraju sporządza się protokół stwierdzający nastąpienie takiego zdarzenia.”;

b) w ust. 6 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przejęcie znaków akcyzy przez właściwy organ w związku z kontrolą systemu znaków akcyzy.”;

69) w art. 103 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Znaki akcyzy uszkodzone oraz niewykorzystane powinny być zwrócone podmiotowi wymienionemu w art. 101 ust. 2, który je wydał, w terminie 14 dni, od dnia ich otrzymania od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju.”;

70) art. 104 i 105 otrzymują brzmienie:

„Art. 104. 1. Uszkodzone lub zniszczone znaki akcyzy nie mogą być użyte do naniesienia na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych.

2. Wyroby akcyzowe oznaczone uszkodzonymi albo zniszczonymi znakami akcyzy nie mogą być sprzedawane.

3. Znaki akcyzy uszkodzone przed ich naniesieniem są zwracane, w terminie 14 dni, od dnia stwierdzenia ich uszkodzenia, podmiotowi wymienionemu w art. 101 ust. 2, który je wydał.

Art. 105. 1. W przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy, podmioty posiadające dotychczasowe znaki są obowiązane, w terminie 14 dni, od dnia wprowadzenia tego wzoru, zwrócić niewykorzystane znaki podmiotowi wymienionemu w art. 101 ust. 2, który je wydał.

2. Dotychczasowe znaki akcyzy naniesione na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe przed wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy zachowują ważność przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, od dnia wprowadzenia nowego wzoru.”;

71) w art. 107:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy mają obowiązek, w okresie 12 miesięcy od dnia otrzymania znaków, nanieść je na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyrób akcyzowy, a w przypadku importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego - sprowadzić na terytorium kraju wyroby oznaczone tymi znakami lub zwrócić znaki akcyzy podmiotowi wymienionemu w art. 101 ust. 2, który je wydał.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Znaki, o których mowa w ust. 2, podlegają zwrotowi w terminie 30 dni, od dnia utraty ich ważności, podmiotowi wymienionemu w art. 101 ust. 2, który je wydał.”;

72) w art. 109 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie wystąpienia strat znaków akcyzy wskutek ich utraty, uszkodzenia lub zniszczenia w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, w granicach dopuszczalnej normy strat, prowadzącym składy podatkowe przysługuje odpowiednio zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków, pod warunkiem przedstawienia protokołu stwierdzającego utratę, uszkodzenie lub zniszczenie znaków oraz zwrotu uszkodzonych znaków albo zniszczenia uszkodzonych znaków. Zniszczenia znaków dokonuje się w obecności pracownika szczególnego nadzoru, przy czym z dokonania zniszczenia znaków akcyzy sporządza się protokół, o którym mowa w art. 102 ust. 2.”;

73) załączniki nr 1-4 do ustawy otrzymują brzmienie odpowiednio określone w załącznikach nr 1-4 do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, Nr 273, poz. 2703 i z 2005 r. Dz. U. Nr 155, poz. 1297) w art. 37h ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Paliwami silnikowymi oraz gazem, o których mowa w ust. 1, są następujące produkty:

Lp.	Kod CN	Nazwa produktu
1.	bez względu na kod CN	gaz płynny – propan, butan, mieszaniny propan-butan oraz inne gazy służące do napędu pojazdów samochodowych
2.	27 10 11 41 27 10 11 45 27 10 11 49 27 10 11 51 27 10 11 59	paliwa silnikowe benzynowe
3.	27 10 19 41 27 10 19 45 27 10 19 49	oleje napędowe

4.	bez względu na kod CN	wyroby przeznaczone do użycia jako paliwa do silników samochodowych
----	-----------------------	---

Art. 3. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 z późn. zm.⁷⁾) w art. 2 w pkt 27, w art. 10 w ust. 3 w pkt 2, w art. 13 w ust. 2 w pkt 3, w art. 23 w ust. 2 i 3 oraz w ust. 12, w art. 24 w ust. 2 i 3 oraz w ust. 9 użyte w różnych przypadkach wyrazy „wyroby akcyzowe zharmonizowane” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „wyroby akcyzowe”.

Art. 4. W ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 34, poz. 197 z późn. zm.⁸⁾) w ust. 17c w ust. 2 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) cofnięcie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych,”.

Art. 5. Postępowania w sprawach norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych wszczęte i niezakończone ostatecznym rozstrzygnięciem przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są prowadzone przez organy podatkowe właściwe w dniu wszczęcia tych postępowań.

Art. 6. 1. Podatnicy zarejestrowani na podstawie art. 14 ustawy, o którym mowa w art. 1 niniejszej ustawy, będą uważani za zarejestrowanych podatników akcyzy bez konieczności potwierdzania tej okoliczności przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

2. Podatnicy prowadzący działalność w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy, zarejestrowani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają z urzędu wyrejestrowaniu przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

Art. 7. Zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec oraz nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za zezwolenia wydane zgodnie z jej przepisami.

Art. 8. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w sprawach dotyczących podatku akcyzowego stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9. 1. Do zabezpieczeń akcyzowych złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem art. 1 pkt 36 lit. e, który stosuje się z dniem wejścia w życie ustawy.

2. Zabezpieczenia akcyzowe, o których mowa w ust. 1, z określonym terminem ważności nie mogą ulec przedłużeniu.

3. Do zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem, że termin ich ważności nie może ulec przedłużeniu.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

¹⁾ Niniejszej ustawą dokonuje wdrożenia postanowień:

- 1) Dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji ram wspólnotowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych oraz elektryczności (Dz. Urz. WE L 283 z 31.10.2003 str. 0051 – 0070, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 09, t. 01, str. 405),
- 2) Dyrektywy Rady 2004/74/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE w zakresie możliwości stosowania przez określone Państwa Członkowskie czasowych zwolnień lub obniżek poziomu opodatkowania na produkty energetyczne i energię elektryczną (Dz. Urz. WE L 195 z 02.06.2004 str. 0026 – 0030, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 09, t. 2, str. 16),

^{1b)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 i 2005 r. Dz. U. Nr 62, poz. 552);

^{1c)} Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 260 z 30.10.1995 r. p. 45 i 46, L 320 z 28.11.1998 r. p. 27, L 374 z 22.12.2004 r. p. 42 i 43, L 208 z 11.08.2005 r. p. 12 – 15;

^{1d)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 166, poz. 1362 i z 2004 r. Nr 29 poz. 257, Nr 173, poz. 1880;

^{1e)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 193, poz. 1884, Nr 217, poz. 2124 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 91, poz. 871, Nr 96, 959, Nr 116, poz. 1203 oraz z 2005 r. Nr 86, poz. 732;

⁷⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113 i Nr 90, poz. 756);

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 42, poz. 386 oraz z 2005 r. Nr 143, poz. 1201, Nr 132, poz. 1110.

Załączniki do ustawy z dnia

Załącznik nr 1

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH

Poz. 1	Kod CN 2	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów) 3
1.	ex 1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
2.	ex 1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
3.	ex 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
4.	ex 1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
5.	ex 1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
6.	ex 1512	Olej słonecznikowy, z krokosza balwierskiego i bawełniany oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
7.	ex 1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych, olej babassu oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
8.	ex 1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
9.	ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
10.	ex 1516	Tłuszcze i oleje zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
11.	ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub wyroby z tłuszczów lub olejów zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów, lub olejów z niniejszego działu, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje, lub ich frakcje objęte pozycją 1516 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
12.	ex 1518 00	Tłuszcze i oleje zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub przetwory z tłuszczów lub olejów zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z niniejszego działu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
13.	ex 2008	Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone - zawierające w swym składzie alkohol etylowy
14.	2103 90 30	Gorzkie aromatyczne zaprawy o objętościowej mocy alkoholu od 44,2 do 49,2 % obj., zawierające od 1,5 do 6 % masy goryczki, przypraw i różnych składników oraz od 4 do 10 % masy cukru, w pojemnikach o objętości 0,5 litra lub mniejszej

15.	2106 90 20	Preparaty alkoholowe złożone, inne niż na bazie substancji zapachowych, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów
16.	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
17.	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz winogronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
18.	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron przyprawione roślinami lub substancjami aromatycznymi
19.	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład jabłecznik, moszcz gruszkowy i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
20.	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
21.	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
22.	2705 00 00	Gaz węglowy, gaz wodny, gaz generatorowy i podobne gazy, inne niż gaz ziemny (mokry) i pozostałe gazowe węglowodory
23.	2706 00 00	Smoła destylowana z węgla, z węgla brunatnego (lignitu) lub z torfu oraz pozostałe smoły mineralne, nawet odwodnione lub częściowo destylowane, włącznie ze smolami odzyskanymi
24.	2707	Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych
25.	2708	Pak i koks pakowy, otrzymywane ze smoły węglowej lub z pozostałych smół mineralnych
26.	2709 00	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, surowe
27.	2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
28.	2711	Gazy ziemne i pozostałe węglowodory gazowe
29.	2712	Wazelina; parafina, wosk mikrokrystaliczny, gacz parafinowy, ozokeryt, wosk montanowy, wosk torfowy, pozostałe woski mineralne i podobne produkty otrzymywane w drodze syntezy lub innych procesów, nawet barwione
30.	2713	Koks naftowy, bitum naftowy oraz inne pozostałości olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych
31.	2714	Bitum i asfalt, naturalne; łupek bitumiczny lub naftowy i piaski bitumiczne; asfaltyty i skały asfaltowe
32.	2715 00 00	Mieszanki bitumiczne oparte na naturalnym asfalcie, naturalnym bitumie, na bitumie naftowym, na smole mineralnej lub na mineralnym paku smołowym (na przykład masy uszczelniające bitumiczne, fluksy)
33.	2716 00 00	Energia elektryczna
34.	2901	Węglowodory alifatyczne
35.	2902	Węglowodory cykliczne
36.	ex2905 11 00	Metanol (alkohol metylowy) – niebędący pochodzenia syntetycznego, jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych
37.	ex 3302	Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) oparte na jednej lub na wielu takich substancjach, w rodzaju stosowanych jako surowce w przemyśle; pozostałe preparaty oparte na substancjach zapachowych, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów, zawierające w swym składzie alkohol etylowy
38.	3403	Preparaty smarowe (włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrzdzewnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy, 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych
39.	3811	Środki przeciwstukowe, inhibitory utleniania, inhibitory tworzenia się żywic, dodatki zwiększające lepkość, preparaty antykorozyjne oraz pozostałe preparaty dodawane do

		olejów mineralnych (włącznie z benzyną) lub do innych cieczy, stosowanych do tych samych celów co oleje mineralne
40.	ex 3814 00 90	Pozostałe organiczne złożone rozpuszczalniki i rozcieńczalniki, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; gotowe zmywacze farb i lakierów, zawierające w swym składzie alkohol etylowy
41.	3817 00	Mieszane alkilobenzeny i mieszane alkilonaftaleny, inne niż te objęte pozycją 2707 lub 2902
42.	ex 3820 00 00	Środki zapobiegające zamarzaniu i płyny przeciwoblodzeniowe, zawierające w swym składzie alkohol etylowy
43.	ex3824 90 99	Pozostałe gotowe spoiwa do form odlewniczych lub rdzeni; produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te, składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
44.	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki w rozumieniu definicji załącznika nr 3
45.	bez względu na kod CN	Pozostałe napoje alkoholowe o zawartości alkoholu powyżej 1,2 % objętości
46.	bez względu na kod CN	Pozostałe wyroby przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych bez względu na kod CN

Objaśnienia: ex - dotyczy tylko i wyłącznie danego wyrobu z danego grupowania.

Załącznik nr 2

**WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH DO KTÓRYCH STOSUJE SIĘ NA
TERYTORIUM WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ PROCEDURĘ ZAWIESZENIA
POBORU AKCYZY, I KTÓRYCH PRODUKCJA LUB PRZETWARZANIE
ODBYWA SIĘ W SKŁADZIE PODATKOWYM**

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
1.	ex 1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
2.	ex 1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
3.	ex 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
4.	ex 1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymany wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
5.	ex 1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
6.	ex 1512	Olej słonecznikowy, z krokosza balwierskiego i bawełniany oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do użytkowania jako paliwo grzewcze lub silnikowe
7.	ex 1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych, olej babassu oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
8.	ex 1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
9.	ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
10.	ex 1516	Tłuszcze i oleje zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
11.	ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub wyroby z tłuszczów lub olejów zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów, lub olejów z niniejszego działu, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje, lub ich frakcje objęte pozycją 1516 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
12.	ex 1518 00	Tłuszcze i oleje zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub przetwory z tłuszczów lub olejów zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z niniejszego działu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
13.	2203 00	Piwo otrzymany ze słodu
14.	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz winogronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
15.	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron przyprawione roślinami lub substancjami aromatycznymi
16.	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład jabłecznik, moszcz gruszkowy i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
17.	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
18.	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe

19.	ex 2707 2707 10 2707 20 2707 30 2707 50	Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych, wyłącznie: 1) Benzol (benzen) 2) Toluol (toluen) 3) Ksylol (ksyleny) 4) Pozostałe mieszaniny węglowodorów aromatycznych, z których 65% lub więcej objętościowo (włącznie ze stratami) destyluje w 250 ^o C zgodnie z metodą ASTM D 86
20.	od 2710 11 do 2710 19 69	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
21.	ex2711	Gazy ziemne i pozostałe węglowodory gazowe, z wyłączeniem objętych pozycjami 2711 11, 2711 21 oraz 2711 29
22.	2901 10	Węglowodory alifatyczne nasycone
23.	ex 2902 2902 20 00 2902 30 00 2902 41 00 2902 42 00 2902 43 00 2902 44 00	Węglowodory cykliczne, wyłącznie: 1) Benzen 2) Toluen 3) o-Ksylen 4) m-Ksylen 5) p-Ksylen 6) Mieszaniny izomerów ksylenu
24.	ex2905 11 00	Metanol (alkohol metylowy) – niebędący pochodzenia syntetycznego, jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych
25.	ex3824 90 99	Pozostałe gotowe spoiwa do form odlewniczych lub rdzeni; produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te, składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
26.	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki w rozumieniu definicji załącznika nr 3
27.	bez względu na kod CN	Pozostałe napoje alkoholowe o zawartości alkoholu powyżej 1,2 % objętości

Objaśnienia:

ex - dotyczy tylko i wyłącznie danego wyrobu z danego grupowania.

DEFINICJE WYROBÓW TYTONIOWYCH

1. Za papierosy uznaje się:
 - 1) tytoń zrolowany nadający się do palenia w tej postaci, który nie jest cygarami ani cygaretkami w rozumieniu ust. 3;
 - 2) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest umieszczany w „tutkach” z bibuły papierosowej;
 - 3) tytoń zrolowany, który w drodze prostej nieprzemysłowej obróbki jest owijany w bibułę papierosową.
2. Tytoń zrolowany, określony w ust. 1, do celów podatku akcyzowego jest uznany za dwa papierosy w przypadku, gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest dłuższy niż 9 cm, ale nie dłuższy niż 18 cm, za trzy papierosy w przypadku gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest dłuższy niż 18 cm, ale nie dłuższy niż 27 cm, itd.
3. Za cygara lub cygaretki przeznaczone do palenia uznaje się:
 - 1) tytoń zrolowany w całości zrobiony z naturalnego tytoniu;
 - 2) tytoń zrolowany o zewnętrznym owinięciu z naturalnego tytoniu;
 - 3) tytoń zrolowany ze spreparowanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w naturalnym kolorze cygara pokrywającym produkt w całości, łącznie z filtrem, tam gdzie zachodzi taka konieczność, ale nie w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie ustnik oraz spoiwo są wykonane z odzysku, kiedy waga jednej sztuki, nie włączając filtra i ustnika, wynosi nie mniej niż 1,2 g i, gdzie owijający liść tytoniu jest ułożony w kształcie spirali z kątem ostrym wynoszącym przynajmniej 30° względem pionowej osi cygara;
 - 4) tytoń zrolowany ze spreparowanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w naturalnym kolorze cygara z odzyskanego tytoniu pokrywającym produkt w całości, łącznie z filtrem, tam gdzie zachodzi taka konieczność, ale nie ustnik w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie waga sztuki, wyłączając filtr lub ustnik, wynosi przynajmniej 2,3 g, a obwód równy przynajmniej jednej trzeciej długości wynosi nie mniej niż 34 mm.
4. Za tytoń do palenia uznaje się:
 - 1) tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony, skrecony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia bez dalszego przetwarzania przemysłowego;
 - 2) odpady tytoniowe oddane do sprzedaży detalicznej, nie będące papierosami, cygarami lub cygaretkami w rozumieniu ust.1, 2 i 3, a nadające się do palenia.
5. Tytoń do palenia, określony w ust. 4, w którym więcej niż 25% w masie drobin tytoniu posiada szerokość cięcia mniejszą niż 1 mm, jest uznawany za tytoń drobnokrojony przeznaczony do skręcania papierosów.
6. Produkty składające się w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ust. 3 są traktowane jako cygara i cygaretki, pod warunkiem że posiadają odpowiednio:
 - 1) owinięcie z naturalnego tytoniu;
 - 2) owinięcie i owijkę z tytoniu, oba z ponownie uformowanego tytoniu;
 - 3) owinięcie z ponownie uformowanego tytoniu.
7. Produkty składające się w całości lub w części z substancji innych, niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ust.1, 2 lub 4, są traktowane jako papierosy i tytoń do palenia. Jednakże nie traktuje się jako wyrobów tytoniowych produktów, które nie zawierają tytoniu i wykorzystywane są wyłącznie w celach medycznych.

**WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH OBJĘTYCH OBOWIĄZKIEM
OZNACZANIA ZNAKAMI AKCYZY**

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
1.	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
2.	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz winogronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
3.	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron przyprawione roślinami lub substancjami aromatycznymi
4.	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład jabłecznik, moszcz gruszkowy i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
5.	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
6.	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
7.	2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
8.	2711	Gazy ziemne i pozostałe węglowodory gazowe
9.	2712	Wazelina; parafina, wosk mikrokrystaliczny, gacz parafinowy, ozokeryt, wosk montanowy, wosk torfowy, pozostałe woski mineralne i podobne produkty otrzymywane w drodze syntezy lub innych procesów, nawet barwione
10.	3403	Preparaty smarowe (włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrzdzewnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych
11.	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki w rozumieniu definicji załącznika nr 3
12.	bez względu na kod CN	Pozostałe napoje alkoholowe o zawartości alkoholu powyżej 1,2 % objętości

UZASADNIENIE

DO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O PODATKU AKCYZOWYM ORAZ USTAWY O AUTOSTRADACH PŁATNYCH ORAZ O KRAJOWYM FUNDUSZU DROGOWYM

Przygotowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym w obecnym kształcie zostało podyktowane wieloma względami. Podstawowym celem dokonania zmiany ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29 poz. 257, z późn. zm.) jest konieczność harmonizacji polskich regulacji z przepisami wspólnotowymi, poprzez wdrożenie rozwiązań wynikających z dyrektywy Rady 2003/96/WE w sprawie restrukturyzacji ram wspólnotowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych oraz elektryczności oraz dyrektywy Rady 2004/74/WE zmieniającej Dyrektywę 2003/96/WE w odniesieniu do możliwości stosowania przez niektóre Państwa Członkowskie, czasowych zwolnień i obniżek poziomu opodatkowania w odniesieniu do produktów energetycznych i energii elektrycznej.

Główne postanowienia wprowadzone przez dyrektywę Rady 2003/96/WE to m.in. :

- opodatkowanie energii elektrycznej i określenie podatników oraz momentu powstania obowiązku podatkowego,
- zmiany w zakresie podmiotów i momentu powstania obowiązku podatkowego określonego dla wyrobów energetycznych, wynikające z dyrektywy Rady 92/12/EWG w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów podlegających podatkowi akcyzowemu, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania.

Jednocześnie w obecnym projekcie zostały uwzględnione decyzje Kierownictwa Ministerstwa Finansów z dnia 13 czerwca 2005 r., w następujących kwestiach:

- 1) odejście od obowiązku produkowania w składzie podatkowym wyrobów energetycznych przeznaczonych do celów przetwórstwa chemicznego, procesów elektrolitycznych i metalurgicznych, w wyniku których nie powstają paliwa silnikowe lub oleje opałowe,
- 2) odejście od opodatkowania akcyzą i wykreślenie z ustawy wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych.

Ponadto projekt doprecyzowuje niektóre przepisy budzące w praktyce wątpliwości interpretacyjne oraz dokonuje zmian techniczno-legislacyjnych.

I

Dział I Przepisy ogólne

Z uwagi na rezygnację z opodatkowania akcyzą i wykreślenie z ustawy wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych zbędny stał się podział wyrobów akcyzowych na wyroby akcyzowe zharmonizowane i wyroby akcyzowe niezharmonizowane. W związku z tym w projekcie wykreśleniu uległy wyrazy „zharmonizowane” i „niezharmonizowane”.

Zmiana art. 2 pkt 1 - wprowadzono w stosunku do określonej grupy wyrobów akcyzowych nowe określenie „wyroby energetyczne”, implementując przepisy dyrektywy 2003/96/WE w sprawie restrukturyzacji ram wspólnotowych dotyczących

opodatkowania produktów energetycznych oraz elektryczności, która zaczęła obowiązywać od dnia 1 stycznia 2004 r. Jednocześnie zrezygnowano z podziału wyrobów akcyzowych na „zharmonizowane” i „niezharmonizowane”.

Art. 2 pkt 10 – celem zmiany jest doprecyzowanie definicji składu podatkowego, poprzez uwzględnienie w niej składów podatkowych zlokalizowanych w państwach członkowskich Wspólnoty Europejskiej. Dotychczasowa definicja obejmowała składki podatkowe na terytorium kraju, a dopiero poprzez interpretację również składki podatkowe na terytorium państwa członkowskiego, co budziło szereg wątpliwości. Ponadto szczegółowo wskazano katalog czynności, którym mogą być poddane wyroby akcyzowe w składzie podatkowym. Jednocześnie, w związku z faktem, iż zakres przedmiotowy szczególnego nadzoru podatkowego regulują odrębne przepisy, poprzez wskazanie katalogu wyrobów oraz czynności podlegających temu nadzorowi, zbędnym jest zastrzeżenie w definicji składu podatkowego, iż szczególnemu nadzorowi podatkowemu podlega również skład podatkowy.

Art. 2 pkt 11 i 12 – doprecyzowanie definicji zarejestrowanego i niezarejestrowanego handlowca poprzez zastąpienie opisowych pojęć pojęciami zdefiniowanymi w ustawie – pojęcie „nabywanie wyrobów akcyzowych z innego państwa członkowskiego” zastąpiono pojęciem „nabywanie wewnątrzspółnotowe”. Dotychczasowe użycie w definicji jedynie pojęcia „nabycie” mogło sugerować, iż chodzi o kwestię przeniesienia własności wyrobów akcyzowych, a nie ich przemieszczenie z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju.

Art. 2 pkt 14 - doprecyzowano definicję uproszczonego dokumentu towarzyszącego, poprzez wyraźne wskazanie jego zastosowania w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub nabycia wewnątrzspółnotowego. Dotychczasowa definicja mogła budzić wątpliwości interpretacyjne.

Art. 2 pkt 15 – wykreślono wyrazy „lub opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych”, w związku z tym, iż obowiązkowi oznaczania podlegają wyroby akcyzowe, natomiast umieszczanie znaków akcyzy na opakowaniach jednostkowych wyrobów akcyzowych jest sposobem oznaczania, uregulowanym w dalszych przepisach ustawy.

Poprzez dodanie pkt 17 w art. 2 wprowadzono na potrzeby opodatkowania energii elektrycznej pojęcie nabywcy końcowego, którym będzie podmiot nabywający energię elektryczną, nie posiadający koncesji na przesyłanie, dystrybucję lub obrót tą energią w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne. Konieczność wprowadzenia do słowniczka nowej definicji wynika z implementacji dyrektywy 2003/96/WE.

Zmiana w art. 3 ma na celu odejście od podwójnej klasyfikacji wyrobów akcyzowych tj. w układzie PKWiU i CN. W praktyce stosowanie podwójnej klasyfikacji prowadzi do niespójności z przepisami UE. Należy podkreślić, że wszystkie dyrektywy UE w zakresie podatku akcyzowego posługują się tylko i wyłącznie kodami CN. Obecnie dla celów obrotu krajowego stosowane są kody PKWiU, natomiast w obrocie wewnątrzspółnotowym i imporcie kody CN. Przejście na jedną klasyfikację dla obrotu krajowego, wewnątrzspółnotowego i importu usprawni cały system obrotu wyrobami akcyzowymi, zarówno dla organów administracji, jak również dla samych podatników. Dodatkowo poprawi przejrzystość przepisów ustawy, gdyż pozwoli na zrezygnowanie z rozbudowanych załączników do ustawy. Ponadto zrezygnowano z klasyfikacji PKWiU z uwagi na treść § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6

kwietnia 2004 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) (Dz. U. Nr 89, poz. 844, z późn. zm.), stanowiącego iż do celów poboru akcyzy i obowiązku oznaczania znakami akcyzy na terytorium kraju stosuje się PKWiU nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2006 r. Odejście od klasyfikacji wyrobów akcyzowych w układzie PKWiU nie wpłynie na zmianę zakresu wyrobów objętych akcyzą. Obecnie sami podatnicy określają kod PKWiU oraz kod CN danego wyrobu akcyzowego. Jedynym skutkiem odejścia od klasyfikacji wyrobów akcyzowych w układzie PKWiU będzie dla podatników, którzy posługiwali się wyłącznie tym kodem, przypisanie wyrobom akcyzowym właściwego kodu CN.

Zmiana w art. 4 ust. 1 ma na celu, w przypadku wyrobów akcyzowych, uzupełnienie katalogu czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą z uwagi na zapewnienie większej spójności systemu zawieszonych poboru akcyzy. Do powyższego katalogu czynności dodano przetwarzanie wyrobów akcyzowych oraz wprowadzenie wyrobów akcyzowych do składu podatkowego. Zasadą jest, że wyrób akcyzowy znajdujący się w składzie podatkowym objęty jest procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Obecnie możliwa była jednak sytuacja, w której po przemieszczeniu wyrobu akcyzowego z jednego składu podatkowego do drugiego i po odesłaniu przez odbiorcę potwierdzonego dokumentu ADT, u wysyłającego wyroby wygasł obowiązek podatkowy, a u odbiorcy obowiązek podatkowy nie powstawał do momentu wykonania przez niego jakiegokolwiek czynności podlegającej opodatkowaniu. W efekcie wyrób akcyzowy znajdujący się w składzie podatkowym mógł nie być objęty procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W wyniku zaproponowanej zmiany obowiązek podatkowy wobec prowadzącego skład podatkowy będzie powstawał z chwilą wprowadzenia wyrobu akcyzowego do składu podatkowego i wyrób ten będzie magazynowany w składzie podatkowym w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

Dodanie art. 4 ust. 6 rozstrzyga kwestię obowiązku podatkowego od wyrobów akcyzowych znajdujących się w procedurze zawieszenia poboru akcyzy w składzie podatkowym. Poprzednia regulacja budziła wątpliwości na kim ciąży obowiązek podatkowy w sytuacji przechowywania „cudzych” wyrobów w składzie podatkowym – czy na ich właścicielu, czy też prowadzącym skład podatkowy. Procedura zawieszenia poboru akcyzy, co do zasady, związana jest z instytucją składu podatkowego. Akcyza podlega zawieszeniu przede wszystkim podczas przechowywania wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym, przemieszczania ich między składami podatkowymi lub podczas ich przemieszczania do innego uprawnionego podmiotu po wyprowadzeniu ze składu podatkowego. Zgodnie z aktualną regulacją zawsze, w tych sytuacjach, zawieszony jest podatek wynikający z obowiązku podatkowego prowadzącego skład podatkowy, a w przypadku gdy wyroby akcyzowe należą do podmiotu, który nie prowadzi tego składu, zawieszony jest również podatek wynikający z obowiązku podatkowego tego podmiotu. W praktyce stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy pojawiła się nieprawidłowa interpretacja, iż zawieszony jest podatek wynikający wyłącznie z obowiązku podatkowego podmiotu będącego właścicielem wyrobów akcyzowych, co w sytuacji gdy nie jest to podmiot prowadzący skład podatkowy, zwalniałoby z odpowiedzialności podatkowej prowadzącego skład podatkowy. Dodanie w art. 4 ust. 6 jednoznacznie rozstrzyga, iż obowiązek podatkowy będzie zawsze ciążył na podmiocie prowadzącym skład podatkowy, w którym zgodnie z odrębnymi przepisami, będzie sprawowany szczególny nadzór podatkowy. Zaproponowana regulacja powinna zapewnić rozliczanie akcyzy w prawidłowej wysokości i terminie oraz wyeliminować problemy związane z określeniem podmiotu zobowiązanego do zapłaty akcyzy w przypadku kilkukrotnego przenoszenia własności wyrobów akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym. Powyższe zasady będą miały zastosowanie do obowiązków podatkowych powstałych po wejściu w życie niniejszej ustawy. Do obowiązków podatkowych powstałych przed jej wejściem w

życie będą miały zastosowanie zasady dotychczasowe, zgodnie z treścią przepisu przejściowego zawartego w art. 6 projektu ustawy.

W dodanym w art. 4 ust. 7 określono przedmiot opodatkowania akcyzą w przypadku energii elektrycznej. Jest nim mianowicie nabycie wewnątrzspółnotowe energii elektrycznej przez nabywcę końcowego, import energii elektrycznej przez nabywcę końcowego, sprzedaż tej energii nabywcy końcowemu na terytorium kraju, zużycie tej energii przez podmiot posiadający odpowiednią koncesję na obrót energią elektryczną oraz zużycie energii elektrycznej przez podmiot nie posiadający tej koncesji, który wyprodukował zużytą energię. Ze względu na specyfikę obrotu gospodarczego energią elektryczną, niniejszy wyrób akcyzowy wymaga odrębnej, szczególnej regulacji przedmiotu opodatkowania. Powyższy katalog wyczerpuje wszystkie sytuacje obrotu energią elektryczną na terytorium kraju. Kluczowe znaczenie, w tym katalogu, ma objęcie akcyzą sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu. Obowiązek podatkowy będzie zatem powstawał na etapie „przekazania” energii elektrycznej „ostatecznemu konsumentowi”. Jednocześnie, ponieważ odrębne przepisy regulujące zasady obrotu energią elektryczną umożliwiają jej zakup przez nabywcę końcowego bezpośrednio z zagranicy, akcyzą objęto również nabycie wewnątrzspółnotowe oraz import energii elektrycznej przez nabywcę końcowego. Pozostałe przypadki obejmują akcyzą sytuacje, w których energia elektryczna zostanie zużyta zanim trafi do nabywcy końcowego. Akcyzie nie podlegają natomiast straty energii powstałe podczas jej przesyłania.

Art. 5 ust. 1 – proponowany zapis doprecyzowuje obecne regulacje w zakresie opodatkowania ubytków wyrobów akcyzowych. Funkcjonujące aktualnie pojęcia „ubytków i niedoborów” nie były zdefiniowane, a stosowana terminologia sięgała do wcześniejszych regulacji ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym. W celu uniknięcia problemów interpretacyjnych, dotyczących różnic między niezdefiniowanymi pojęciami „ubytek” i „niedobór” projekt posługuje się ogólnym terminem „ubytek”, oznaczającym wszelkie straty wyrobów akcyzowych, powstałe w czasie stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, podczas ich produkcji, magazynowania, przetwarzania, zużycia, przemieszczania lub przeladowywania, bez względu na przyczynę i sposób ich powstania. Ponadto przyjęto, iż akcyzą będą objęte ubytki tylko wyrobów wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy. W ust. 2 projektu znalazł się zapis pochodzący z obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego (§ 23) zwalniający od akcyzy, pod warunkiem określonym w ust. 3, ubytki powstałe wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej. W ust. 4 zwolniono od akcyzy tzw. dozwolone ubytki, lub zużycie a więc ubytki wyrobów, których wysokość określi w drodze decyzji właściwy naczelnik urzędu celnego. Zwolnienie od akcyzy ubytków wyrobów akcyzowych, zgodnie z ust. 5, nie będzie miało zastosowania w sytuacji powstania ubytków w wyniku popełnienia przestępstwa przeciwko mieniu. Celem niniejszej regulacji jest wyeliminowanie ewentualnych nieprawidłowości w zakresie rozliczania ubytków wyrobów akcyzowych. W projekcie zlikwidowano zapis (obecnie art. 5 ust. 5 i 7) nakładający obowiązek ogłaszania decyzji właściwych naczelników urzędów celnych, ustalających dla poszczególnych podatników normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów. Ze względu na liczbę wydawanych w skali kraju decyzji (do końca ubiegłego roku ok. 500) stwarza to problemy natury technicznej, związanej z objętością i zwiększoną częstotliwością ukazywania się tej publikacji. Publikowanie tych decyzji w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów w nakładzie kilkutyśięcznym nie znajduje również ekonomicznego uzasadnienia. Poza zainteresowanym podmiotem i organem podatkowym, którym treść decyzji jest z oczywistych powodów znana, szersze

upowszechnianie ich treści nie znajduje żadnego racjonalnego powodu. Ponadto, jak to sygnalizują przedsiębiorcy, ogłaszanie treści decyzji w ogólnodostępnym Dz. Urz. MF prowadzić może do ujawniania podlegających ochronie prawnej receptur wyrobów. W stosunku do obecnego stanu prawnego w delegacji dla Ministra Finansów uszczegółowiono zakres materii uregulowanej w przepisach wykonawczych, co jednak nie wpłynie na rozszerzenie tego zakresu i regulację w rozporządzeniu nowych, dotychczas nie regulowanych kwestii, a także zmieniono wytyczne zarówno dla Ministra Finansów, jak i dla naczelników urzędów celnych. W proponowanym brzmieniu Minister Finansów wydając odpowiednie rozporządzenie, a naczelnik UC decyzje ustalające normy ubytków lub zużycia, oprócz stosowanej przez podatnika technologii, powinni wziąć pod uwagę także warunki techniczne występujące u podatnika. Proponowane zmiany są zgodne z dyrektywą Rady nr 92/12, dotyczącą ogólnych ustaleń w sprawie wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przemieszczania oraz kontrolowania. Ust. 8 stanowi doprecyzowanie, że rozliczeń ubytków i zużycia wyrobów akcyzowych dokonuje za okresy roczne właściwy naczelnik urzędu celnego. Ponadto na podstawie ust. 11 Minister Finansów będzie uprawniony do wydania rozporządzenia zmieniającego okresy rozliczania ubytków wyrobów akcyzowych. Regulacja ta ma ułatwić podatnikom rozliczanie akcyzy w zależności od danego wyrobu akcyzowego (produkowanego bądź jedynie magazynowego).

Zmiana art. 6 ust. 4 wiąże się z wykreśleniem z ustawy pojęcia „niedoborów” i rezygnacją z podziału wyrobów akcyzowych na zharmonizowane i niezharmonizowane.

Zmiana art. 6 ust. 5 ma na celu wdrożenie rozwiązań wynikających z dyrektywy 2003/96/WE. W związku z powyższym w przypadku energii elektrycznej obowiązek podatkowy powstanie odpowiednio do przedmiotu opodatkowania: a) z dniem upływu terminu płatności wynikającego z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony z ostatnim dniem miesiąca, w którym wystawiono fakturę; b) z dniem upływu terminu płatności, określonego w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw dla energii elektrycznej, a jeżeli termin ten nie został określony z dniem upływu terminu płatności wynikającego z faktury, jeżeli natomiast termin ten nie został określony z ostatnim dniem miesiąca, w którym wystawiono fakturę; c) w przypadku zużycia energii elektrycznej przez podmiot posiadający odpowiednią koncesję lub przez podmiot, który takiej koncesji nie posiada, ale tę energię wyprodukował - z dniem zużycia energii; d) natomiast w przypadku jej importu przez nabywcę końcowego – z dniem powstania długu celnego. Powyższe różnicowanie pozwala uchwycić najbardziej jednoznaczny i czytelny moment powstania obowiązku podatkowego dla każdej czynności podlegającej opodatkowaniu, której przedmiotem jest energia elektryczna.

Zmiana art. 8 wiąże się z wykreśleniem z ustawy wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych, w związku z czym stawka akcyzy wyrażona w procencie podstawy opodatkowania nie znajdzie zastosowania.

Nowe ujęcie art. 10 (uchylenie ust. 1 i ust. 5 - 9) wiąże się również z odejściem od opodatkowania wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych. W związku z tym uchylono obecnie obowiązujące przepisy, regulujące podstawę opodatkowania w przypadku wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych.

Zmiana w art. 11 ust. 2 pkt 2 wiąże się z wykreśleniem z ustawy pojęcia „niedoborów” i rezygnacją z podziału wyrobów akcyzowych na zharmonizowane i niezharmonizowane.

Ponadto dodanie w art. 11 nowych ust. 3 - 7 związane jest ze zmianą zasad opodatkowania energii elektrycznej i rozszerzeniem przedmiotu opodatkowania o nabycie wewnątrzspółnotowe energii elektrycznej przez nabywcę końcowego bezpośrednio od podmiotu zagranicznego. Powyższe wymagało odpowiedniego dostosowania kręgu podatników akcyzy i zgodnie z przepisami wspólnotowymi, dodania nowej kategorii podatników w postaci podmiotu reprezentującego przed organami podatkowymi nabywcę końcowego. Powyższe wynika z przewidzianej w odrębnych przepisach, możliwości nabywania przez podmioty krajowe, a w przyszłości również przez gospodarstwa domowe, energii elektrycznej bezpośrednio od podmiotów zagranicznych. Dla skuteczności egzekwowania podatku, podatnikiem w niniejszej sytuacji ma być jedynie podmiot krajowy posiadający koncesję na przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne. Podmiot zagraniczny sprzedając energię elektryczną bezpośrednio nabywcy końcowemu, będzie obowiązany do wyznaczenia reprezentującego go przed organami podatkowymi podmiotu mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju, a ten z kolei obowiązany będzie do powiadomienia o tym fakcie właściwego naczelnika urzędu celnego. Dla uniknięcia sytuacji, w której jeżeli nie zostanie wyznaczony podmiot reprezentujący, nie będzie podatnika akcyzy w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego, określono iż podatnikiem będzie wówczas nabywca końcowy z tytułu nabycia lub posiadania wyrobów akcyzowych, od których akcyza nie została zapłacona w należnej wysokości. Nabywca końcowy będzie również podatnikiem z tytułu nabycia lub posiadania wyrobów akcyzowych, od których akcyza nie została zapłacona w należnej wysokości, jeżeli nie wywiąże się z obowiązku przesłania kopii faktury otrzymanej od podmiotu zagranicznego, podmiotowi reprezentującemu, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.

Dodanie w art. 13 ust. 2a – związane jest z odstępstwem od ogólnej zasady, iż właściwym w zakresie akcyzy jest naczelnik urzędu celnego, ustalany według miejsca dokonania opodatkowanej czynności lub siedziby podatnika. Właściwość miejscowa naczelników urzędów celnych ustalających dla poszczególnych podatników normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych będzie związana z rozpoczęciem czynności, w trakcie których powstają ubytki wyrobów akcyzowych. Tym samym niezależnie od miejsca zaistnienia zdarzenia powodującego dane ubytki, właściwym w sprawie ich ustalenia będzie pozostawał określony naczelnik urzędu celnego, właściwy ze względu na miejsce rozpoczęcia danych czynności.

Poprzez dodanie art. 13a określono, iż obowiązki wynikające z Rozporządzenia Rady Nr 2073/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych wykonuje Centralne Biuro Łącznikowe do Spraw Akcyzy – ELO. Zmiana powyższa wynika z przyjętych przez Polskę zobowiązań w zakresie wymiany informacji odnośnie obrotu i przemieszczania wyrobów akcyzowych. Ust. 2 przewiduje, iż Biuro ELO współpracuje z organami podatkowymi właściwymi w zakresie akcyzy.

Zmiana art. 14 ma charakter porządkujący, polegający na zamianie wyrazu „podatnik” na wyraz „podmiot”. Ponieważ z obowiązku rejestracji należy wywiązać się przed dokonaniem pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu, podmiot objęty tym obowiązkiem nie jest jeszcze podatnikiem. Dodanie ust. 4 wyłączy podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy z obowiązku złożenia zgłoszenia rejestracyjnego, natomiast ust. 5 nałoży powyższy obowiązek w przypadku zmiany zerowej stawki

akcyzy na inną stawkę akcyzy. Rozwiązanie to będzie stanowiło ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej dla podmiotów, które nie uiszczają akcyzy (zerowa stawka).

Zmiana art. 15 ust. 1 dookreśla rejestr podatników, który zobligowany jest prowadzić naczelnik urzędu celnego. Powyższy rejestr dotyczy podatników, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 5, prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych.

Dodanie w art. 16 ust. 3a jest konsekwencją zmiany art. 14 w zakresie zmiany stawki akcyzy na zerową stawkę akcyzy, przy której to stawce nie będzie obowiązku rejestracji podatników akcyzy. W przypadku zmiany zatem danej stawki na stawkę zerową, zarejestrowany podatnik będzie obowiązany do dokonania odpowiedniego zgłoszenia naczelnikowi urzędu celnego, co będzie stanowiło podstawę do wykreślenia go z rejestru podatników, jeżeli dokonuje obrotu wyłącznie tymi wyrobami. Jeżeli podatnik dokonuje również obrotu wyrobami objętymi stawką inną niż zero, nie będzie obowiązany do dokonania powyższego zgłoszenia. W przypadku braku zgłoszenia naczelnik urzędu celnego wykreśli z urzędu podatnika z rejestru.

Dodanie w art. 17 ust. 2a statuuje ustawowo obowiązek wnoszenia opłat egzaminacyjnych przez agentów celnych, zdających egzamin uzupełniający w zakresie przepisów dotyczących poboru akcyzy, dotychczas uregulowany w rozporządzeniu Ministra Finansów. Charakter niniejszego obowiązku wymaga regulacji w przepisach wyższej rangi niż rozporządzenie.

Zmiana art. 18 doprecyzowuje kwestie związane z obowiązkiem składania przez podatników deklaracji podatkowych, zwłaszcza w odniesieniu do prowadzących składy podatkowe, którzy mają być zobowiązani do ich składania za każdy miesiąc, niezależnie od powstania w tym miesiącu obowiązku podatkowego, wykazując kwoty zawieszonoego podatku. Jednocześnie zwolniono z obowiązku składania deklaracji podatników, którzy prowadzą działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy lub opodatkowanych zerową stawką akcyzy. Ponadto wprowadzono materialną podstawę do określania przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej zobowiązania podatkowego w wysokości innej niż wynikająca z deklaracji podatkowej. Doprecyzowano również delegację dla Ministra Finansów o zamieszczenie we wzorze deklaracji podatkowych pouczenia podatnika o tym, że złożone deklaracje stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

Zmiana art. 19 ust. 1 ma charakter doprecyzowujący i uzupełnia istniejący przepis o zasady obowiązujące w przypadku procedury zawieszenia poboru akcyzy. Termin do obliczenia i zapłaty akcyzy biegnie w tym przypadku od momentu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy. Dotychczasowa treść przepisów ustawy budziła w tej kwestii wątpliwości podatników. Ust. 2 ma na celu umożliwienie wszystkim podatnikom (również niezarejestrowanym handlowcom dokonującym nabycia wewnątrzspółnotowego), pomniejszenia kwoty akcyzy o kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy, wpłaconą w celu otrzymania tych znaków, nie wcześniej jednak niż następnego dnia po prawidłowym naniesieniu tych znaków na dany wyrób pod warunkiem niepomniejszenia tych kwot we wpłatach dziennych. Zmiana ust. 3 doprecyzowuje na kim (prowadzącym skład podatkowy i zarejestrowanym handlowcu) ciąży obowiązek dokonywania wpłat za okresyienne. Zmiana ust. 7 stanowi uszczegółowienie delegacji w zakresie materii uregulowanej w przepisach wykonawczych, co jednak nie wpłynie na rozszerzenie tego zakresu i regulację w rozporządzeniu nowych, dotychczas nie normowanych kwestii, a ponadto

jest konsekwencją zgłoszonych przez grupę posłów na Sejm RP zarzutów dotyczących niekonstytucyjności niektórych delegacji w zakresie wytycznych.

W art. 22 ust. 1 dotychczasowa treść przepisu poprzez użycie ogólnikowego sformułowania „w odniesieniu do importu” stwarzała trudności interpretacyjne. Doprecyzowanie przepisu pozwoli na uniknięcie w przyszłości jego niewłaściwego stosowania, bowiem w zakresie nieuregulowanym w ustawie, przepisy prawa celnego o terminach i sposobach uiszczania należności celnych będą miały odpowiednio zastosowanie w odniesieniu do terminów i sposobu uiszczania akcyzy w imporcie.

Zmiana w art. 23 ust. 4 ma na celu określenie dokumentu, na podstawie którego możliwe jest zastosowanie zwolnienia od akcyzy energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii. Dokumentem tym będzie dokument potwierdzający umorzenie świadectwa pochodzenia energii w rozumieniu przepisów prawa energetycznego. Dotychczasowa treść ust. 4 została przeniesiona do art. 25 ustawy, w który zamieszczono ogólne przepisy dotyczące zwolnień od akcyzy.

W dodanych do art. 23 ust. 5 – 15 zamieszczono, znajdujące się dotychczas w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy, regulacje dotyczące zwolnień od akcyzy wynikające obligatoryjnie z przepisów Wspólnoty Europejskiej w zakresie podatku akcyzowego (Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. restrukturyzująca politykę wspólnotową w odniesieniu do opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych oraz Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie przepisów ogólnych dotyczących wyrobów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym oraz w sprawie składowania, przepływu i nadzorowania takich wyrobów).

Zmiany w art. 24 mają przede wszystkim charakter redakcyjny i porządkujący oraz wynikają z przeniesienia większości dotychczasowych zapisów z art. 25 do art. 24.

Również zmiany w art. 25 mają przede wszystkim charakter redakcyjny i porządkujący, poprzez doprecyzowanie podstawowych warunków ulg i zwolnień od akcyzy. Ust. 1 stanowi dotychczasową treść art. 23 ust. 4. Dotychczasowy ust. 2 został przeniesiony do art. 24 pkt 5. Ust. 2 i 3 stanowią dotychczasową treść art. 25 ust. 3. Ust. 4 zawiera dotychczas uregulowaną w przepisach wykonawczych regułę, iż kwotę zwrotu akcyzy, przy zwolnieniu realizowanym przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, naczelnik urzędu celnego określa w wydanej przez niego decyzji. Wprowadzenie w art. 25 ust. 5 i 6 spowodowane jest koniecznością uszczelnienia dotychczasowego systemu zwolnień. Skala zjawisk patologicznych, występujących zwłaszcza w obrocie gazem płynnym, olejem opałowym, paliwami przeznaczonymi na cele żeglugowe jest w dużej mierze spowodowana stosunkowo liberalnymi rozwiązaniami prawnymi – organizacyjnymi. Służby kontrolne sygnalizują od pewnego czasu ujawnianie coraz większej liczby oświadczeń o przeznaczeniu nabywanych wyrobów na cele uprawniające do zastosowania zwolnienia od akcyzy, zawierających fikcyjne dane nabywców. Dla polepszenia skuteczności kontroli i znacznego ograniczenia zakresu funkcjonowania szarej strefy na rynku paliw zaproponowano wprowadzenie dokumentu dostawy wyrobów zwolnionych od akcyzy przy przemieszczaniu tych wyrobów. Dokument ten może być zastąpiony innym dokumentem jeżeli zawiera wszystkie wymagane informacje i znajduje swoją podstawę w porozumieniach międzynarodowych lub w przepisach prawa Wspólnoty Europejskiej. Dookreślono również warunek zastosowania zwolnienia od akcyzy w przypadku podmiotu, który nabywa wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie w celu ich sprzedaży – jest nim złożenie przez ten podmiot zabezpieczenia akcyzowego,

które będzie podlegało zwrotowi po przedstawieniu właściwemu naczelnikowi urzędu celnego kopii dokumentu dostawy wyrobów zwolnionych od akcyzy z potwierdzeniem odbioru tych wyrobów przez podmiot je zużywający. Ust. 8 stanowi dotychczasową treść ust. 4.

Dodanie art. 25a – polega na umieszczeniu w jednym przepisie delegacji dotyczących zwolnień oraz zmianie wytycznych, co jest konsekwencją zgłoszonych przez grupę posłów na Sejm RP zarzutów dotyczących niekonstytucyjności niektórych delegacji. Ponadto dodano delegację upoważniającą Ministra Finansów do uregulowania szczegółów dotyczących stosowania dokumentu dostawy wyrobów zwolnionych od akcyzy.

II

Dział II Organizacja obrotu wyrobami akcyzowymi

Zmiana art. 26 ust. 1 pkt 3 – wiąże się z odejściem od procedury zawieszenia poboru akcyzy w przypadku zastosowania zwolnienia od akcyzy. Stosowanie tej procedury w przypadku wyrobów zwolnionych od akcyzy w praktyce rodziło wiele problemów związanych z zastosowaniem dokumentu ADT oraz z zakończeniem tej procedury. Ponadto w dotychczasowych regulacjach, niezależnie od dokumentu ADT, funkcjonowały oświadczenia składane przez odpowiednie podmioty biorące udział w obrocie wyrobami zwolnionymi. W związku z powyższym zarówno dokument ADT, jak i powyższe oświadczenia zostały zastąpione nowym dokumentem dostawy (art. 25 ust. 5).

Nowe brzmienie tego przepisu wskazuje w sposób jednoznaczny, iż procedurę zawieszenia poboru podatku akcyzowego stosuje się w przypadku przemieszczania wyrobów ze składu podatkowego do granicznego urzędu celnego na terytorium kraju w celu dokonania eksportu. Regulacja ta dotychczas znajdowała się w ust. 2 pkt 2 obejmującym swoim zakresem wszystkie sytuacje eksportu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, zarówno przemieszczanych w ramach eksportu przez terytorium innych państw członkowskich, jak i tylko przez terytorium kraju. Obecny ust. 2 pkt 2 obejmuje swoim zakresem tylko eksport wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, przemieszczanych przez terytorium innych państw członkowskich.

Zmiana art. 26 ust. 2 pkt 3 polega na dodaniu do dotychczasowego brzmienia regulującego procedurę zawieszenia poboru akcyzy w dostawie wewnątrzspółnotowej do podmiotu nie będącego składem podatkowym jeszcze jednego przypadku, w którym będzie miała zastosowanie niniejsza procedura - w sytuacji dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych do sił zbrojnych i organizacji międzynarodowych, zgodnie z art. 23 dyrektywy Rady 92/12/EWG. Powyższa sytuacja wymaga odrębnego uregulowania w ustawie w związku ze zmianą dotychczasowej treści art. 26 ust. 1 pkt 3, polegającą na odejściu od procedury zawieszenia poboru akcyzy w przypadku zastosowania zwolnienia od akcyzy.

Zrezygnowano z dotychczasowej treści art. 26 ust. 2 pkt 4, ponieważ przepis nie normował innych sytuacji niż uregulowane już w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, stanowiących iż procedura zawieszenia poboru akcyzy co do zasady ma zastosowanie w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych między składami podatkowymi.

Zmiana art. 26 ust. 3 obejmuje w pkt 1 lit. a i pkt 2 dotychczasową treść ust. 3, natomiast w pkt 1 lit. b - d dotychczasową regulację zamieszczoną w § 15

rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie procedury zawieszenia poboru akcyzy i jej dokumentowania (Dz. U. Nr 89, poz. 849, z późn. zm.).

Przepisy art. 26 ust. 4 - 5 mają na celu precyzyjne określenie wyrobów akcyzowych, do których stosuje się lub można stosować procedurę zawieszenia poboru akcyzy w przypadku obrotu tymi wyrobami zarówno na terytorium Wspólnoty Europejskiej, jak i na terytorium kraju. Zmiana powyższa ma na celu pełną harmonizację systemu zgodnie z wymogami przepisów wspólnotowych. Wyroby objęte, zgodnie z przepisami unijnymi, procedurą zawieszenia poboru akcyzy, zostały wymienione w załączniku nr 2 do ustawy. Zgodnie zatem z art. 26 ust. 4 procedura zawieszenia poboru akcyzy w obrocie wewnątrzunijnym, jak i w obrocie krajowym będzie miała zastosowanie do tych wyrobów. Jednocześnie dla podmiotów, które będą widziały ekonomiczną korzyść z zastosowania tej procedury na terytorium kraju przewidziano możliwość stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy w obrocie krajowym w stosunku do innych wyrobów niż wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, a które objęte są stawką akcyzy inną niż zerowa. Powyższe nie narusza przepisów wspólnotowych, ponieważ nie nakłada na podatników żadnych obowiązków, regulując jedynie fakultatywną instytucję. Nie wpłynie to również na utrudnienie obrotu tymi wyrobami z innymi państwami.

Art. 26 ust. 6 – przepis ten został przeniesiony z rozporządzenia wykonawczego Ministra Finansów. Zgodnie z tą regulacją w przypadku produkcji lub przetwarzania wyrobów akcyzowych z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych, od których została już uiszczona akcyza nie stosuje się procedury zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli kwota akcyzy od wyrobu końcowego jest równa lub niższa od kwoty uprzednio zapłaconej akcyzy. W przedmiotowej sytuacji nie zachodzi potrzeba stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, ponieważ wymagana akcyza została już zapłacona.

Art. 26 ust. 7 – określa, iż do energii elektrycznej nie stosuje się procedury zawieszenia poboru akcyzy, zgodnie z przepisami Dyrektywy 2003/96/WE.

Art. 27 ust. 2 - zmiana treści tego przepisu ma, w pierwszej części, charakter redakcyjny, polegający na zastąpieniu pojęć „zarejestrowany handlowiec” i „niezarejestrowany handlowiec”, które w krajach członkowskich mogą mieć różne znaczenie, pojęciem „podmiotu nie prowadzącego składu podatkowego”. W dodanej części zmiana związana jest ze zmianą dokonaną w art. 26 ust. 2 pkt 3, dotyczącą procedury zawieszenia poboru akcyzy w sytuacji dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych do sił zbrojnych i organizacji międzynarodowych zgodnie z art. 23 dyrektywy Rady 92/12/EWG.

Uchylenie dotychczas obowiązującego ust. 3 w art. 27 związane jest z rezygnacją ze stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy w przypadku wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy. W świetle powyższego zbędna stała się regulacja zaświadczenia potwierdzającego zamówienie na odbiór przez podatnika wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Dotychczasowa treść ust. 4 została przeniesiona do ust. 3. W ust. 4 zamieszczono, dotychczas regulowaną tylko przepisami wykonawczymi, możliwość zastąpienia dokumentu ADT innymi dokumentami, jeżeli zawierają takie same wymagane informacje. W tym przypadku nie ma konieczności dublowania dokumentów. Ust. 5 odnosi się do sytuacji, określonych w art. 26 ust. 3, do których w miejsce dokumentu ADT stosuje się dokumenty określone w przepisach prawa celnego. W ust. 9 wprowadzono ustawowy wymóg prowadzenia ewidencji dokumentów ADT dla właściwego naczelnika urzędu

celnego oraz podmiotów korzystających z procedury zawieszenia poboru akcyzy. Dotychczas obowiązek ten wynikał jedynie z przepisów wykonawczych.

W art. 28 i 29 precyzyjnie określono wszystkie sytuacje, w których następuje zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy. W art. 28 m. in. do ust. 1 pkt 4 - 5 przeniesiono treść przepisów z rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie procedury zawieszenia poboru akcyzy i jej dokumentowania (Dz. U. Nr 89, poz. 849, z późn. zm.). Ponadto zrezygnowano z określania momentu powstania obowiązku podatkowego w każdej sytuacji zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, ponieważ wynika to już z ogólnych przepisów art. 6 i 7 w związku z art. 4 ustawy.

Dodatkowo zmiana w art. 28 ust. 1 pkt 1 ujednotociła terminologię zawartą w ustawie i pozwala na uniknięcie ewentualnych błędów interpretacyjnych. Przepis reguluje moment zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy w związku z otrzymaniem przez wysyłającego wyrobów akcyzowych potwierdzonego dokumentu ADT. Użycie w dotychczasowej treści przepisu pojęcia „nabywca” mogło sugerować, że przepis odnosi się tylko do podmiotu dokonującego nabycia wewnątrzspółnotowego. Tymczasem przepis ten odnosi się do wszystkich sytuacji wyprowadzenia ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. W związku z powyższym zamieniono „nabywcę” na „odbiorcę”. Ponadto wyszczególnienia wymagała sytuacja potwierdzania dokumentu ADT w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, którego nie dokonuje odbiorca, lecz właściwe władze podatkowe państwa, z którego dokonano faktycznego wywozu wyrobów akcyzowych poza terytorium Wspólnoty Europejskiej.

Uchylenie dotychczasowej treści art. 28 ust. 1 pkt 3 związane jest z odejściem od procedury zawieszenia poboru akcyzy w przypadku wyrobów zwolnionych od akcyzy. Ponieważ w przypadku wyrobów zwolnionych od akcyzy nie będzie stosowało się niniejszej procedury nie można uregulować momentu jej zakończenia. Zamieszczona w art. 28 ust. 1 pkt 3 nowa treść przepisu zawarta była dotychczas w pkt 4 i stanowi doprecyzowanie dotychczasowych zasad obowiązujących w tej kwestii. Reguluje ona moment zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do wyrobów akcyzowych, z których w składzie podatkowym wyprodukowano inny wyrób. Jeżeli będzie to również wyrób akcyzowy, w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania wyrobów akcyzowych, zobowiązanie podatkowe związane z wyrobem stanowiącym surowiec wygaśnie, a opodatkowaniu będzie podlegał wyrób końcowy.

Uchylenie dotychczasowej treści art. 28 ust. 1 pkt 5 związane jest z faktem, iż wyczerpuje się ona w treści pkt 2 oraz w nowej treści pkt 4 i 5.

Art. 28 ust. 1 pkt 6 – przepis stanowi, iż zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje w przypadku naruszenia jej warunków. Przepis powyższy dotychczas znajdował się w art. 28 ust. 1 pkt 5 i odnosił się do niedostarczenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego do miejsca przeznaczenia. Ponieważ przepisy ustawy nie regulowały okresu przez jaki mogła być stosowana procedura zawieszenia poboru akcyzy, dotychczasowa redakcja budziła wątpliwości interpretacyjne, gdyż nie było możliwe stwierdzenie daty zakończenia tej procedury. Przepisy ustawy jednoznacznie natomiast regulują warunki zastosowania niniejszej procedury i naruszenie któregośkolwiek z nich będzie skutkowało jej zakończeniem.

Art. 28 ust. 2 jest przeniesieniem treści § 22 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie procedury zawieszenia poboru akcyzy i jej

dokumentowania (Dz. U. Nr 89, poz. 849, z późn. zm.), z którego wynika iż w przypadku naruszenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, akcyza jest należna w państwie, na terytorium którego doszło do tego naruszenia i obliczana jest z zastosowaniem stawek podatkowych obowiązujących w danym państwie.

Art. 28 ust. 3 – stanowi materialną podstawę zwrotu akcyzy po otrzymaniu potwierdzenia dokumentu ADT lub jego duplikatu, po upływie wymaganego terminu. Dotychczas kwestię tę regulowało tylko rozporządzenie Ministra Finansów.

Art. 28 ust. 4 – określa termin przedawnienia do wystąpienia z wnioskiem o zwrot zapłaconej akcyzy w przypadku otrzymania potwierdzenia dokumentu ADT po upływie wymaganego terminu. Wniosek ten może być złożony w terminie 3 lat od dnia wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego. Dotychczas kwestię tę regulowało jedynie rozporządzenie Ministra Finansów.

Art. 28a - w przepisie niniejszym zamieszczono delegację dla Ministra Finansów do uregulowania kwestii związanych z procedurą zawieszenia poboru akcyzy, znajdujące się dotychczas w delegacji z art. 26 ust. 4, art. 28 ust. 2 i art. 36 ust. 7.

Merytoryczna zmiana treści art. 29 polega na dodaniu, iż zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, poza dotychczas określonymi sytuacjami, następuje również z dniem upływu okresu na jaki zostało wydane zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, wygaśnięcia zabezpieczenia akcyzowego lub upływu okresu na jaki zostało wydane zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego. Dodanie tych sytuacji wymagało dostosowania pozostałej treści art. 29. Ponadto uchylono dotychczasową treść ust. 4, regulującego moment powstania obowiązku podatkowego po zakończeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy w sytuacjach określonych w ust. 1, ponieważ obowiązek ten nie może powstawać po zakończeniu tej procedury. W sytuacjach tych, tak jak w innych określonych w ustawie, obowiązek podatkowy powstaje wcześniej, na ogólnych zasadach uregulowanych w art. 6 i 7 ustawy. Dodatkowo w ust. 2 pkt 2 i ust. 3 pkt 1 zmieniono wymóg określenia w spisie z natury, o którym mowa w niniejszym przepisie, wartości wyrobów akcyzowych na ich ilość, bowiem posiadanie danych o ilości wyrobów akcyzowych umożliwia efektywną weryfikację i kontrolę należności podatkowych. Pozostałe zmiany mają charakter redakcyjny i zmierzają do uproszczenia niniejszego przepisu.

Dodanie art. 29a – Decyzją nr 1152/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym i nadzoru nad nimi nałożono na państwa członkowskie obowiązek utworzenia Systemu Kontroli Przemieszczania Wyrobów Akcyzowych, który będzie stosowany w przypadku gdy wyroby akcyzowe będą przemieszczane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Celem tego systemu jest przesyłanie elektronicznego administracyjnego dokumentu towarzyszącego i usprawnienie kontroli przeprowadzanych przez organy właściwe w zakresie kontroli i poboru akcyzy, związanej z obrotem wyrobami przemieszczanymi z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Systemem będzie administrował Minister Finansów, a użytkownikami systemu będą podmioty przemieszczające wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz organy podatkowe właściwe w zakresie akcyzy. Wprowadzie przedmiotowy system będzie miał zastosowanie w przyszłości, jednakże ze względu na wymiar zmian w stosowaniu procedury zawieszenia poboru akcyzy i konieczność podjęcia odpowiednich działań zmierzających do jego wdrożenia, niezbędne jest już obecnie jego uwzględnienie w tej regulacji prawnej.

Zmiana art. 30 ust. 1 - dodano do katalogu działalności, jaka może być prowadzona w składzie podatkowym, działalność polegającą na przeładunku wyrobów akcyzowych. Zmiana polega na doprecyzowaniu katalogu czynności mogących odbywać się w składzie podatkowym.

Art. 30 ust. 2 - proponowane brzmienie odsyła do katalogu wyrobów akcyzowych, określonych w załączniku nr 2, których produkcja i przetwarzanie obligatoryjnie odbywa się wyłącznie w składzie podatkowym. Dotychczasowy zapis miał charakter bardzo ogólny i nieprecyzyjny.

Pozostałe zmiany w art. 26 - 30 wiążą się z odejściem od podziału wyrobów akcyzowych na zharmonizowane i niezharmonizowane.

Zmiana w art. 31 ust. 1 pkt 1 polega na dodaniu innego rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, a mianowicie przeładunku, co jest konsekwencją zmiany art. 30 ust. 1.

Zmiana art. 31 ust. 1 pkt 3 nie ma charakteru merytorycznego, a jedynie doprecyzowujący.

Zmiana art. 31 ust. 1 pkt 4 rozszerza ustawowe wymogi formalno – prawne dotyczące wydawania zezwoleń na prowadzenie składu podatkowego, o wymóg nieprowadzenia postępowania egzekucyjnego, likwidacyjnego i upadłościowego, za wyjątkiem postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu, w stosunku do zainteresowanych podmiotów, co wynika z przeniesienia regulacji z rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 1 marca 2004 r. w sprawie zezwoleń na prowadzenie składu podatkowego, działalności jako zarejestrowany handlowiec oraz niezarejestrowany handlowiec, a także na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego (Dz. U. Nr 35, poz. 312, z późn. zm.).

Zmiana w art. 31 ust. 2 ma na celu uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych przez doprecyzowanie, iż dodatkowe warunki w celu uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego musi spełnić jedynie podmiot prowadzący wyłącznie działalność polegającą na magazynowaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych lub przetworzonych przez inny podmiot. W pkt 3 spójnik „i” zastąpiono spójnikiem „lub”, co umożliwi alternatywne określanie sposobu lub minimalnego okresu magazynowania wyrobów akcyzowych.

Dodanie w art. 32 ust. 1a usuwa wątpliwości co do długości okresu na jaki może być wydawane zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, określając iż może być ono wydane na czas oznaczony albo na czas nieoznaczony, co dotychczas wynikało z przepisów wykonawczych.

Zmiana art. 32 ust. 2 poza redakcyjną korektą dotyczącą adresu siedziby lub miejsca zamieszkania, doprecyzowuje iż wniosek o zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego powinien zawierać w miejsce numeru w rejestrze przedsiębiorców, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub w ewidencji działalności gospodarczej.

Zmiana art. 33 jest spowodowana koniecznością doprecyzowania, iż wskazany w zezwoleniu na prowadzenie składu podatkowego „numer akcyzowy” dotyczy składu podatkowego. Ponadto dla rozwiania wszelkich wątpliwości interpretacyjnych koniecznym była zamiana „miejsca” prowadzenia składu podatkowego na „adres”, pod którym zlokalizowany jest skład podatkowy. Ponadto w art. 33 uporządkowano

elementy przedmiotowej decyzji, które są określane lub jedynie wskazywane przez naczelnika urzędu celnego.

Art. 34 - zmiana jest konsekwencją zmian dokonanych w art. 33 w zakresie „numeru akcyzowego” oraz miejsca prowadzenia składu podatkowego.

Art. 35 ust. 5 - doprecyzowano przepis poprzez dodanie, iż także upływ okresu, na który zostało wydane zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego skutkuje koniecznością poinformowania o tym właściwego organu koncesyjnego lub zezwalającego na prowadzenie działalności gospodarczej.

Zmiana art. 36 ust. 1 jest związana z koniecznością uregulowania w niektórych sytuacjach krótszego okresu dla prowadzącego skład podatkowy do powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o zamiarze wyprowadzenia ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy najpóźniej, jeżeli przepisy o szczególnym nadzorze podatkowym nie stanowią inaczej, w terminie 3 dni przed dniem dokonania wysyłki.

Nowe brzmienie art. 36 ust. 4 jest przeniesieniem analogicznego zapisu z rozporządzenia Ministra Finansów z 19 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji związanej z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych zharmonizowanych (Dz. U. Nr 81, poz. 744, z późn. zm.). Powyższy nowy przepis zawiera ogólną regułę, a szczegółowe rozwiązania jakie m. in. zawierał dotychczasowy ust. 4 znajdują się w rozporządzeniu Ministra Finansów.

Dotychczasowe brzmienie art. 36 ust. 5 było powtórzeniem zasady określonej w art. 28 ust. 1 pkt 1. Nowe brzmienie jest przeniesieniem treści dotychczasowego ust. 6.

Art. 36 ust. 6 – do niniejszego przepisu została przeniesiona część delegacji zawartej w dotychczasowym ust. 7, za pozostała część została przeniesiona do delegacji w art. 28a.

W art. 37 – 39 pojęcie „miejsce odbioru i przechowywania” zastąpiono pojęciem „miejsce odbioru”, ponieważ zarejestrowany handlowiec nie może przechowywać wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 37 ust. 1 - proponowana zmiana ma na celu ujednoczenie użytej w ustawie terminologii, poprzez określenie właściwego naczelnika urzędu celnego oraz dostosowanie brzmienia niniejszego przepisu do zmienionej definicji zarejestrowanego handlowca znajdującej się w art. 2 pkt 13. Zmiana nie ma charakteru merytorycznego. Zmiana ust. 2 ma charakter porządkowy i polega na doprecyzowaniu, iż wniosek o zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec powinien zawierać w miejscu numeru w rejestrze przedsiębiorców, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub w ewidencji działalności gospodarczej.

Art. 37 ust. 6 - zmiana wiąże się z wprowadzeniem przesłanki upływu okresu na jaki zostało wydane zezwolenie, a tym samym ma na celu ujednoczenie użytej w ustawie terminologii. Dlatego też do odmowy wydania zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec oraz do cofnięcia lub upływu okresu na jaki zostało wydane to zezwolenie zastosowanie znajdują te same reguły, które dotyczą zezwolenia na prowadzenie składów podatkowych.

Dodanie w art. 37 ust. 7 ma celu umożliwienie wydawania zezwoleń na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec zarówno na czas oznaczony, jak i nieoznaczony, co dotychczas wynikało z przepisów wykonawczych.

W art. 38 ust. 1 - 2 - zmiany mają charakter doprecyzowujący, bowiem dotychczasowa treść przepisu nie określała o jakie numery akcyzowe chodzi (zarejestrowanego handlowca czy miejsca odbioru) oraz które miejsca odbioru powinny być wskazane w zezwoleniu. W zezwoleniu zatem będzie określony numer akcyzowy miejsca odbioru wyrobów akcyzowych, adres pod którym zlokalizowane będzie to miejsce odbioru oraz rodzaj wyrobów akcyzowych, co zamieszczono w ust. 1 oraz będą wskazane adresy, pod którymi zlokalizowane są istniejące już miejsca odbioru, należące do tego samego zarejestrowanego handlowca oraz wysokość zabezpieczenia akcyzowego, co zamieszczono w ust. 2. Zgodnie z proponowanymi zmianami w przypadku wystąpienia kilku miejsc odbioru wyrobów akcyzowych, zezwolenie oraz numer akcyzowy miejsca odbioru tych wyrobów są wydawane odrębnie dla każdego miejsca.

Zgodnie z systematyką niniejszej ustawy w art. 38 ust. 4 uzupełniono komputerową bazę danych prowadzoną przez Ministra Finansów o wykaz zarejestrowanych handlowców oraz adresów, pod którymi zlokalizowane są miejsca odbioru wyrobów akcyzowych, co dotychczas znajdowało się w art. 34 ust. 5, odnoszącym się do składów podatkowych.

Art. 39 ust. 2 – uchylenie dotychczasowej treści ust. 2 wynika z faktu, iż zarejestrowany handlowiec nie może wysyłać wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia akcyzy, nie wystawia zatem dokumentu ADT ani nie umieszcza na żadnym dokumencie ADT bądź dokumencie zastępującym dokument ADT numeru akcyzowego miejsca odbioru wyrobów akcyzowych. W wyniku tego uchylenia zmniejszyła się ilość ustępów i nastąpiła zmiana ich kolejności.

Art. 39 ust. 7 - zmiana wytycznych do delegacji jest konsekwencją zgłoszonych przez grupę posłów na Sejm RP zarzutów dotyczących niekonstytucyjności niektórych delegacji ustawy.

Pozostałe zmiany w art. 39 mają charakter redakcyjny.

Art. 40 ust. 1 - 5 - proponowana zmiana ma na celu ujednoczenie użytej w ustawie terminologii, poprzez określenie właściwego naczelnika urzędu celnego oraz dostosowanie brzmienia niniejszego przepisu do zmienionej definicji niezarejestrowanego handlowca, znajdującej w art. 2 pkt 14. Zmiana nie ma charakteru merytorycznego. Zmiana ust. 2 ma charakter porządkowy i polega na doprecyzowaniu, iż wnioski o zezwolenie na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec powinien zawierać w miejsce numeru w rejestrze przedsiębiorców, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub w ewidencji działalności gospodarczej. Zmiana w ust. 4 polega na uzależnieniu wydania zezwolenia dla niezarejestrowanego handlowca od złożenia przez niego zabezpieczenia, analogicznie jak ma to miejsce przy zezwoleniach dotyczących składów podatkowych i zarejestrowanych handlowców. Do chwili obecnej zabezpieczenie akcyzowe składane było przez niezarejestrowanego handlowca przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju. Zmiana w ust. 5 ma charakter doprecyzowujący. Zezwolenie wydawane dla niezarejestrowanego handlowca ma charakter jednorazowy, w związku z czym wyraz „nabywanie” zastąpiono wyrazem „nabycie”.

Art. 41 - zmiany mają charakter doprecyzowujący. W zezwoleniu zatem będzie określony adres pod którym zlokalizowane będzie to miejsce odbioru oraz rodzaj wyrobów akcyzowych, co zamieszczono w ust. 1 oraz wskazana wysokość zabezpieczenia akcyzowego, co zamieszczono w ust. 2. Jednocześnie ponieważ ustawa w przepisach regulujących zabezpieczenia akcyzowe nie przewiduje jednorazowego zabezpieczenia jako odrębnego rodzaju zabezpieczenia odstąpiono od takiego nazewnictwa.

W art. 42 poza redakcyjnymi zmianami oraz odstępniem zgodnie z uzasadnieniem do art. 41 pkt 3 od terminologii (jednorazowego zabezpieczenia akcyzowego) nałożono w ust. 4 pkt 1 lit. b na niezarejestrowanego handlowca obowiązek przesłania przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokumentu potwierdzającego złożenie zabezpieczenia na terytorium kraju. Od otrzymania przez wysyłającego tego dokumentu zależy bowiem, zgodnie z przepisami UE, wysłanie przez niego wyrobów akcyzowych niezarejestrowanemu handlowcowi. Ponadto w ust. 5 nałożono na niezarejestrowanego handlowca przed wysłaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. b, obowiązek uzyskania na tym dokumencie potwierdzenia przez właściwego naczelnika urzędu celnego złożenia zabezpieczenia akcyzowego. Jednocześnie z ust. 4 wykreślono warunek dotyczący złożenia zabezpieczenia akcyzowego przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju, bowiem jest ono składane przed uzyskaniem zezwolenia na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec.

Art. 42 ust. 8 – zmiana jest konsekwencją zgłoszonych przez grupę posłów na Sejm RP zarzutów dotyczących niekonstytucyjności niektórych delegacji ustawy.

W art. 42 ust. 10 zamieszczono delegację dla Ministra Finansów dla określenia wzoru dokumentu, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.

Zmiana w art. 43 ust. 1 stanowi doprecyzowanie przepisu i polega na wymienieniu wszystkich podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego. Dotychczasowy charakter przepisu był niejasny, ponieważ nie zawierał pełnego katalogu tych podmiotów, który był uzupełniany przez inne przepisy. Obecnie również podmiot, który nabywa wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie w celu ich sprzedaży zobowiązany jest na podstawie przepisów ustawy do złożenia zabezpieczenia akcyzowego. Dotychczas obowiązek ten wynikał jedynie z przepisów wykonawczych.

Dodanie w art. 43 ust. 1a – wprowadzenie zasady, że w przypadku przemieszczania wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, złożone zabezpieczenie akcyzowe powinno pokrywać również zobowiązanie podatkowe mogące powstać na terenie państw członkowskich podczas przemieszczania tych wyrobów, stanowi odpowiedź na regulacje Dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów podlegających podatkowi akcyzowemu, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, dotyczące przemieszczania wyrobów z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz zabezpieczenia ewentualnych należności podatkowych mogących powstać podczas tego przemieszczania, a także uwzględniają wytyczne Komisji Europejskiej w tym zakresie.

Zmiana art. 43 ust. 3 - dotychczas używany termin „forma zabezpieczenia” w różnych znaczeniach uniemożliwia jednoznaczne jego zdefiniowanie. Wymienienie w ustawie rodzajów zabezpieczenia akcyzowego (generalne i ryczałtowe) pozwoli uniknąć problemów interpretacyjnych.

Art. 44 ust. 1 – uchylono podmiotom nabywającym wyroby akcyzowe zwolnione z akcyzy ze względu na ich przeznaczenie w celu sprzedaży, możliwość zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego. W przypadku podmiotu sprzedającego tzw. pośrednika zabezpieczenie ma dawać gwarancję prawidłowości obrotu i jest warunkiem koniecznym przy nabyciu wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy.

W art. 44 ust. 2 zmieniono brzmienie pkt 4 oraz dodano pkt 6. Dotychczasowe brzmienie pkt 4, wobec braku definicji „naruszenia prawa w sposób istotny”, którego interpretacja nastroczała dużych trudności, może powodować niejednorodność postępowania prowadzonego przez naczelników urzędów celnych w sprawie oceny wiarygodności podmiotów. Ponadto jako warunek uzyskania zwolnienia z zabezpieczenia dodano wymóg niekaralności podmiotu. Wprowadzone zmiany precyzują kryteria oceny, co niewątpliwie ujednostoi postępowanie naczelników urzędów celnych w takich sprawach.

Zmiana w art. 44 ust. 4 polega na zamianie elementów wniosku o zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego. Informacje o wielkości planowanych obrotów oraz wysokości kwoty zwolnienia zastąpiono informacją o przewidywanej maksymalnej kwocie zobowiązania podatkowego podlegającego zabezpieczeniu akcyzowemu. Informacja taka jest dla naczelnika urzędu celnego dokonującego, w oparciu o art. 44 ust. 2, oceny wiarygodności finansowej podmiotu ubiegającego się o powyższe zwolnienie lepszym parametrem.

Zmiana art. 44 ust. 6 wynika z konieczności doprecyzowania przepisu. Zgodnie z przepisami UE ze zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego nie można korzystać, gdy przewóz tych wyrobów odbywa się przez terytorium Wspólnoty Europejskiej, tj. również w przypadku eksportu ze składu podatkowego do odbiorcy na terytorium państwa trzeciego, gdy przewóz tych wyrobów odbywa się przez terytorium Wspólnoty Europejskiej. Dotychczas dotyczyło to tylko dostaw i nabycia wewnątrzspółnotowego w procedurze zwieszenia poboru akcyzy. Art. 44 ust. 6a określa wyjątek od powyższej zasady w przypadku przemieszczania rurociągami ropopochodnych wyrobów akcyzowych pomiędzy składami podatkowymi prowadzonymi przez ten sam podmiot na terytorium kraju, na co zezwalają przepisy UE.

Dodanie w art. 44 ust. 6b nakładającego na podmiot korzystający ze zwolnienia obowiązek powiadamiania o każdej zmianie warunków, które były podstawą do udzielenia zwolnienia, daje naczelnikowi urzędu celnego praktyczną możliwość wykonania obowiązku określonego w ust. 7. Analogiczne przepisy znajdują się w art. 32 ust. 4 oraz w art. 37 ust. 5 ustawy.

Zmiana w art. 44 ust. 8 stanowi doprecyzowanie zakresu delegacji dla Ministra Finansów do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu dokumentowania spełnienia warunków określonych w ust. 2, w tym rodzaj dokumentów, szczegółowy sposób udzielania i cofania zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, wzoru wniosku o zwolnienie z obowiązku składania zabezpieczenia akcyzowego, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia przepływu informacji o zwolnieniach z zabezpieczenia akcyzowego pomiędzy zainteresowanymi organami podatkowymi.

Zmiany w art. 45 ust. 1 i 2 precyzują zasady ustalania wysokości zabezpieczenia akcyzowego. W ust. 1 pkt 2 doprecyzowano, że wysokość zabezpieczenia akcyzowego ustala się na poziomie równym szacunkowej kwocie maksymalnej wynikającej z mogącego powstać zobowiązania podatkowego. Z dotychczasowego brzmienia przepisu można było wnioskować, iż chodzi o zobowiązanie które już powstało, podczas gdy zabezpieczenie generalne ma również zabezpieczać zobowiązanie podatkowe, które może powstać w przyszłości. Ust. 2 jest konsekwencją dodania w art. 43 ust. 1a, czyli zabezpieczenie generalne nie może być mniejsze od kwoty najwyższego zobowiązania podatkowego mogącego powstać na terytorium UE.

Zmiana w art. 45 ust. 3 polega na doprecyzowaniu, iż podmiot składający zabezpieczenie generalne zobowiązań podatkowych, których wysokość może ulec zmianie wraz z upływem czasu jest obowiązany wstępnie oszacować wysokość takiego zabezpieczenia. Z dotychczasowego brzmienia ust. 3 oraz ust. 1 pkt 2 nie było jasne kto dokonuje ostatecznego szacunku, czy naczelnik urzędu celnego, czy też podmiot. Wysokość zabezpieczenia generalnego jest pochodną wysokości zobowiązań podatkowych, dlatego też szacując wysokość zabezpieczenia należy uwzględnić przewidywane zmiany w wysokości tych zobowiązań.

Art. 45 ust. 4 – doprecyzowano zasady stosowania zabezpieczeń ryczałtowych, poprzez wskazanie wymogów, które zobligowany jest spełnić prowadzący skład podatkowy, wnioskujący o ten rodzaj zabezpieczenia akcyzowego. Ponieważ warunki te są analogiczne do warunków uzyskania zwolnienia ze złożenia zabezpieczenia akcyzowego, odwołano się do tych samych sposobów potwierdzania tych warunków i ich dokumentowania jak w art. 44 ust. 8.

Zmiana ust. 6 w art. 45 – polega na tym, iż delegacja niniejsza odnosi się wyłącznie do zabezpieczenia ryczałtowego, nie jak dotychczas zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego. Zakres delegacji w zakresie zabezpieczenia ryczałtowego uległ doprecyzowaniu; w związku z powyższym Minister Finansów określi przypadki, w których można stosować to zabezpieczenie.

Art. 46 ust. 3 rozszerza delegację dla Ministra Finansów o upoważnienie do określenia rodzaju innych dokumentów mających wartość płatniczą, które mogą być przyjmowane przez naczelnika urzędu celnego jako zabezpieczenie akcyzowe.

Zmiana w treści art. 48 ust. 1 rozszerza odpowiedzialność gwaranta wobec każdego naczelnika urzędu celnego, którego wierzycielem jest podatnik posiadający gwarancję. Obecnie uprawnionym do wezwania gwaranta do zapłacenia zabezpieczonej kwoty zobowiązania jest wyłącznie naczelnik urzędu celnego, któremu złożono zabezpieczenia akcyzowe w formie gwarancji.

Zmiana treści art. 48 ust. 2 i 3 ma na celu nadanie uprawnienia do udzielania gwarancji akcyzowych podmiotom posiadającym uprawnienie do gwarantowania kwot wynikających z długów celnych. Instytucja zabezpieczenia akcyzowego stanowi odpowiednik instytucji zabezpieczenia pokrycia kwot wynikających z długów celnych. Zarówno wśród form zabezpieczenia akcyzowego, jak i form zabezpieczenia długu celnego są wymienione gwarancje, w przypadku których gwarantem mogą być osoby trzecie prowadzące działalność bankową lub ubezpieczeniową, ujęte w wykazach gwarantów określonych przez ministra do spraw finansów publicznych. Skutkiem obecnych uregulowań w obrocie prawnym funkcjonują dwa rozporządzenia zawierające wykazy tych samych gwarantów. Zmiany w wykazach gwarantów (np. zmiana nazwy) powodują konieczność uruchamiania dwóch powtarzających się pod względem treści merytorycznej procedur legislacyjnych. Proponowana treść art. 48 ust. 2 ma na celu wyeliminowanie zbędnych czynności urzędniczych i uproszczenie systemu prawnego. Konsekwencją tych zmian jest wykreślenie ust. 3 w art. 48.

Art. 51 ust. 1a - nałożono na podmiot, który złoży zabezpieczenie akcyzowe z określonym terminem ważności, obowiązek udokumentowania przedłużenia jego ważności lub złożenia nowego zabezpieczenia akcyzowego najpóźniej na miesiąc przed upływem terminu ważności. Proponowany przepis stanowi uzupełnienie art. 51 ust. 1, który nakłada na naczelnika urzędu celnego obowiązek żądania przedłużenia zabezpieczenia, złożenia dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego w przypadku stwierdzenia, że złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w

całości lub w terminie kwoty wynikającej z zobowiązania podatkowego i umożliwia skuteczne egzekwowanie wykonania tego żądania.

W art. 51 dodano ust. 3, w którym wprowadzono obowiązek złożenia przez gwaranta do depozytu w urzędzie celnym kwoty stanowiącej równowartość zobowiązań podatkowych powstałych lub mogących powstać w okresie ważności gwarancji, w przypadku nie przedłużenia tej gwarancji gdy zbliża się termin upływu jej ważności. Celem tej regulacji jest umożliwienie realizacji uprawnienia naczelnika urzędu celnego do wezwania gwaranta do złożenia do depozytu w gotówce kwoty stanowiącej równowartość zobowiązań podatkowych powstałych lub mogących powstać w okresie ważności gwarancji. Natomiast w ust. 4 określono, iż depozyt ten traktuje się jak zabezpieczenie akcyzowe w formie depozytu w gotówce, co pozwoli na odpowiednie zastosowanie przepisów dotyczących pokrycia zobowiązań podatkowych ze złożonego zabezpieczenia akcyzowego oraz zwrotu tego zabezpieczenia.

Art. 51a - daje podstawę do pokrycia zobowiązań podatkowych ze złożonego zabezpieczenia akcyzowego. Zabezpieczenia akcyzowe jest szczególną instytucją prawa podatkowego. Możliwość dokonania zabezpieczenia majątkowego należności podatkowych przewidują zarówno przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, jak i ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jednak windykacja należności z tych zabezpieczeń wymaga prowadzenia czasochłonnej i skomplikowanej procedury egzekucji administracyjnej. W przypadku zabezpieczenia akcyzowego, podobnie jak w przypadku zabezpieczenia długu celnego, instytucji prawa celnego, intencją ustawodawcy było przyspieszenie i ułatwienie windykacji należności publicznoprawnych. Uregulowanie analogiczne w skutkach do proponowanych w projekcie nowelizacji ustawy o podatku akcyzowym zawiera przepis art. 65 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne.

Art. 51a ust. 2 – określa, że jeżeli w celu pokrycia kwoty akcyzy nieuiszczonej w terminie wymagana jest sprzedaż zabezpieczenia akcyzowego, to do tej sprzedaży stosuje się przepisy ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 52 ust. 1a – umożliwia naczelnikowi urzędu celnego, wyłącznie do celów związanych z rozliczaniem zabezpieczenia akcyzowego, uznanie potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych również poprzez przesłanie karty 3 dokumentu ADT w formie elektronicznej, w tym także telefaksem. Celem tego zapisu jest ułatwienie podmiotom czynności dokumentacyjnych związanych z prowadzeniem działalności w zakresie wyrobów akcyzowych.

Zmiana treści art. 52 ust. 3 – ma charakter redakcyjny poprzez dodanie wyrazu „akcyzowe” po wyrazie „zabezpieczenia”.

Art. 54 – 60 – zmiany są związane przede wszystkim z odejściem od podziału wyrobów akcyzowych na zharmonizowane i niezharmonizowane i poza dodatkowymi zmianami redakcyjnymi zawierają następujące zmiany merytoryczne:

- w art. 55 ust. 1 pkt 2 – nałożono na podatnika prowadzącego działalność gospodarczą, nabywającego wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą na terytorium państwa członkowskiego, obowiązek dołączenia do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego dokumentu potwierdzenia złożenie zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju. Otrzymanie powyższego dokumentu przez wysyłającego wyroby akcyzowe, zgodnie z wymogami przepisów UE, jest warunkiem wystąpienia przez niego o zwrot zapłaconej akcyzy na terytorium

państwa członkowskiego. W zakresie wzoru niniejszego dokumentu zamieszczono stosowne odesłanie, ponieważ jest to ten sam dokument, o którym mowa w art. 42 ust. 4 pkt 1 lit. a, którego wzór zostanie określony przez Ministra Finansów na podstawie art. 42 ust. 10,

- w art. 55 ust. 3 nałożono na podmiot prowadzący działalność gospodarczą nabywający wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą przed wysłaniem dokumentu, o którym mowa w art. 55 ust. 1 pkt 2, obowiązek uzyskania na tym dokumencie potwierdzenia przez właściwego naczelnika urzędu celnego złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub dokonania zapłaty akcyzy,

- w art. 55 ust. 5 – nastąpiło odesłanie do regulacji w art. 42 ust. 9, zgodnie z którą Minister Finansów określi odpowiednie wzory dokumentów (zgłoszenie o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą oraz deklaracji uproszczonej), które będą stosowane zarówno do niezarejestrowanego handlowca, jak i do podmiotu, o którym mowa w art. 55. W konsekwencji w ust. 4 pozostawiono, z zakresu delegacji znajdującej się obecnie w ust. 3, jedynie określenie przez Ministra Finansów sposobu prowadzenia ewidencji nabywanych wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą,

- art. 56 ust. 2 - zmiana ma na celu doprecyzowanie daty nabycia wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą nabywanych w celach handlowych,

- art. 56 ust. 3 - proponowana zmiana pkt 3 w ust. 3 ma charakter doprecyzowujący oraz poprzez wykreślenie pkt 1 i 5 powoduje pozostawienie tylko tych wytycznych, które faktycznie zostały uwzględnione w aktach wykonawczych,

- art. 60 ust. 1 – 2 – doprecyzowano, iż zwrot akcyzy będzie następował na pisemny wniosek uprawnionego podmiotu, który dokonał dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych. Powyższy wniosek podmiot powinien złożyć przed dokonaniem powyższej dostawy oraz załączyć do niego dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju.

- w art. 60 ust. 3 podmiot występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy zapłaconej na terytorium kraju zobowiązano do przedłożenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego po dokonaniu dostawy wewnątrzspółnotowej dokumentów towarzyszących przemieszczaniu wyrobów akcyzowych, dokumentów potwierdzających zapłatę akcyzy w państwach członkowskich lub dokumentów potwierdzających dokonanie eksportu. Powyższe dokumenty będą na podstawie ust. 5 podstawą weryfikacji wniosku o zwrot akcyzy i ewentualnego jej zwrotu. Podkreślenia wymaga iż w odróżnieniu od stanu obecnego naczelnik urzędu celnego będzie dokonywał weryfikacji wniosku także w oparciu o dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju. Dotychczas zasada ta wynikała jedynie z przepisów wykonawczych,

- art. 60 ust. 4 – wprowadzono materialną podstawę dla niedokonywania zwrotu akcyzy jeżeli jej kwota jest niższa od minimalnej kwoty zwrotu, która będzie określona jak dotychczas przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych,

- w art. 60 ust. 5 do dokumentów na podstawie, których naczelnik urzędu celnego będzie dokonywał weryfikacji wniosku o zwrot akcyzy, dodano dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju,

- zmiana wytycznych do delegacji w art. 60 ust. 6 jest konsekwencją zgłoszonych przez grupę posłów na Sejm RP zarzutów dotyczących niekonstytucyjności niektórych delegacji ustawy.

Art. 61 ust. 1 - zmiana ma charakter redakcyjny. Wydawanie, odmowa i cofnięcie zezwoleń, o których mowa w ustawie, powinno następować w drodze decyzji administracyjnej. Ponadto ujednolicono terminologię przyjętą we wcześniejszych przepisach ustawy.

Skreślenie art. 61 ust. 2 - w świetle określonego zakresu przedmiotowego w art. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, należy uznać, że do wszystkich zagadnień nie uregulowanych w ustawie o podatku akcyzowym stosuje się Ordynację podatkową, a więc ust. 2 w art. 61 stał się zbędny.

Zmiana wytycznych do delegacji w art. 61 ust. 4 jest konsekwencją zgłoszonych przez grupę posłów na Sejm RP zarzutów dotyczących niekonstytucyjności niektórych delegacji ustawy.

III

Dział III Przepisy szczegółowe

Zmiana tytułu Rozdziału 1 w Dziale III na „Wyroby energetyczne i energia elektryczna” ma na celu dostosowanie do nazewnictwa stosowanego w dyrektywie 2003/96/WE. Analogiczna zmiana została wprowadzona w art. 2.

Art. 62 - zmiana jest wynikiem implementacji art. 2 ust. 1 Dyrektywy 2003/96; polega na enumeratywnym wyliczeniu wyrobów zaliczanych do grupy wyrobów energetycznych. W związku z niniejszą implementacją, zmiany wymagała też definicja paliw silnikowych oraz konieczne było wprowadzenie definicji olejów opałowych. Zgodnie z ust. 2 projektu paliwami silnikowymi są wyroby energetyczne oferowane na sprzedaż, przeznaczone lub wykorzystywane do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do tych paliw, natomiast zgodnie z ust. 3 projektu olejami opałowymi – są wyroby energetyczne oferowane na sprzedaż, przeznaczone lub wykorzystywane do celów opałowych, z wyłączeniem wyrobów, o których mowa w ust. 2.

Art. 63 ust. 1 - zmiana wynika ze zmiany nazewnictwa wprowadzonej w art. 2.

W art. 63 ust. 2 i 3 wprowadzono nowe rozwiązanie dotyczące podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wyrobów nie będących wyrobami akcyzowymi, w związku z którą jako produkt uboczny powstaje niewielka ilość wyrobów energetycznych (nie więcej niż 0,1 % całości obrotu uzyskiwanego z prowadzonej działalności gospodarczej w okresie poprzedniego roku obrotowego lub deklarowanego w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej). Podmiot taki nie będzie uznawany za producenta wyrobów akcyzowych, w związku z czym nie będzie obowiązany do uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego do swojej działalności gospodarczej. Podmiot ten będzie obowiązany w terminie 14 dni powiadomić właściwego naczelnika urzędu celnego o rodzaju prowadzonej działalności oraz o ilości uzyskiwanego wyrobu, a także do przedstawienia, na zakończenie każdego roku obrotowego, właściwemu naczelnikowi urzędu celnego informację odnośnie uzyskanego obrotu z wyszczególnieniem ilości uzyskanych wyrobów, o których mowa w ust. 2, a także kwoty uzyskanej z ich sprzedaży.

Art. 64 ust. 1 – 2 - proponowana zmiana dostosowuje obecny zapis do postanowień wynikających z dyrektywy 2003/96/WE. W stosunku do dotychczasowego brzmienia w sposób bardziej uniwersalny, w zależności od rodzaju i specyfiki wyrobu, przepis określa podstawę opodatkowania wyrobów akcyzowych będących wyrobami energetycznymi. Wprowadzona zmiana określa także podstawę opodatkowania energii elektrycznej, którą jest ilość megawatogodzin (MWh).

Art. 64 ust. 3 - 5 - dodane przepisy wskazują podstawę opodatkowania w przypadku użycia oleju opałowego dla celów napędowych oraz czynności, które w rozumieniu ustawy są takim użyciem. Celem tych zmian jest przeciwdziałanie negatywnym zjawiskom na rynku paliw, polegającym na wykorzystaniu niskiej stawki akcyzy na oleje opałowe przeznaczone do celów opałowych i używaniu tych olejów niezgodnie z ich przeznaczeniem do celów napędowych narażając budżet państwa na uszczuplenie finansowe. Powyższa regulacja odpowiada przyjętym rozwiązaniom w Kodeksie karnym skarbowym, w którym w dodanym w ostatniej nowelizacji art. 73a penalizuje się właśnie takie zachowania.

„Art. 73a. § 1. Kto w użyciu wyrobu akcyzowego zmienia jego przeznaczenie, w szczególności używa oleju opałowego jako oleju napędowego, przez co naraża podatek akcyzowy na uszczuplenie,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Jeżeli kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

§ 3. Jeżeli kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1, podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”.

Zatem w konstrukcji tego przepisu podstawowym znamieniem typu czynu zabronionego jest określenie wysokości uszczuplenia podatku akcyzowego, powstałego wskutek zachowania się sprawcy naruszającego przepisy prawa. Określenie tej wysokości determinuje przypisanie sprawcy czynu zabronionego popełnienie przestępstwa skarbowego bądź wykroczenia skarbowego. Z uwagi na powyższe niezbędne jest określenie podstawy opodatkowania w omawianej sytuacji, bowiem umożliwi to prawidłową kwalifikację prawną czynu sprawcy. Dotychczas brak było ustawowej regulacji w tej materii.

Art. 65 ust. 1 – w zakresie ustalania ustawowej stawki na paliwa silnikowe i olej opałowy wraca do pierwotnej konstrukcji stawki akcyzy, zgodnie z którą ustawa określa wysokość stawek maksymalnych, a Minister Finansów dokonuje ich obniżenia w drodze rozporządzenia. W związku z powyższym możliwe jest uchylenie ust. 1a. Jednocześnie odstąpiono od dotychczasowego pojęcia „paliwa silnikowe” wprowadzając stosowane w ustawie pojęcie „wyrobów energetycznych”, mające szersze znaczenie i obejmujące np. gaz płynny służący do napędu silników spalinowych. Dla wyrobów tych przewidziano stawkę na poziomie 2.000 zł od 1.000 litrów gotowego wyrobu, z tym że w przypadku ciężkich olejów opałowych, gazu ziemnego i metanu, na poziomie 1.000 zł od 1.000 kilogramów gotowego wyrobu. Podkreślenia jednak wymaga, iż stawka akcyzy na oleje opałowe przeznaczone na cele opałowe i na ciężkie oleje opałowe przeznaczone na cele opałowe zostanie obniżona w rozporządzeniu do poziomu zbliżonego do stawki określonej obecnie w ustawie (odpowiednio 233 zł od 1.000 litrów gotowego wyrobu i 60 zł od 1.000 kilogramów gotowego wyrobu). Ponadto utrzymane zostanie zwolnienie ciężkiego oleju opałowego, wykorzystywanego w pracach rolnych, ogrodniczych, szklarniowych oraz leśnych.

Zmiana w art. 65 ust. 2 - 4 jest spowodowana wprowadzeniem do ustawy nowego pojęcia „wyrobów energetycznych”. Ponadto przepisy te wyznaczają wyroby energetyczne, wobec których stosowana będzie stawka akcyzy wynosząca 0 zł. Dotyczy to tych wyrobów, które będą przeznaczone do celów innych niż opałowe, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do tych paliw. Przepisy te określają również stawkę podatku akcyzowego od energii elektrycznej (22,20zł za 1 MWh) oraz uprawniają Ministra Finansów do obniżania stawek akcyzy w drodze rozporządzenia.

Zmiany w art. 66 ust. 1, 3 i 4 – mają charakter doprecyzowujący. W ust. 2 wskazano precyzyjnie podmioty obowiązane do znakowania i barwienia wyrobów energetycznych, natomiast w ust. 3 i 4 doprecyzowano zakres delegacji dla Ministra Finansów.

Dodanie art. 66a ust. 1 - 2 – w wyniku implementacji dyrektywy 2003/96/WE i zmiany momentu powstania obowiązku podatkowego w energii elektrycznej konieczne jest określenie sposobu prowadzenia ewidencji ilościowej energii elektrycznej wyprodukowanej, zużytej, otrzymanej oraz wydanej. Do prowadzenia ewidencji będzie obowiązany sprzedawca energii elektrycznej nabywcy końcowemu, podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 11 ust. 3, i podmiot który zużyje energię przed jej sprzedażą nabywcy końcowemu. Ewidencja będzie prowadzona na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych znajdujących się u nabywcy końcowego, a w przypadku braku takiej możliwości na podstawie dokumentów rozliczeniowych.

Zmiany w art. 68 - 72 - są wynikiem zmian wprowadzonych w art. 3 ustawy, tj. rezygnacją z klasyfikacji wyrobów akcyzowych według PKWiU, a ponadto wynikają z implementacji definicji poszczególnych napojów alkoholowych z przepisów dyrektywy Rady 92/83/EWG. Jednocześnie delegacje do obniżania stawek akcyzy dla poszczególnych wyrobów alkoholowych zamieszczono w jednym art. 72a, a także zmieniono wytyczne w konsekwencji zgłoszonych przez grupę posłów na Sejm RP zarzutów dotyczących niekonstytucyjności tych wytycznych.

Art. 73 ust. 1 - proponowany zapis rezygnujący z określenia kodów CN ustala przedmiot opodatkowania akcyzą (zgodnie z przepisami dyrektywy 95/59/WE, która również nie przywołuje kodów CN), w oparciu o definicje wyrobów tytoniowych załącznika nr 3 do ustawy (ust. 2). Ponadto wobec propozycji wprowadzenia systemu kwotowo-procentowego dla opodatkowania akcyzą innego tytoniu do palenia oraz ustalenia stawki kwotowo-procentowej na tym samym poziomie co dla tytoniu do ręcznego sporządzania papierosów, rezygnuje się z dotychczas stosowanej specyfikacji w ramach tytoni do paleni, przechodząc na posługiwanie się tylko pojęciem „tytoń do palenia”.

Art. 73 ust. 4 - wprowadzenie przedmiotowej zmiany, tj. wprowadzenie mieszanego systemu opodatkowania podatkiem akcyzowym dla innego tytoniu do palenia, tj. tytoniu fajkowego i ustalenie stawki kwotowo - procentowej na tym samym poziomie, co stawki na tytoń do ręcznego sporządzania papierosów – pozwoli uniknąć wykorzystywania niższej stawki akcyzy określonej dla tytoniu fajkowego do opodatkowania tytoniu do „skrętów”, a tym samym generowania strat dla budżetu. Wprowadzenie mieszanego systemu akcyzy na tytoń fajkowy nie wzbudzi protestów producentów i importerów „oryginalnego” tytoniu fajkowego, gdyż ze względu na jego wysoką cenę takie opodatkowanie będzie korzystne dla tego wyrobu. Oznacza to bowiem, iż dla oryginalnego tytoniu fajkowego, o wysokiej cenie detalicznej, kwota akcyzy wynikająca z zastosowania obniżonych stawek w systemie kwotowo-

procentowym będzie niższa niż kwota akcyzy wyliczona z zastosowania jedynie opodatkowania według stawki procentowej.

Art. 73 ust. 5 – wprawdzie wyroby tytoniowe w opakowaniach innych, niż jednostkowe nie mogą podlegać sprzedaży detalicznej z powodu ograniczeń prawnych, to jednak mogą być przemieszczane np. między składami podatkowymi podatników zajmujących się produkcją wyrobów tytoniowych. Stąd też w przypadku takiego przemieszczania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy powstaje konieczność oszacowania kwoty zabezpieczenia akcyzowego. Podobna sytuacja będzie miała miejsce przy imporcie tytoniu do palenia w opakowaniach nie podlegających obowiązkowi oznaczaniu znakami akcyzy i nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną. Wprowadzenie stawki akcyzy na takie wyroby jest więc niezbędne dla określenia kwoty zabezpieczenia akcyzowego, jak również mogącego powstać obowiązku podatkowego dla ww. wyrobów, bowiem zakaz ich przemieszczania i importu byłby zbyt drastycznym ograniczeniem działalności producentów i importerów tych wyrobów akcyzowych.

Art. 73 ust. 6 - do dotychczasowej definicji maksymalnej ceny detalicznej wprowadzono zastrzeżenie, które jest niezbędne w celu zasygnalizowania możliwości innego rozumienia pojęcia maksymalnej ceny detalicznej. Takie rozumienie określono w art. 74 ust. 4, dla potrzeb zastępczego przyjmowania maksymalnej ceny detalicznej, przy opodatkowaniu wyrobów w jednostkowych opakowaniach nie oznaczonych ceną.

Art. 73 ust. 7 – delegacja ta jest powtórzeniem obecnie obowiązującej delegacji dla Ministra Finansów.

Art. 73 ust. 8 – w przepisie niniejszym doprecyzowano definicję najpopularniejszej kategorii cenowej (NKC) oraz dodano obowiązek jej ogłaszania w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym. Publikacja w Dzienniku Urzędowym najpopularniejszej kategorii cenowej (NKC) zapewni powszechny dostęp do informacji o jej wielkości, co będzie niezbędne z uwagi na zaproponowaną w art. 74 metodę opodatkowania wyrobów nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną, pozwalającą w sposób zastępczy ustalić maksymalną cenę detaliczną w wysokości trzykrotnej wartości NKC.

Art. 73 ust. 9 - wprowadzenie powyższej regulacji umożliwi pozyskiwanie informacji niezbędnych dla określenia najpopularniejszej kategorii cenowej (NKC), której wielkość jest niezbędna dla prawidłowego wyznaczenia minimalnej stawki akcyzy na papierosy oraz ustalenia stawki akcyzy dla wyrobów nieoznaczonych ceną zgodnie z zaproponowanym w art.74 rozwiązaniem.

Art. 73 ust. 10 - przedmiotowa delegacja upoważni do opracowania szczegółowych form, zakresu i terminu przekazywania informacji o wielkości rocznej sprzedaży papierosów przez poszczególne podmioty.

Art. 73 ust. 11 – zmiana jest konsekwencją zgłoszonych przez grupę posłów na Sejm RP zarzutów dotyczących niekonstytucyjności niektórych delegacji ustawy.

Art. 73 ust. 12 - treść przepisu odpowiada dotychczasowej treści art. 73 ust. 8.

Art. 74 – celem nowego brzmienia tego artykułu jest wprowadzenie trzech zasadniczych zmian:

1) umożliwienie opodatkowania każdorazowej sprzedaży papierosów i tytoniu do palenia w opakowaniach jednostkowych, nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną, (pochodzących głównie z przemytu), jak również opodatkowania tych wyrobów sprzedawanych powyżej maksymalnej ceny detalicznej,

2) wprowadzenie obowiązku podatkowego w akcyzie w przypadku ujawnienia faktu posiadania (bez względu na źródło pochodzenia, którym może być np. nielegalny import lub nielegalna produkcja na terytorium kraju) wyrobów tytoniowych w opakowaniach jednostkowych, nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną, a więc na etapie gdy nie podlegają one jeszcze sprzedaży. Proponowana regulacja wychodzi naprzeciw postulatom zgłaszanym przez organy celne i skarbowe, które na bazie obecnie obowiązujących przepisów wskazywały na konieczność ustalenia stawki akcyzy dla np. papierosów z przemytu, celem oszacowania uszczupień należności dla budżetu państwa, co jest niezbędne w prowadzonych postępowaniach karnych skarbowych (wielkość uszczupień decyduje m. in. o kwalifikacji prawnej czynu jako przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego oraz ma wpływ na wymiar kary),

3) wskazanie stawki akcyzy dla potrzeb opodatkowania (według systemu kwotowo-procentowego) wyrobów tytoniowych w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną i wskazanie zastępczego sposobu określania tej ceny.

W związku z odejściem od opodatkowania akcyzą wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych w Dziale III Przepisy szczegółowe uchylony został rozdział 4 „Wyroby akcyzowe niezharmonizowane” (art. 75 – 82). Zmiana ta wynika z dostosowania katalogu wyrobów objętych akcyzą na terytorium kraju do katalogu wyrobów objętych akcyzą na terytorium UE. Wprawdzie istnieje możliwość objęcia akcyzą innych wyrobów, to jednak dochody budżetu państwa z akcyzy od wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych innych niż samochody osobowe były stosunkowo niskie, i podmioty gospodarcze sygnalizowały, iż akcyza znacznie obniża ich konkurencyjność na rynku UE, a to z kolei obniża wpływy budżetowe z innych podatków. Natomiast odnośnie samochodów osobowych planuje się zastąpienie powszechnie krytykowanego podatku akcyzowego innym rodzajem podatku.

IV

Dział IV Znaki akcyzy

Zmiana w art. 83 ust. 1 wiąże się z wprowadzeniem do ustawy nowego załącznika nr 2 Wykaz wyrobów akcyzowych do których stosuje się na terytorium Wspólnoty Europejskiej procedurę zawieszenia poboru akcyzy, i których produkcja lub przetwarzanie odbywa się w składzie podatkowym oraz z uwagi na fakt zrezygnowania z podziału wyrobów akcyzowych na zharmonizowane i niezharmonizowane skreśleniem dotychczasowego załącznika nr 2 Wykaz wyrobów akcyzowych zharmonizowanych. W związku z tymi zmianami została zmieniona dotychczasowa kolejność załączników.

Zmiana brzmienia art. 84 ust. 3 ma charakter doprecyzowujący i związana jest ze zmianą art. 98 ust. 1 pkt 3, ust. 2 oraz zmianą art. 101 ust. 2 pkt 2 – patrz uzasadnienie do art. 98 ust. 1 pkt 3.

Zmiana brzmienia art. 85 ust. 2 ma charakter doprecyzowujący. Zastąpienie wyrazu „wprowadzenia” wyrazem „przeznaczenia” zapewni zgodności z *ratio legis* regulacji dotyczących znaków akcyzy, gdyż legalizacyjne znaki akcyzy są nanoszone na wyroby akcyzowe już wprowadzone do obrotu, a przeznaczone do dalszej sprzedaży, w przypadkach określonych w ustawie. Zatem posługiwanie się wyrazem „wprowadzenia” może powodować wątpliwości interpretacyjne. Natomiast wyraz „obrotu” został zastąpiony wyrazem „sprzedaży” z uwagi na fakt, iż pojęcie „sprzedaż” zostało zdefiniowane w przepisach ustawy w odróżnieniu od pojęcia „obróć”.

Zmiana art. 86 ust. 1 ma na celu objęcie hipotezą normy również podmioty prowadzące składy magazynowe nie będące nabywcami wewnątrzspółnotowymi - obecnie podmioty te nie zostały wymienione jako uprawnione do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy. Konsekwencją zastąpienia wyrazu „producentach” wyrazami „prowadzących składy podatkowe” jest konieczność wykreślenia wyrazów „oraz na podmiotach dokonujących pakowania, rozlania lub rozważenia wyrobów w opakowania jednostkowe, a także przepakowania, ponownego rozlania lub rozważenia wyrobów akcyzowych w inne opakowania jednostkowe”, gdyż podmioty, o których mowa w wykreślonej części zdania, są w świetle przepisów ustawy także prowadzącymi składy podatkowe.

Zmiana brzmienia art. 86 ust. 2 poprzez dodanie wyrazów „poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy” doprecyzowuje zapis i pozwala na uniknięcie dotychczasowych wątpliwości interpretacyjnych. W praktyce bowiem pojawiały się wątpliwości kiedy nakładać legalizacyjne znaki akcyzy, a kiedy podatkowe znaki akcyzy, gdy wyroby akcyzowe są jeszcze objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Zmieniony przepis jednoznacznie wskazuje, iż w przypadku gdy wyroby akcyzowe są objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy stosuje się podatkowe znaki akcyzy, a w sytuacji wyjścia poza tę procedurę stosuje się legalizacyjne znaki akcyzy. Natomiast wykreślenie wyrazów „lub wyrobów akcyzowych z uszkodzonymi znakami akcyzy” i zastąpienie ich wyrazami „w szczególności znakami uszkodzonymi” pozwoli na doprecyzowanie zapisu.

W art. 86 ust. 3 wyraz „obrotu” zastąpiono wyrazem „sprzedaży” – patrz uzasadnienie do art. 85 ust. 2. Ponadto dodano zdanie drugie w związku z wykreśleniem tego zdania w art. 104 ust. 2. Ponadto z uwagi na fakt, iż naczelnik urzędu celnego jest organem administracji publicznej, zastąpiono wyraz „władzy” wyrazem „administracji”.

Doprecyzowano przepis art. 86 ust. 4 poprzez dodanie wyrazów „przeznaczonych do dalszej sprzedaży”, który po zmianie jednoznacznie wskazuje, iż nie ma wymogu sporządzania spisu wyrobów i przedstawiania go właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, w przypadku gdy wyroby nie są przeznaczone do dalszej sprzedaży.

Dodanie w art. 86 ust. 5 związane jest ze zmianą ust. 2 i umożliwi podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą polegającą na ponownym rozlaniu wyrobów akcyzowych w inne opakowania jednostkowe przeznaczone bezpośrednio do sprzedaży, zakup banderol legalizacyjnych. W tej sytuacji podmioty nie będą zobowiązane do sporządzenia spisu i przedstawienia go do potwierdzenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, wykonującemu zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju.

Dodanie w art. 87 ust. 1 i 2 wyrazu „podatkowymi” doprecyzowuje zapis, pozwalając uniknąć ewentualnych wątpliwości, oraz wskazując jednoznacznie, że przepis ten reguluje zasady nanoszenia podatkowych znaków akcyzy, a nie legalizacyjnych znaków akcyzy.

Zmiana art. 87 ust. 2 pkt 1 pozwoli importerom wyrobów akcyzowych na nanoszenie znaków akcyzy na terytorium kraju w przypadku objęcia tych wyrobów procedurą składu celnego lub wprowadzenia ich do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego. Natomiast dodanie pkt 3 w ust. 2 pozwoli na uniknięcie dotychczasowych licznie pojawiających się wątpliwości dotyczących kwestii oznaczania znakami akcyzy wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego lub niezarejestrowanego handlowca, w szczególności miejsca gdzie mają być oznaczone nabywane przez niego wyroby.

W art. 87 ust. 3 zastąpiono wyraz „obrotu” wyrazem „sprzedaży” – patrz uzasadnienie do art. 85 ust. 2.

Zmiana art. 88 ust. 1 pkt 2 z jednej strony ma charakter doprecyzowujący, a z drugiej zaś rozszerza krąg adresatów normy do wszystkich podmiotów prowadzących składy podatkowe, czyli również prowadzących składy magazynowe, a nie tylko producentów wyrobów akcyzowych. Jednocześnie umożliwiono zastosowanie przedmiotowego zwolnienia do wszystkich wyrobów akcyzowych bez względu na ich pochodzenie. Dotychczas zwolnieniu podlegały jedynie wyroby wytworzone na terytorium kraju przeznaczone do dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej albo na eksport.

Zmiana art. 88 ust. 1 pkt 3 podyktowana jest brzmieniem przepisów prawa celnego, gdzie wyrażenie „wprowadzanie do wolnych obszarów celnych” oznacza przeznaczenie celne. Natomiast w przedmiotowym przepisie ustawodawca posłużył się wyrazem „wprowadzane” w potocznym znaczeniu tego słowa. Stąd, aby nie wprowadzać w błąd wyraz „wprowadzane” został zastąpiony wyrazem „umieszczane”. Jednocześnie zmieniono brzmienie zapisu, gdyż obecnie w przepisach nie stosuje się określenia „sklep wolnocłowy”.

Natomiast zmiana art. 88 ust. 4 jest konsekwencją zmiany brzmienia art. 86 ust. 1, gdzie wyraz „producentach” został zastąpiony wyrazami „prowadzących składy podatkowe”.

Zmiana art. 88 ust. 5 podyktowana jest zmianą art. 88 ust. 1 pkt 3 (patrz uzasadnienie do art. 88 ust. 1 pkt 3). Ponadto właściwy naczelnik urzędu celnego będzie mógł zarządzić konwojowanie wyrobów akcyzowych nieoznaczonych znakami akcyzy również w przypadku ich transportu z krajowego składu podatkowego do składu wolnocłowego albo wolnego obszaru celnego.

Na podstawie dodanego do art. 92 ust. 3 będzie możliwe ogłaszanie przez Ministra Finansów w drodze komunikatów informacji o kryteriach jakościowych znaków akcyzy, kolorowych znakach akcyzy, co jest niezbędne, z uwagi na konieczność udostępnienia tych informacji podmiotom i organom właściwym w sprawach znaków, gdyż dane, które będą zawarte w tych komunikatach nie są ogłaszane ani w ustawie, ani w rozporządzeniu. Komunikat nie będzie wprowadzał zmian do wzorów znaków akcyzy ustalonych w rozporządzeniu Ministra Finansów, a będzie pełnił funkcję jedynie informacyjną.

Zmiana treści art. 93 ust. 1 poprzez zastąpienie wyrazu „obrotu” wyrazem „sprzedaży” ma charakter doprecyzowujący - patrz uzasadnienie do art. 85 ust. 2.

Art. 94 ust. 2 - doprecyzowuje zakres delegacji dla Ministra Finansów.

Zmiana art. 95 ust. 1 pkt 1 i 5 jest podyktowana zmianą art. 86 ust. 1.

Propozycja zmiany art. 95 ust. 2 pkt 1 doprecyzowuje zapis poprzez zastąpienie wyrazów „w obrocie” wyrazami „poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy”, co jednoznacznie pozwala ustalić krąg podmiotów zobowiązanych do zakupu legalizacyjnych znaków akcyzy. Patrz również uzasadnienie do art. 86 ust. 2. Natomiast zmiana ust. 2 pkt 2 podyktowana jest faktem, iż naczelnik urzędu celnego jest organem administracji publicznej, więc wyraz „władzy” zastąpiono wyrazem „administracji”.

Zmiana brzmienia art. 96 ust. 2 pkt 1 doprecyzowuje zapis i jest podyktowana brzmieniem art. 97 ust. 2 pkt 1, który wskazuje, iż podatkowe znaki akcyzy mogą być również wydane podmiotom mającym zaległości podatkowe w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa.

Zmiana dotychczasowego zapisu art. 96 ust 2 pkt 4 pozwoli na ściślejszą kontrolę podmiotów nabywających wyroby akcyzowe w procedurze przemieszczania wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, wnioskujących o wydanie podatkowych znaków akcyzy. Dotychczasowy brak zapisu wskazującego, iż podmiot nabywający wyroby akcyzowe w procedurze z zapłaconą akcyzą powinien złożyć określone dokumenty potwierdzające zamiar nabycia w tej procedurze, prowadził do tego, iż niektóre urzędy celne twierdziły, że taki podmiot nie ma w ogóle prawa do otrzymania podatkowych znaków akcyzy. Natomiast wykreślenie dotychczas obowiązującego zapisu podyktowane jest tym, iż w praktyce umowy i kontrakty handlowe były często sporządzane wyłącznie w celu otrzymania znaków akcyzy, przez co nie zawsze odzwierciedlały faktyczne zamiary wnioskującego o znaki akcyzy i były trudne do zweryfikowania przez organy podatkowe.

Zmiana brzmienia art. 96 ust. pkt 6 lit. b i c wiąże się ze zmianami dokonanymi w art. 37, art. 40 i art. 61, tj. odejściem od wyrażenia „prowadzenia działalności jako zarejestrowany handlowiec” na rzecz wyrażenia „nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec” i analogicznie od wyrażenia „prowadzenia działalności jako niezarejestrowany handlowiec” na rzecz wyrażenia „nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec”.

Wykreślenie z art. 98 ust. 1 pkt 3 jest spowodowane tym, że w ciągu ponad 12 lat obowiązywania w Polsce systemu znaków akcyzy nie zaszła konieczność wskazywania przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych podmiotu uprawnionego do wydawania znaków akcyzy innego niż wskazany w ustawie.

Nowe brzmienie ust. 2 w art. 98 wiąże się z wykreśleniem w art. 98 ust. 1 pkt 3 wyrażenia „lub podmiot wskazany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych” - patrz uzasadnienie do art. 98 ust. 1 pkt 3.

Wykreślenie art. 101 ust. 2 pkt 2 - patrz uzasadnienie do art. 98 ust. 1 pkt 3.

Art. 102 ust. 2 - poprawka ma charakter doprecyzowujący, została wprowadzona w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, które pojawiły się w praktyce. Dodanie wyrazów „na terytorium kraju” jednoznacznie wskazuje, iż obowiązek sporządzenia protokołu, o którym mowa w tym przepisie, powstaje wtedy gdy określone zdarzenia wystąpią na terytorium kraju.

W art. 102 ust. 6 pkt 4 – wykreślono wyrazy „władzy publicznej”, bowiem przejęcia znaków akcyzy może dokonać zarówno naczelnik urzędu celnego, służby kontrolne, jak i Policja.

W art. 103 ust. 3 wyraz „organowi” został zastąpiony wyrazami „podmiotowi wymienionemu w art. 101 ust. 2”, gdyż znaki akcyzy są wydawane nie tylko przez organy celne i im zwracane, ale są również wydawane przez wytwórcę znaków i mogą być jemu zwrócone, na co wskazuje art. 101 ust. 2 pkt 3.

Dodano w art. 104 ust. 1 wyrazy „lub zniszczone” w celu jednoznacznego podkreślenia, że również zniszczone znaki akcyzy nie mogą być użyte do naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych.

Zmiana brzmienia art. 104 ust. 2 podyktowana jest zmianą brzmienia art. 86, z którego jednoznacznie wynika: kto, kiedy i jakie znaki powinien nanieść na wyroby akcyzowe. W ust. 2 pozostawiono jedynie zapis wskazujący, iż wyroby akcyzowe ze zniszczonymi lub uszkodzonymi znakami akcyzy nie mogą być sprzedawane.

W art. 104 ust. 3 wyraz „organowi” został zastąpiony wyrazami „podmiotowi wymienionemu w art. 101 ust. 2” – patrz uzasadnienie do art. 103 ust. 3.

W art. 105 ust. 1 wyraz „organowi” został zastąpiony wyrazami „podmiotowi wymienionemu w art. 101 ust. 2”, gdyż znaki akcyzy są wydawane nie tylko przez organy celne i im zwracane, ale są również wydawane przez wytwórcę znaków i mogą być jemu zwrócone, na co wskazuje art. 101 ust. 2 pkt 3.

W art. 105 ust. 2 zmieniono okres ważności dotychczasowych znaków akcyzy naniesionych na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe przed wprowadzeniem nowego wzoru z 6 miesięcy na 12 miesięcy. Powyższa zmiana ma istotne znaczenie zwłaszcza w odniesieniu do napojów alkoholowych wysoko procentowych o wysokiej cenie, których okres sprzedaży jest znacznie wydłużony w stosunku do alkoholi tańszych. W sytuacji tej okres ważności 6 miesięcy był zbyt krótki i mógł powodować nieuzasadnione komplikacje związane ze zmianą znaków akcyzy.

Dodanie w art. 107 ust. 1 wyrazu „akcyzowy” doprecyzowuje zapis. Ponadto w ust. 1 i 3 wyraz „organowi” został zastąpiony wyrazami „podmiotowi wymienionemu w art. 101 ust. 2” – patrz uzasadnienie do art. 103 ust. 3.

Zastąpienie w art. 109 ust. 1 wyrazu „producentom” wyrazami „prowadzącym składy podatkowe” oraz wykreślenie wyrazów „a także podmiotom dokonującym pakowania, rozlania...” jest podyktowane zmianą art. 86 ust. 1. Pozostałe zmiany skutkują tym, iż prowadzący składy podatkowe nie będą zobowiązani do zwrotu zniszczonych znaków akcyzy, a uszkodzone znaki będą mogli zwrócić, tak jak dzieje się to obecnie, albo je zniszczyć. Przedmiotowe zmiany ułatwią prowadzenie działalności gospodarczej, gdyż często zwrot zniszczonych lub uszkodzonych znaków był trudny do przeprowadzenia. Niemniej, aby uniknąć nieprawidłowości w przypadku niszczenia uszkodzonych znaków akcyzy wprowadzono obowiązek dokonywania tego procesu w obecności pracownika szczególnego nadzoru i sporządzenia z dokonania tej czynności protokołu.

VI

Dział VI Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 2. Zmiana ust. 3 w art. 37h. ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 256, z późn. zm.) wiąże się ze zmianą w art. 3 ust. 2 niniejszej ustawy, tj. zastosowania wyłącznie klasyfikacji wyrobów akcyzowych w układzie odpowiadającym Scalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego (CN). Dotychczasowe przepisy ustawy o autostradach (...) posługiwały się symbolami PKWiU przy ustalaniu paliw silnikowych oraz gazu. Ujednoczenie jest niezbędne dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania poboru opłaty paliwowej.

Art. 3 i 4. Zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.) oraz zmiana w ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 34, poz. 197, z późn. zm.) wiążą się z odejściem od podziału wyrobów akcyzowych na zharmonizowane i niezharmonizowane, co wynika z rezygnacji opodatkowania akcyzą wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych.

Art. 5. Przepis wskazuje na konieczność zakończenia postępowania w sprawach norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych wszczętych i niezakończonych ostatecznym rozstrzygnięciem przed dniem wejścia w życie ustawy, przez organy podatkowe właściwe w dniu wszczęcia tych postępowań.

Art. 6. Zmiany dotychczasowego przepisu art.14 ustawy o podatku akcyzowym, dotyczącego rejestracji podatników akcyzy, skutkują koniecznością uregulowania sytuacji prawnej podatników zarejestrowanych na podstawie przepisów dotychczasowych. Podatnicy ci będą uważani za zarejestrowanych podatników akcyzy bez konieczności potwierdzania tego faktu przez właściwego naczelnika urzędu celnego. Jeżeli zaś chodzi o podmioty prowadzące działalność w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie stawką zerową, podlegają oni wyrejestrowaniu z urzędu przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

Art. 7. Przepis ten wskazuje, iż zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec oraz nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec, wydane przed dniem wejścia w życie zmienianej ustawy zachowują swoją ważność.

Art. 8. Przepis ten stanowi normę przejściową dla stanów faktycznych, w których obowiązek podatkowy powstał na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. W takich przypadkach zgodnie z zasadą zapewnienia stabilnej sytuacji podatnika będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe.

Art. 9. Zgodnie z tym przepisem, stanowiącym normę przejściową, do zabezpieczeń akcyzowych złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe. Wyjątek od powyższej zasady będą stanowiły art. 1 pkt 36 lit. e, który znajdzie zastosowanie z dniem wejścia w życie ustawy. Ponadto zabezpieczenia akcyzowe z określonym terminem ważności nie będą mogły ulec przedłużeniu. Natomiast do zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy znajdą zastosowanie przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem że termin ich ważności nie może ulec przedłużeniu.

VII

Załączniki

Wprowadzono załącznik nr 2 Wykaz wyrobów akcyzowych do których stosuje się na terytorium Wspólnoty Europejskiej procedurę zawieszenia poboru akcyzy, i których produkcja lub przetwarzanie odbywa się w składzie podatkowym. Z uwagi na fakt zrezygnowania z podziału wyrobów akcyzowych na zharmonizowane i niezharmonizowane skreślono załącznik nr 2 Wykaz wyrobów akcyzowych zharmonizowanych. W związku z powyższymi zmianami została zmieniona dotychczasowa kolejność załączników. Wprowadzenie nowego załącznika nr 2 wiąże się z nowym brzmieniem art. 26 ust. 4 - 6, a jego celem było precyzyjne określenie wyrobów akcyzowych, do których stosuje się lub można stosować zawieszenie poboru akcyzy w przypadku obrotu tymi wyrobami zarówno na terytorium Wspólnoty Europejskiej, jak i na terytorium kraju. Zmiana powyższa ma na celu pełną harmonizację systemu zgodnie z wymogami przepisów UE oraz wiąże się z rezygnacją z kodów PKWiU i pogrupowaniem wyrobów akcyzowych według kodów CN.

Ocena skutków regulacji

Wpływ regulacji na podmioty

W zakresie zmian w opodatkowaniu podatkiem akcyzowym energii elektrycznej przesunięcie momentu powstania obowiązku podatkowego z chwili jej wydania na dzień upływu terminu płatności wynikającego ze stosownej umowy lub z faktury rozszerzy krąg podmiotów będących podatnikami akcyzy od energii elektrycznej. Zgodnie z obecnie obowiązującymi regulacjami podatnikami akcyzy od energii elektrycznej są głównie jej producenci, natomiast planowana zmiana spowoduje, iż podatnikami będą wszystkie podmioty dokonujące sprzedaży do nabywcy końcowego i podmioty, posiadające odpowiednie koncesje produkujące i zużywające energię na własne potrzeby oraz na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej. Należy mieć na względzie fakt, iż proponowana zmiana wpłynie na rozszerzenie kręgu podatników podatku akcyzowego od energii elektrycznej, w głównie spółki dystrybucyjne. Tym samym nowe zasady obowiązku podatkowego spowodują włączenie większej liczby podmiotów w system rozliczania podatku akcyzowego czy prowadzenia ewidencji energii elektrycznej dla potrzeb podatku akcyzowego. Jednocześnie nastąpi „odciążenie” wytwórców energii elektrycznej, którzy po zmianie systemu tylko w niewielu przypadkach będą podatnikami podatku akcyzowego. Należy zauważyć, że zawarte w projekcie ustawy przepisy odnoszące się do powstania obowiązku podatkowego są skorelowane z przepisami odnoszącymi się do naliczania podatku VAT, w związku z powyższym spójność terminów w tym zakresie powinna ułatwić pobór akcyzy. W związku z powyższym w ogólnej ocenie nowa regulacja systemowa w zakresie opodatkowania energii elektrycznej nie powinna mieć zasadniczego wpływu na podmioty, na ich nakłady o charakterze inwestycyjnym.

Na dzień 3 stycznia 2005 r. Urząd Regulacji Energetyki wydał 1062 koncesji, w tym na wytwarzanie 556 (475 to podmioty wytwarzające energię z odnawialnych źródeł) na przesył i dystrybucję 207, natomiast na obrót 299.

W zakresie znaków akcyzy wprowadzone zmiany rozszerzają krąg podmiotów uprawnionych do nakładania podatkowych znaków akcyzy o prowadzących składy magazynowe nie będących jednocześnie producentami wyrobów akcyzowych, gdy towar jest przez nich nabywany w procedurze zawieszenia poboru akcyzy z innego składu podatkowego położonego na terytorium kraju. Należy zauważyć, iż prowadzący składy magazynowe mają prawo do przechowywania wyrobów akcyzowych bez znaków akcyzy. Stąd dotychczasowy brak możliwości oznaczania podatkowymi znakami akcyzy uniemożliwiał tym podmiotom wprowadzanie wyrobów do obrotu poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Należy bowiem wskazać, iż zgodnie z przepisami przedmiotowej ustawy, wyroby akcyzowe muszą zostać oznaczone znakami akcyzy przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Zatem projektowana zmiana powinna ułatwić tym podmiotom prowadzenie działalności gospodarczej.

Dotychczas importowane wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania musiały zostać oznaczone odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy przed ich wprowadzeniem na terytorium kraju. Przewidywane zmiany w ustawie pozwolą importerom na wprowadzenie wyrobów akcyzowych do składów celnych, wolnych obszarów celnych lub składów wolnocłowych, położonych na terytorium kraju i dopiero tam ich oznaczanie. Ułatwi to niektórym podmiotom import wyrobów akcyzowych.

Kolejnym ułatwieniem dla prowadzących działalność gospodarczą w zakresie obrotu wyrobami akcyzowymi podlegającymi obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy jest zwolnienie z tego obowiązku wszystkich wyrobów akcyzowych

przeznaczonych do dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej lub na eksport, a nie tylko tych wytworzonych na terytorium kraju. Tym samym zniesiono ograniczenie, że wyroby, o których mowa powyżej, muszą być przeznaczone przez producenta do dostawy wewnątrzspółnotowej lub na eksport. Zwolnienie będzie miało zastosowanie, gdy wyroby będą wyprowadzane z każdego składu podatkowego, a nie tylko ze składu podatkowego producenta albo, jak była mowa o tym wyżej, przez niego przeznaczone do dostawy wewnątrzspółnotowej lub na eksport.

Ponadto wprowadzono możliwość niszczenia uszkodzonych znaków przez prowadzących składy podatkowe, a nie jak dotychczas obowiązek ich zwrotu podmiotowi, które je wydał. Równocześnie zniesiono obowiązek zwrotu zniszczonych znaków akcyzy. Zmiany te stanowią udogodnienie dla prowadzących składy podatkowe poprzez ograniczenie obowiązków i uproszczenie procedur.

Rezygnacja z opodatkowania podatkiem akcyzowym wyrobów niezharmonizowanych wpłynie pozytywnie na kondycję finansową podmiotów branży kosmetycznej, samochodowej, rozrywkowej, co może skutkować również zwiększeniem zatrudnienia w tych branżach i branżach kooperujących.

Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa

Przygotowany projekt jest podporządkowany idei ujednoczenia i uproszczenia systemu podatkowego. W kontekście skutków finansowych dla budżetu państwa na szczególną uwagę zasługują następujące kwestie:

1. Wprowadzenie regulacji zmieniającej moment powstania obowiązku podatkowego od energii elektrycznej mogłoby spowodować straty dla budżetu państwa wynikające ze strat „przesyłowych” energii. Przyjmuje się (w oparciu o dane pochodzące z branży energetycznej), że straty energii elektrycznej związane z przesyłaniem do odbiorcy końcowego wynoszą ok. 10%. Szacuje się, że straty te mogłyby wynieść w skali roku ok. 276,7 mln zł, gdyby nie proponowana podwyżka stawki podatku akcyzowego na energię elektryczną z poziomu 0,02 zł/kWh do 22,20 zł/MWh. Stawka ta jest wprawdzie wyższa o 11%, ale ostateczny odbiorca (w tym również osoba fizyczna) nie poniesie ujemnych skutków finansowych (pod warunkiem, że producent obniży cenę energii elektrycznej o kwotę obecnie płaconego podatku akcyzowego) z tego tytułu. Obecnie nabywca końcowy energii elektrycznej obciążany jest kosztami z tytułu podatku akcyzowego zarówno od energii elektrycznej mu dostarczonej, jak i od strat „przesyłowych”. Po zmianie regulacji nabywca końcowy poniesie koszty związane z podatkiem akcyzowym od faktycznie dostarczonej mu energii elektrycznej.
2. Szacuje się, że:
 - rezygnacja z opodatkowania wyrobów niezharmonizowanych (w tym również samochodów osobowych) może przynieść ubytek dla budżetu państwa w skali roku w wysokości ok. 1,1 mld zł (ok. 170 mln zł - kosmetyki i wyposażenie automatów do gry oraz ok. 900 mln zł – samochody),
 - wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą obowiązek podatkowy w przypadku energii elektrycznej powstaje z dniem upływu terminu płatności wynikającego ze stosownej umowy lub z faktury – może przynieść przesunięcie w czasie płatności podatku akcyzowego przez niektórych podatników nawet o kilka miesięcy, co mogłoby w skali roku skutkować zmniejszeniem wpływów do budżetu. Zakładając, że w obrocie energią elektryczną dominuje sześciomiesięczny termin fakturowania sprzedaży obejmujący co najmniej 60 % ilości sprzedawanej energii - szacuje się, iż zmniejszenie wpływów w pierwszym roku po wejściu w życie ustawy może wynieść nawet ok. 520 mln zł. Szacuje się, że w najkorzystniejszym wariantcie, tzn. dominującym

dwumiesięcznym terminie fakturowania obejmującym ok. 80 % ilości sprzedawanej energii, zmniejszenie wpływów (w skali roku) wyniesie ok. 190 mln zł. Płatności w rozliczeniach z indywidualnymi nabywcami dokonywane są w oparciu o przedpłaty, w większości jedno-dwumiesięcznych, dlatego nie można wykluczyć, iż niektórzy podatnicy wydłużą termin fakturowania sprzedaży energii elektrycznej, co może spowodować odpowiednio zwiększenie ubytku wpływów do budżetu.

3. Ponadto w przedmiotowym projekcie wprowadzono zapisy, które wpłyną korzystnie na skuteczność i terminowość windykacji należności podatkowych i doprowadzą do zmniejszenia wielkość zaległości podatkowych (art. 48 ust. 1 i art. 51a).
4. Przedmiotowy projekt w art. 2 wprowadza zmianę treści art. 37 h ust. 3 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, z późn. zm.), która wiąże się ze zmianą w art. 3 ust. 2 tej ustawy, tj. zastosowaniem wyłącznie klasyfikacji wyrobów akcyzowych w układzie odpowiadającym Scalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego (CN). Dotychczasowe przepisy ustawy o autostradach (...) posługiwały się symbolami PKWiU przy ustalaniu paliw silnikowych oraz gazu. Ujednoczenie jest niezbędne dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania poboru opłaty paliwowej i nie powinno wpłynąć na poziom przychodów Krajowego Funduszu Drogowego.

Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Proponowana zmiana przepisów zakłada przesunięcie obowiązku podatkowego w energii elektrycznej. Wprowadzeniu tych zmian powinno towarzyszyć „uwolnienie” od składnika przenoszącego podatek akcyzowy cen energii elektrycznej oferowanych obecnie przez wytwórców, a co za tym idzie może sprzyjać tendencji do obniżenia cen energii na rynku hurtowym. Zakłada się, że podwyższenie stawki podatku akcyzowego o 11% przy jednoczesnej rezygnacji z opodatkowywania strat przesyłowych skutkować będzie, iż ceny energii dla odbiorców końcowych pozostaną niezmiennione. W związku z powyższym zmiany systemu opodatkowania energii elektrycznej nie powinny mieć bezpośredniego wpływu na konkurencyjność wewnętrzną gospodarki. Dodatkowo zmiana podatków podatku akcyzowego od energii elektrycznej wyłącznie z wytwórców również na inne podmioty może wpłynąć na zróżnicowanie podmiotów na rynku, a tym samym poprawić konkurencyjność na rynku krajowym.

Jednocześnie należy wskazać, że zmiany systemu opodatkowania energii elektrycznej powinny pozytywnie wpłynąć na konkurencyjność zewnętrzną gospodarki. Obecnie obowiązek podatkowy od energii elektrycznej powstaje w momencie wydania energii elektrycznej. W przypadku, gdy jest ona następnie dostarczana wewnątrzspółnotowo czy eksportowana, podatek może ubiegać się o zwrot zapłaconej akcyzy. Po zmianie systemu od energii elektrycznej dostarczonej wewnątrzspółnotowo czy eksportowanej nie powstanie obowiązek podatkowy co zmniejszy dotychczasowe koszty transakcji.

Proponowane regulacje nie będą miały negatywnego wpływu na rynek paliw płynnych i napojów alkoholowych.

W zakresie wyrobów tytoniowych wprowadzone zmiany będą pozytywnie oddziaływać na rynek oraz na warunki prowadzonej przez podmioty branży tytoniowej działalności gospodarczej. Ustalenie jednolitego systemu opodatkowania tytoniu do palenia, opartego na stawce kwotowo-procentowej, pozwoli utrzymać równowagę i zagwarantować uczciwą konkurencję wyrobów tytoniowych. Wprowadzenie kwotowej stawki akcyzy na papierosy i tytonie do palenia, nie objęte obowiązkiem oznaczania

znakami skarbowymi akcyzy i maksymalną ceną detaliczną, jest niezbędne do określenia kwoty zabezpieczenia akcyzowego na przemieszczenie tych wyrobów w procedurze zawieszenia poboru akcyzy między składami podatkowymi, jak również mogącego powstać obowiązku podatkowego dla wyżej wymienionych wyrobów. Wprowadzenie obowiązku podatkowego w akcyzie na wyroby tytoniowe ujawnione poza składem podatkowym, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną, wesprze walkę z przemysłem oraz nielegalną produkcją, przyczyniając się tym samym do ograniczania patologicznych zjawisk w tym zakresie, co wpłynie korzystnie na zwiększenie rynku wyrobów tytoniowych legalnie produkowanych.

Wejście w życie zmian z zakresu znaków akcyzy mających wpływ na działalność gospodarczą podmiotów, w szczególności prowadzących składy podatkowe, będzie miało wpływ na konkurencyjność wewnętrzną gospodarki. Przewidziane bowiem zmiany ułatwią prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu wyrobami akcyzowymi, a jednocześnie będą prowadziły do obniżenia kosztów tej działalności. Zmiany stanowią również udogodnienie w przypadku wewnątrzspółnotowej dostawy i eksportu, poprzez zwiększenie zakresu zwolnienia od obowiązku oznaczania znakami akcyzy, co zwiększy konkurencyjność firm polskich działających na wewnętrznym rynku europejskim.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Ocenia się, iż zmiana systemu opodatkowania energii elektrycznej będzie neutralna dla rynku pracy. Nałożenie na większą grupę podmiotów obowiązku podatkowego może wprawdzie spowodować konieczność zwiększenia zatrudnienia w tej grupie podmiotów, jednak z pewnością skala zmian może być określona jako mało znacząca dla ogólnego rynku pracy.

Istnieją potencjalne możliwości zwiększenia ilości miejsc pracy w składach celnych, wolnych obszarach celnych lub składach wolnocłowych dzięki wprowadzeniu możliwości oznaczania importowanych wyrobów akcyzowych znakami akcyzy na terytorium kraju.

Konsultacje społeczne

Projekt ustawy o zmiany ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym był przedmiotem konsultacji społecznych. W związku ze zgłoszonymi uwagami do przedmiotowego projektu ustawy w dniach 19 - 20 i 23 - 24 maja 2005 r. odbyły się konferencje uzgodnieniowe w Ministerstwie Finansów z przedstawicielami zainteresowanych podmiotów z branży paliwowej, tytoniowej, spirytusowej oraz energetycznej oraz stowarzyszeniami tych podmiotów, a także związkami zawodowymi. Udział w spotkaniach wzięły upoważnione osoby reprezentujące m. in. „Naftobazy”, „LOTOS”, „ORLEN”, „Jedlicze”, Polską Izbę Paliw Płynnych, „SHIP SERVICE”, Petrocargo/OW Bunker, Philip Morris Polska, British American Tobacco, Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego, Fermentownię Tytoniu w Krasnymstawie, Gallaher Polska, Scandinavian Tobacco, Zakłady Tytoniowe w Lublinie, Związek Plantatorów Tytoniu, ALTADIS Polska, Imperial Tobacco Polska, Krajową Radę Przetwórstwa Spirytusu, Krajową Radę Winiarstwa i Miodosytnictwa, Polskie Sieci Elektroenergetyczne, Towarzystwo Obrotu Energią, STOEN, ELECTRA.

Do najczęściej podnoszonych przez ww. podmioty uwag merytorycznych należy zaliczyć:

- 1) krytykę objęcia akcyzą wyrobów podwójnego zastosowania (chemikalia, oleje smarowe, oleje odpadowe),

- 2) doprecyzowanie definicji producenta,
- 3) odstąpienie od opodatkowania akcyzą wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych,
- 4) zastąpienie momentu powstania obowiązku podatkowego, określonego w art. 6 ust. 5:
 - a) z dnia otrzymania faktury przez nabywcę końcowego na dzień upływu terminu płatności wynikającego z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony ostatni dzień miesiąca w którym wystawiono fakturę, oraz
 - b) z dnia wystawienia faktury nabywcy końcowemu w przypadku sprzedaży na terytorium kraju na dzień upływu terminu płatności, określonego w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw dla energii elektrycznej, a jeżeli termin ten nie został określony na dzień upływu terminu płatności wynikającego z faktury, jeżeli natomiast termin ten nie został określony, na ostatni dzień miesiąca w którym wystawiono fakturę,
- 5) propozycje przeniesienia do ustawy wszystkich zwolnień przewidzianych obecnie w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego,
- 6) uzupełnienie definicji składu podatkowego oraz stosownych przepisów dotyczących procedury zawieszenia poboru akcyzy o konieczność przeładunku wyrobów akcyzowych zharmonizowanych również w składzie podatkowym za wyjątkiem sytuacji losowych,
- 7) wprowadzenie zwolnienia od akcyzy energii elektrycznej zużywanej do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu,
- 8) zrezygnowanie z obowiązku produkowania w składzie podatkowym olejów smarowych.

Uwagi powyższe zostały w zasadzie uwzględnione w trakcie prac nad ww. projektem ustawy. Należy jednak podkreślić, że niektóre uwagi zainteresowanych podmiotów nie mogły zostać uwzględnione z uwagi na fakt, iż w znacznej części wzajemnie się wykluczały, a zainteresowane podmioty nie mogły osiągnąć porozumienia co do kształtu ostatecznych wniosków danych branż.